Materiały z prekonferencji „Doskonałość Sai”
Kraków, marzec 2010

Bóg jest

DEDYKOWANE Z MIŁOŚCIĄ I CZCIĄ
BOSKIM LOTOSOWYM STOPOM

Bhagawana Śri Sathya Sai Baby

Stowarzyszenie Sathya Sai
Trzebież 2010

Tytuł oryginału:
God Is
© Sri Sathya Sai World Foundation, 2010

Tłumaczenie z języka angielskiego:
zespół

© Copyright for the Polish edition
Stowarzyszenie Sathya Sai
ul. Osadników 29a
72-020 Trzebież

www.sathyasai.org.pl

Zamówienia:
Księgarnia Wysyłkowa Organizacji Sathya Sai w Polsce,
ul. Daliowa 8/15A, 30-611 Kraków, tel.: 0503 62 82 13

e-mail: saiksiegarnia@gmail.com

Wydanie I, 2010

Wszelkie prawa zastrzeżone

ISBN: 978-83-86967-91-9

Spis treści

Bóg jest pięcioliterową mantrą 5
Bóg jest miłością 6
Bóg jest prawdą 25
Bóg jest błogością 33
Bóg jest czystością – ponad atrybutami 43
Bóg jest sat-czit-anandą (istnieniem-świadomością-błogością 51
Bóg jest wszechprzenikający 57
Bóg jest ucieleśnieniem dharmy 64
Bóg jest świadkiem 66
Bóg jest świetlistym duchem 72
Bóg jest esencją 79
Bóg jest jednym bez drugiego 84
Bóg jest mieszkańcem serca 87
Bóg jest wszechmogący 96
Bóg jest Panem czasu 103
Bóg jest przewodnikiem i opiekunem 107
Bóg jest ojcem, matką, przyjacielem 115
Bóg jest reżyserem 123
Bóg jest jedynym schronieniem 130
Bóg jest dawcą łaski 134
Bóg jest On jest twój, a ty jesteś Jego 143

Bóg jest . . . pięcioliterową mantrą (God is)

W dzień Gurupurnima nie zamierzam wam dawać żadnej mantry – asztakszari (ośmioliterowej) czy pańczakszari (pięcioliterowej), mantry opartej na imieniu jakiegoś bóstwa. Nie każę wam też studiować jakiejś upaniszady, Gity, czy brahmasutry. Istnieje proste pięcioliterowe przesłanie – „Bóg jest" (w telugu *dewudunnadu*, w języku angielskim *God is*). Sprawcie, aby stało się ono waszym kołem ratunkowym. Jeśli będziecie ją ciągle recytować, jeśli będziecie o niej ciągle rozmyślać, działać zgodnie z nią i przekazywać ją innym, zanurzając się całkowicie w błogości tego doznania, najlepiej przyczynicie się do pomyślności całego świata. (Swami powiedział wiersz na temat chwały boskiego stworzenia, by pokazać, czym jest *dewudunnadu*).

Uważajcie tę mantrę za przesłanie na to Gurupurnima i szerzcie ją zawsze i wszędzie z całą mocą i przekonaniem, na jakie was stać. Świat może się zmienić w raj na ziemi, jeśli tylko wzmocnicie swoją wiarę w Boga i będziecie przejawiać ją we wszystkich swoich działaniach. Musicie posiadać odwagę i determinację, by stawić czoła wszelkim problemom i trudnościom. Propagując tę mantrę możecie krzewić wśród ludzi miłość do Boga i strach przed grzechem. Mantra „Bóg jest" może mieć większą moc niż mantra oparta na imieniu jakiegokolwiek bóstwa.

Sathya Sai Speaks, Volume 19; Chapter 14: The Five-Letter Mantra

Czujecie, że arpitham (całkowite poddanie się Bogu) jest trudne do osiągnięcia, lecz ja uważam, że nie ma nic łatwiejszego. Trudniej jest wykonać girlandę z kwiatów lub z płatków, niż całkowicie poddać się Bogu. Wam wydaje się to trudne, ponieważ nie posiadacie stałej i mocnej wiary w Boga. „Bóg jest".

Nie ma takiego miejsca, gdzie by Go nie było. Nie istnieje żadne stworzenie bez wewnętrznej boskości. Każde jest Jego ucieleśnieniem. Jeśli całkowicie uwierzycie w tę prawdę, nigdy nie napotkacie żadnych problemów czy trudności. Gdy jednak wasza wiara nie jest wystarczająco silna, trudno wam będzie osiągnąć cokolwiek. Wierzcie w Boga i kochajcie Go. Miłość jest Bogiem. Jeśli wierzycie w Boga, z pewnością będziecie osiągać sukcesy we wszystkich swoich poczynaniach. Z łaską Boga możecie wykonać każde, nawet najtrudniejsze, zadanie. Tak było w przypadku Hanumana - z łaską Ramy przeskoczył ocean, dostał się na Lankę i odnalazł Sitę.

Sathya Sai Speaks, Volume32, part 1; Chapter 3:
Manifesting Divinity in Lingodbhava

Bóg jest . . . miłością

Kochajcie wszystkich, kochajcie wszystkich tak, jak kochacie samych siebie, a nie doznacie żadnej krzywdy. To wzbudzi tylko radość i szczęście we wszystkich. Bóg jest obecny we wszystkich stworzeniach jako miłość. Tak więc miłość jest kierowana nie tylko do wszystkich istot, ale do Boga, który w nich przebywa. I On też jest jej odbiorcą. Ten, kto poszukuje Boga i polega na ścieżce oddania, szybko zda sobie z tego sprawę.

Niektórzy kochają Boga jak matkę, inni jak ojca, a jeszcze inni jak najdroższego i najbliższego przyjaciela. Są jeszcze inni, którzy uważają Go za ukochanego, za jedyny pożądany cel. Wszyscy jednak dążą do roztopienia swojej miłości w oceanie miłości, którym jest Bóg. Jeśli gdziekolwiek miłość jest oczywista, pamiętaj, że jest to miłość Boga. Tylko Bóg kocha ludzi najbardziej ze wszystkich. Dlatego kiedy ktoś postanawia służyć człowiekowi, którego Bóg ukochał, zsyła On na niego swoją wielką łaskę. Gdy serce człowieka topi się na widok cierpienia innych i na skutek

współczucia poszerza się, wierzcie, że Bóg jest tam obecny. To jest oznaka prawdziwości ścieżki oddania, bhakti jogi.

Sathya Sai Vahini; Chapter: The Yogis

Kontrolowanie umysłu powinno stać się dla człowieka sprawą nadrzędną. Nie powinniście działać natychmiast słuchając podszeptów płynących z umysłu. Powinniście wykazać umiejętność rozróżniania i dzięki temu rozwijać się. Jednak są na świecie ludzie, którzy słuchają rozkazów umysłu i natychmiast wprowadzają je w czyn. Człowiek przemienia się w Boga dzięki wysiłkom dotyczącym pracy umysłu. Kim jest *manawa*, a kim *dewa*? Dewą jest ten, kogo nie wiąże dzień, gdyż dzień to poranek i noc, a dewa to ten, kto istnieje ponad tym. Bóg istnieje ponad przyjemnością i bólem, zasługą i przewiną. Dziś obrażamy Boga naszym niewłaściwym zachowaniem, lecz Bóg istnieje ponad przyjemnością i bólem. On wykracza poza naszą wiedzę. Jest poza naszym zasięgiem. Psy szczekają na przechodzące słonie, ale co traci słoń, kiedy szczekają na niego psy? Co traci Bóg, gdy ludzie wyśmiewają się z Niego? To człowiek przegrywa, nie Bóg. Człowiek, który posiada mocną wiarę w Boga, powinien żywić boskie uczucia i podejmować boskie działania.

Bóg jest ucieleśnieniem miłości. Bóg jest miłością. Żyjcie w miłości. Rozpoczynajcie dzień miłością. Wypełniajcie dzień miłością. Spędzajcie dzień z miłością. Kończcie dzień miłością. To jest droga do Boga.

Summer Showers in Brindavan – 1993; Chapter 7: The Malady and the Remedy

Nie ma Boga poza miłością. Bóg jest miłością, a miłość jest Bogiem. Żyjcie w miłości. Nie pozwalajcie, aby zagościły w waszych sercach takie niepożądane cechy, jak nienawiść, zazdrość i gniew, czy złość. W zamian wytrwale kultywujcie uczucie miłości w taki sposób, abyście promienieli jej blaskiem na wszystkich wokoło.

Rozpoczynajcie dzień miłością. Wypełniajcie dzień miłością. Spędzajcie dzień z miłością. Kończcie dzień miłością. To jest droga do Boga.

Musicie rozwijać w sobie tę zasadę miłości. Edukacja musi przemieniać was w ucieleśnienia współczucia. Jaki pożytek z edukacji, jeśli nie wzbudza w tobie współczucia? Pewnego razu Gandhi odczuwał wielkie przygnębienie. Kiedy pewien Anglik zapytał go o powód, Gandhi odparł: „Martwi mnie fakt, że dzisiejsza edukacja sprawia, że ludzie stają się zatwardziali". To jest problem; zamiast krzewić współczucie, dzisiejsza edukacja sprawia, że ludzie mają serce z kamienia. Prawdziwa edukacja musi dotykać serca, uwalniać potok bezinteresownej miłości, sprawiać, że człowiek zacznie współczuć i wzbudzać boskie uczucia. Takiego rodzaju edukacja stała się potrzebą chwili.

Summer Showers in Brindavan – 2000; Chapter 1: Seek Educare Instead of Just Education

Miłość powinna stać się twoim życiem, a prawda oddechem. Istnieje intymna i nierozłączna zależność między miłością i prawdą. Dzisiaj człowiek używa słowa *miłość* właściwie nie wiedząc, co ono oznacza. A skoro nie zna ani jej wartości ani znaczenia, używa jej dla trywialnych i ziemskich celów. Ma mylne wyobrażenie, że ziemskie i fizyczne przywiązanie jest miłością i uważa taką miłość za sens swojego życia. Prawdziwa miłość zapanuje dopiero wtedy, gdy człowiek pozbędzie się uczucia interesowności i rozwinie w sobie ducha poświęcenia. Miłość jest Bogiem, Bóg jest miłością, a wy wciąż pragniecie ziemskiej miłości, w której nie ma życia. Powinniście dążyć do miłości boskiej, która jest esencją waszego życia.

Dziś mamy dużo bardzo dobrze wykształconych ludzi. A jakiej pomocy udzielają społeczeństwu? Praktycznie żadnej. Zdobywają stopnie naukowe mając na uwadze jedynie zarabianie pieniędzy. Nie służą społeczeństwu w duchu miłości i poświęcenia. Miłość jest formą brahmana. Prawdziwa duchowa dyscypli-

na leży w połączeniu twojej miłości z boską. Twoje życie zostanie uświęcone, gdy będziesz miał w sobie stałą i bezinteresowną miłość.

Dzisiaj studenci schodzą na złą drogę w imię tak zwanej miłości. Nie rozumieją, czym jest prawdziwa miłość. Miłość jest prezentem od Boga dla każdego człowieka. Powinna zostać spożytkowana w służbie społeczeństwu. Jedność jest bardzo istotna w rozwoju społeczeństwa. Człowiek powinien dzielić się swą miłością z innymi. Tylko wtedy będzie miał prawo stanowić część społeczeństwa.

Miłość to małe słowo, lecz przepełnione głębokim znaczeniem. Mimo to ludzie używają go w ziemskim znaczeniu „Kocham cię, kocham cię". Powinniście być gotowi poświęcić dla innych wszystko, co dla was drogie. To jest prawdziwa miłość. Miłość jest Bogiem, żyjcie w miłości. Dopiero wtedy będziecie w stanie zrozumieć prawdziwą naturę miłości. Nie przekręcajcie jej znaczenia w ziemski sposób. Nie zniżajcie miłości do fizycznego związku. Powinniście być gotowi porzucić swoją miłość dla miłości. Lecz dzisiaj nikt nie jest gotowy poświęcić życia dla miłości. Ludzie są gotowi zabrać życie innym, by spełnić swoje egoistyczne zachcianki.

Convocation 2003 Discourse – dyskurs wygłoszony 22.11.2003 r.
w Prasanthi Nilayam z okazji Konwokacji

W dzisiejszych czasach gdzie się nie udasz, usłyszysz wiele na temat Śiwaratri. Nigdzie indziej na świecie nie znajdziesz takiej boskiej atmosfery przepełnionej oddaniem jak tutaj. Każda czynność podejmowana w Prashanti Nilayam jest boska i wykonana w doskonałej harmonii i pokoju. Tutaj wszystko przepełnione jest miłością i oddaniem. Bóg jest miłością, a miłość jest Bogiem. Do Boga można dotrzeć jedynie dzięki miłości. Dlatego wszyscy musicie stać się uosobieniem boskiej miłości (prema swarupa). Powinniście żyć w doskonałej harmonii, bez względu na to, gdzie się znajdujecie. Nie pozwalajcie, aby zagościła

w was nienawiść. Nawet gdy spotkasz się z oponentem, powitaj go z miłością. On odpowie ci miłością, jako że cały świat jest wypełniony reakcją, odbiciem i oddźwiękiem. Przypuśćmy, że masz jakiś niepokój w umyśle. On nie pojawia się z powodu jakichś czynników zewnętrznych. To twoje własne słabości i wady odzwierciedlają się w formie niepokoju.

Jeśli pragniesz osiągnąć szczęście, żyj w szczęściu. Kosmiczna rodzina Pana Śiwy, Matki Parwati, Subrahmanjama i Winajaki są doskonałym przykładem takiej zasady. Bierz z nich przykład. Okazuj im cześć. Ale uwaga: można wielbić obraz jako Boga, ale nie Boga jako obraz. Dlatego należy wielbić rodzinę Iśwary biorąc z nich przykład.

Let Unity be the undercurrent everywhere – dyskurs wygłoszony 2.03.2003 r. (rano) w Prasanthi Nilayam z okazji Mahaśiwaratri

Jeśli jesteś w stanie zdobyć łaskę Boga, wszelkie twoje zmartwienia zostaną zniweczone. Może usiłujesz zdobyć świeckie wykształcenie; nie ma w tym nic złego. Lecz musisz być gotowy poświęcić nawet życie w celu zdobycia boskiej miłości, która jest stała, niezmienna i odwieczna. Dużo wielkich i szlachetnych dusz podróżowało przez ten świat próbując wznieść go na wyżyny ducha swoimi świętymi naukami. Jakiż byłby los kraju Bharatu, gdyby nie przyszły w nim na świat takie wielkie dusze? Każdy więc powinien usilnie naśladować ideały ustanowione przez tych wielkich ludzi i brać przykład ze starszych. Wszystko, co mówią, powinno zostać przyjęte jako autorytet płynący z pism świętych. Może uważacie, że potraficie wysławiać się elokwentnie po angielsku i dlatego jesteście dumni z posiadanej wiedzy. Duma i arogancja są najbardziej nagannymi cechami. Pogrążają was w beznadziejnych otchłaniach. Tylko dzięki miłości człowiek może osiągnąć wielkość.

Dlatego więc kultywujcie miłość i usilnie starajcie się zdobyć łaskę Boga, a uświęcicie swoje życie skromnością, pokorą,

oddaniem i wiarą w Boga. Miłość jest jedynym schronieniem człowieka, jedyną opoką i tylko ona zaprowadzi was do Boga. Wielu starszych osiągnęło cel jedynie dzięki miłości. Idźcie za ich przykładem. Nigdy nie straćcie tego cennego skarbu. Uczyńcie miłość pierwszorzędnym celem swojego życia. Może wydaje wam się, że miłość jest prostą sprawą. A jednak nie ma siły większej od miłości. Miłość jest Bogiem, Bóg jest miłością, więc żyjcie w miłości. Tego właśnie musicie się nauczyć.

Live In Love Divine – dyskurs wygłoszony15.09.2004 r. w Prasanthi Nilayam

Miłość jest waszą jedyną naturą i odwieczną własnością. Lecz wy zamieniacie ją na nikczemne ziemskie poszukiwania. Powinno się ją chronić jak najcenniejszy skarb w sercu i spożytkować do uświęconych celów. Możecie się nią dzielić z niezliczoną rzeszą ludzi, a nigdy jej nie ubędzie. Nie potraficie zrozumieć ani doświadczyć miłości w jej prawdziwym sensie. Miłość jest życiowym oddechem każdego stworzenia. Aby zrozumieć miłość, musicie głęboko zanurzyć się w oceanie miłości. Miłości nie można zrozumieć z poziomu powierzchownego; musicie całkowicie zagłębić się w miłości. Natura ziemskiej miłości jest taka, że gdy tylko jej posmakujesz, zaraz ją porzucasz, lecz skoro posmakujesz boskiej miłości, nigdy jej nie zarzucisz. Miłość jest Bogiem, Bóg jest miłością i dlatego nie możecie oddzielić miłości od Boga. Żyjcie w miłości. To jest jedyny sposób, dzięki któremu możecie zrozumieć miłość i doświadczyć Boga.

Love and Unity - your true and eternal property – dyskurs wygłoszony 9.04.2005 r. w Prasanthi Nilayam z okazji święta Ugadi

Boskość nigdy nie robi różnicy między ludźmi. Miłość jest Bogiem, a Bóg jest miłością. Tu w tym hallu zgromadziło się wiele tysięcy ludzi, a jednak miłość wypełniająca ich wszystkich jest jedna i ta sama. Ludzie różnią się między sobą imionami, postaciami i wzajemnymi relacjami, lecz ta sama boskość prze-

nika ich wszystkich, dlatego wszyscy powinni żyć życiem wypełnionym miłością, jak bracia i siostry.

W instytucjach edukacyjnych, gdzie w modzie jest teraz system koedukacyjny, chłopcy i dziewczęta powinni zachowywać się jak bracia i siostry. Nigdy nie powinno się robić różnicy między uczniami pod względem płci. Te różnice pojawiają się, kiedy dzieci przechodzą do wyższych klas gimnazjum. Nie powinniście na to pozwalać. Kto pozwala sobie na podtrzymywanie takich różnic, z pewnością nie zda egzaminu, egzaminu z „czystej miłości".

Control of Senses is the Real – dyskurs wygłoszony 23.02.2006 r. w Prasanthi Nilayam

Nie powinniście sprawiać Bogu kłopotów w imię oddania. Jeśli Bóg nie będzie z was zadowolony, odbije się to na was. Zauważcie, że wasze szczęście jest szczęściem Boga, a szczęście Boga jest również waszym szczęściem. Nasiąknijcie duchem jedności. „Bóg i ja jesteśmy jednym". Dzisiaj większość wielbicieli jest nastawionych egoistycznie. Mają w sobie tylko swartha bhakti, zajmuje ich tylko ich własne szczęście, a nie szczęście Boga. Bóg jest uosobieniem miłości. Ta sama miłość obecna jest we wszystkich. Powinniście dbać o to, żeby wasza miłość była zawsze czysta. Dzielcie się swoją miłością z każdym. Tego właśnie Bóg od was oczekuje.

Sathya Sai Speaks, Volume 35; Chapter 6: Celebrate Ugadi By Purifying Your Heart

Jako ucieleśnienie miłości nie powinniście nikogo nienawidzić. Tylko dzięki miłości możecie osiągnąć nieśmiertelność. Miłość jest obecna w każdym, jednak robicie z niej niewłaściwy użytek. Z miłością można osiągnąć wszystko. Można nawet kontrolować żywioły. Kiedy zaczniecie panować nad żywiołami, cały świat będzie pod waszą kontrolą. Tylko z powodu ignoran-

cji uważacie się za słabe istoty, a tak naprawdę wszelkie moce są w was. Tylko miłość może rozproszyć ciemność ignorancji. Miłość jest Bogiem. Bóg jest miłością. Miłość może zjednoczyć cały świat. Jaka relacja istnieje między tobą i mną? To ciało urodziło się w odległej wiosce w Andhra Pradesh. Wy należycie do stanu Maharasztra. Jakie jest powiązanie między wami a mną? To miłość i tylko miłość. Tylko z powodu waszej miłości do Swamiego zgromadziliście się tu wszyscy. Wasza miłość bardzo mnie uszczęśliwia. Jak wielka jest siła miłości? Jest ona nieskończona. Nikt nie jest w stanie pojąć głębi miłości.

Sathya Sai Speaks, Volume 34; Chapter 14: Love Can Unite the Entire World

Wszystko, co dzieje się obecnie na świecie, jest destrukcyjne, stwarza podziały i jest w najwyższym stopniu nienaturalne dla człowieka. Wszędzie ma miejsce okrucieństwo, zabijanie, konflikty i kłótnie. Urodziliście się jako ludzie, ale co stało się z waszym człowieczeństwem? Co stało się z waszym współczuciem i łagodnością? Z poświęceniem, miłością i niekrzywdzeniem? Nie ma po nich śladu. Odnajdujemy tylko bezsensowny ekshibicjonizm. Musicie za to żałować całym sercem i modlić się. Bóg jest uosobieniem miłości i współczucia. Czasem może wydawać się niemiły, ale nawet w tym jest także życzliwość. Nie macie w sobie zdolności zrozumienia tej życzliwości. Możecie zrozumieć życzliwość tylko przy pomocy życzliwości, miłość tylko przy pomocy miłości, a nienawiść tylko przy pomocy nienawiści. Urodziliście się jako ludzie i macie żyć jak ludzie. Musicie praktykować człowieczeństwo, propagować i doświadczać człowieczeństwa, cieszyć się oraz dzielić z bliźnimi błogostan, który okaże się tego skutkiem. Kiedy będziecie mieli w sobie takie uświęcone myśli, w sposób naturalny staniecie się boscy. Nazywacie się ludźmi, ale w rzeczywistości nie ma w was śladu wartości ludzkich. Zachowujecie się w sposób zdeprawowany, a wasze umysły są pełne złych myśli. Gdzie podziały się dobre myśli związane z uczuciem miłości i współczucia? Powinniśmy dzielić się miłością i współczuciem i podtrzymywać obie te wartości. Człowiek pozbawio-

ny współczucia jest demonem (danawa). Człowiek przepełniony współczuciem jest prawdziwym człowiekiem (manawa). Ze współczuciem i miłością możecie osiągnąć wszystko.

Sathya Sai Speaks, Volume 34; Chapter 16: Vinayaka – the Master of Siddhi and Buddhi

Miłość jest Bogiem, Bóg jest miłością, więc żyjcie w miłości. Kochajcie swoich rodziców. Służcie im, słuchajcie ich poleceń i uszczęśliwiajcie ich. Oni odczuwają wielką miłość do was. Ale czasami niechcący mogą próbować zwieść was na złą drogę. W takim przypadku wyjaśnijcie im, co jest właściwe, a co nie i przekonajcie ich. Jeśli chcą, byście wyjechali zagranicę, aby zarobić więcej pieniędzy, powiedzcie im, że charakter jest ważny, a nie pieniądze. Jeśli wyjaśnicie im to we właściwy sposób, z pewnością zajdzie w nich zmiana na lepsze.

Sathya Sai Speaks, Volume 33; Chapter 4: Sanctify Your Life by Chanting Gayatri Mantra

Człowiek doświadcza kłopotów, ponieważ nie jest zadowolony ze swojego losu. Rozmyślając o przeszłości i martwiąc się o przyszłość, wywołuje w sobie niepokój. Bóg jest ucieleśnieniem miłości. Miłość można zdobyć jedynie miłością. Miłość nie zna żadnych wątpliwości. Boska miłość jest bezinteresowna. Tam, gdzie jest egoizm, tam też jest strach. Miłość nie zna strachu. Nie oczekuje żadnej nagrody. Miłość jest we wszystkim i we wszystkich. Podążaj ścieżką boskiej miłości. Nie będziesz mógł jej doświadczyć, dopóki twoje serce będzie wypełnione egoizmem. Miłość Boga zawsze obdarowuje, nigdy nie bierze. Ziemska miłość zawsze bierze, nigdy nie obdarowuje. Duchowa miłość bezustannie daje. Ziemska miłość nigdy nie daje, lecz wypełniona żądzą zawsze jest gotowa brać.

Według mnie w przemijającym świecie nie powinno być to jednostronne. To, co otrzymujecie od Boga, powinniście dawać światu.

Sathya Sai Speaks, Volume 31; Chapter 20: Install Divinity in the Heart

Serce bez miłości to cmentarz. Miłość pokazuje istnienie Boga. Przenika ona wszystko. Jest podstawą jedności ludzi. Tylko wtedy, gdy odejdzie egoizm, a wiara w Boga wzrośnie, nastanie wśród ludzi jedność, dlatego każdy człowiek powinien napełnić serce miłością.

Bóg jest miłością, miłość jest Bogiem. Miłość jest powiązana z miłością. Gdy człowiek jest przepełniony miłością, jest gotowy do odczucia jedności z Bogiem. Sprawą najwyższej wagi dla człowieka powinno stać się rozpoznanie i praktykowanie tej zasady miłości.

Sathya Sai Speaks, Volume 29; Chapter 52: Fill Your Hearts With Love

Czysty umysł jest jak perła w ostrydze. Ziemskie życie jest jak ocean. W tym oceanie można znaleźć perłę czystego umysłu w ostrydze ludzkiego ciała. Tą perłą jest atmiczna prawda. Jest nieskazitelnie czysta, bez atrybutów, odwieczna i niezmienna. Jej blasku i czystości nie da się z niczym porównać. Atma nie ma nóg, ale porusza się szybciej niż cokolwiek innego. Nie ma rąk, ale może uchwycić wszystko. Nie ma oczu, lecz nie istnieje nic we wszechświecie, czego nie mogłaby zobaczyć. Jedynym sposobem, dzięki któremu można doświadczyć atmy, jest miłość. Kiedy wypełnisz się miłością, łatwo dotrzesz do Boga. Miłość jest Bogiem, żyjcie w miłości.

Musimy przeżyć życie w miłości. Lata pojawiają się i przemijają. Zmieniają się pory roku. Mogą odbywać się wojny. Lecz jeśli posiadacie choć kroplę boskiej łaski, będziecie w stanie dokonać wszystkiego, czego tylko zapragniecie. By osiągnąć korzyści płynące z posiadania boskiej łaski, musicie zwrócić wzrok do swego wnętrza. Niestety, wszyscy patrzycie na zewnątrz. To, co widzicie,

zależy od kierunku waszego patrzenia. Dlatego zamieńcie swoje patrzenie na premadhriszti – wzrok przepełniony miłością.

Mówi się, że kosmos jest mithją, że jest iluzoryczny, jedynie brahman (Absolut) jest prawdziwy. To nie jest poprawne stwierdzenie. Dżagat (kosmos) jest również prawdziwy. Kiedy twój wzrok przepełniony jest miłością, cały kosmos jawi się jako brahmamajam, czyli przepełniony Absolutem. Gdy patrzysz na świat fizycznymi oczami, wygląda on jak pasmo nieszczęść od narodzin do śmierci. Miłość Boga jest jedynym wyjściem z nieszczęścia. Staraj się zdobyć tę miłość przynajmniej teraz. Nie ma nic wspanialszego ponad to z tego, co mógłbym wam przekazać.

Sathya Sai Speaks, Volume 25; Chapter 10: Hold Fast to the Lord

Boskość obecna jest w każdym w sposób nieprzejawiony. Wszyscy ludzie są iskrami boskości, jak fale są częścią oceanu. Każdy człowiek jest ucieleśnieniem boskiej sat-czit-anandy, bytu-świadomości-szczęśliwości. To zostało opisane wnikliwie w Bhagawadgicie.

Skoro Bóg jest ucieleśnieniem miłości, człowiek jest również jej ucieleśnieniem. Lecz dzisiaj człowiek nie przejawia jej w pełni i w sposób właściwy z powodu swego egoizmu i egocentryzmu.

Mimo że ludzie zrobili znaczny postęp w dziedzinie materialnej i naukowej, zdegradowali się mocno w sferze moralnej i duchowej. Egoizm przeważa w każdym działaniu. W każdej myśli, w każdym słowie przeważa własny interes. Dopiero gdy zostanie wyeliminowany egoizm, boskość będzie mogła się przejawić.

W wypełnianiu bezinteresownej służby (sewa) powinno się mieć na uwadze wszechobecność Boga we wszystkich ludziach. Ludzie nie rozwinęli ducha poświęcenia (tjaga), czy też awersji do zmysłowych przyjemności (bhoga). Prawdziwa służba wymaga ducha poświęcenia. Poświęcenie zostało uznane za jedyną drogę do osiągnięcia nieśmiertelności.

Sathya Sai Speaks, Volume 22; Chapter 6: Live Up To Your Role

Człowiek jest uosobieniem boskiej świadomości. Tylko gdy jest czysty, może doświadczyć tej świadomości. Przez przywiązanie do ziemskich przyjemności człowiek wiąże się z tym, co fizyczne i zapomina o swojej boskiej istocie.

Człowiek wie, że Bóg jest samym ucieleśnieniem miłości. Boga można związać tylko sznurem miłości. Lecz tylko wtedy, gdy miłość jest podyktowana bezinteresownością, taki sznur może przywiązać Boga do człowieka. Jeśli miłość podyktowana jest pragnieniem ziemskich przedmiotów, Bóg pozostanie poza naszym zasięgiem. Musicie stać się uosobieniami miłości. Jeśli tylko kochacie, wasza miłość będzie dostępna tylko nielicznym. Dopiero gdy staniecie się ucieleśnieniem miłości, wasza miłość ogarnie wszystkich. I wtedy dopiero zdacie sobie sprawę, że ten sam Bóg jest mieszkańcem wszystkich istot.

Sathya Sai Speaks, Volume 22; Chapter 14: The One and the Many

Bóg jest pełnią miłości w ludzkim ciele. Miłość ta lśni jednakowo w każdej ludzkiej istocie. Zapach kwiatu pozostaje taki sam, czy trzyma się go w prawej, czy w lewej dłoni. Podobnie Bóg ani nie faworyzuje jednych, ani też nie wyklucza innych. Różni ludzie z powodu swoich uprzedzeń i upodobań przypisują Bogu różnice, które istnieją tylko w ich umysłach. Bóg nie odczuwa różnic, takich jak dobro i zło, lubiane i nielubiane, szlachetne i niegodziwe. Drzewo sandałowe obdarza swoim zapachem nawet siekierę, która je ścina. Podobnie, Bóg jest gotowy kochać, wspierać i chronić jednakowo każdego bez różnicy. A mimo to ludzie o wąskich horyzontach myślowych nie są nawet w stanie wyobrazić sobie boskiego poczucia równowagi i spokoju. No cóż, jak wędkarz miałby oceniać wartość diamentu? Każdy pojmuje moc i atrybuty Boga wedle swoich własnych ograniczonych pojęć i doświadczeń.

Aby pozbyć się takich wąskich pojęć, pierwszorzędną sprawą jest rozwijanie w sobie miłości. Jak należałoby krzewić miłość? Dzięki dawaniu i wybaczaniu człowiek rozwija w sobie miłość.

W odniesieniu do Boga znaczy to, że powinniście zawsze ofiarowywać swoje serce Bogu.

Sathya Sai Speaks, Volume 22; Chapter 38: Where to Find God?

Dopóki wielbiciel uważa Boga za kogoś innego niż on sam, nie będzie mógł zrozumieć prawdziwej natury bhakti. To właśnie uczucie różnicy ostatecznie prowadzi do utraty wiary w Boga, pomimo praktyki śpiewania bhadżanów, odprawiania dżapy, dhjany i jogi. Ktoś, kto uważa się za kogoś odmiennego od Boga, nigdy nie stanie się prawdziwym wielbicielem. Musi uważać się za boskiego w swej istocie, gdyż przecież nawet iskra nie różni się niczym od ognia, z którego pochodzi.

Bóg jest ucieleśnieniem miłości. Człowiek, będąc obrazem Boga powinien uważać miłość za swoją podstawową cechę. Dlaczego więc człowiek skażony jest cechami takimi jak nienawiść, zawiść, duma i zarozumiałość? Powodem tego jest fakt, że serce człowieka zanieczyściło się miłością zwróconą w stronę zewnętrznych przedmiotów.

Obraz Boga nie może odbić się w nieczystym sercu. Gdy człowiek zrozumie wszechobecność i wszechmoc Boga, zrozumie naturę boskości. Dopiero wówczas rozpozna boskość w sobie.

By móc doświadczyć radości wielbiciela, który rozwinął w sobie sannikarsza bhakti, człowiek musi okazywać miłość i szacunek dla starszych i służyć im z pokorą i respektem. Wobec rówieśników człowiek powinien okazywać miłość i przyjaźń. Wobec młodszych powinien okazywać współczucie i kochającą troskę. W ten oto sposób okazujemy naszą miłość i szacunek dla Boga, który jest zarówno w każdym z nich, jak i w nas.

Sathya Sai Speaks, , Volume 19; Chapter 18: The Lord and the Devotee

Jeśli wasze myśli wypływają z umysłu oczyszczonego przez miłość, wyniknie z nich właściwe postępowanie, które jest dharmą.

Kiedy miłość staje się częścią waszego doświadczenia, waszych myśli i działania, otrzymujecie śanti, pokój. Gdy zrozumiecie jasno, na czym polega miłość, wypłynie z tego samoistnie ahimsa, czyli niekrzywdzenie. Tak więc, miłość jest niewidzialnym sznurem łączącym wszystkie cztery wartości. Można to podsumować w ten oto sposób: Miłość plus myśli to satja; miłość plus uczucia to śanti; miłość plus działanie to dharma, a miłość plus zrozumienie to ahimsa. Miłość jest wspólnym mianownikiem dla wszystkich tych wartości. Jest ona postacią Boga, gdyż Bóg jest miłością. Ten, kto obdarza miłością, jest człowiekiem, ten, kto nią nie obdarza, jest zwierzęciem. Miłość albo brak miłości czyni z człowieka zwierzę, człowieka lub Boga.

Kultywowanie miłości jest możliwe tylko w delikatnym, łagodnym sercu. Z powodu przywiązania do ziemskich przedmiotów, łagodność ta została utracona. Kiedy umysł zwrócony jest w stronę świata przyjemności zmysłowych, życie staje się sztuczne. Kiedy idziesz do biura, pozdrawiasz sztucznie ludzi. Namaskaram robi się z ahamkaram. Okazuje się sztucznie szacunek tylko dla stanowiska, lecz nie wypływa on z serca. To, co wypływa z serca, jest prawdą. Kiedy widzisz kogoś, kto służy innym z miłością, musisz go szanować. Nie liczy się formalne działanie, na szacunek i podziw zasługuje tylko dobre serce w działaniu. Więc powinniśmy mieć łagodne serce napełnione miłością, a nie działać mechanicznie. Jeśli w sercu nie ma miłości, nie ma sensu podejmować się czegokolwiek.

Sathya Sai Speaks, Volume 18; Chapter 2: Seva Is the Highest Sadhana

Samskary, właściwe działania sprawiają, że życie człowieka nabiera sensu i zaczyna być budujące. Celem człowieka jest zrealizowanie boskości, która jest w nim. Można to osiągnąć tylko pozbywając się wszelkich złych cech i wypełniając umysł i serce miłością i współczuciem. „Miłość jest Bogiem, a Bóg jest miłością". Życie bez miłości jest sterylne i jałowe. Bez względu na to, jakie trapią nas problemy i trudności, powinniśmy próbować po-

magać innym, jak tylko możemy. Bezinteresowna, przepełniona miłością służba dla potrzebujących jest najwyższą formą sadhany. Reprezentuje prawdziwe oddanie – bhakti. Takiego oddania nie poruszają przeciwności losu, ani zmiany okoliczności. Człowiek nie powinien interesować się tylko swoim własnym dobrobytem, karierą czy pomyślnością. Człowiek urodził się w ludzkiej postaci nie dla czerpania przyjemności z posiadania dóbr, czy dla komfortu. Ma większy cel do zdobycia - coś bardziej trwałego i wiecznego. To urzeczywistnienie jedności z Bogiem, co samo w sobie może dać trwały błogostan. Nawet gdy nadal angażujemy się w działanie w świecie doczesnym, powinniśmy uświęcać wszystkie swoje działania poświęcając je Bogu.

Sathya Sai Speaks, Volume 18; Chapter 6: Unity: Key to Rural Progress

Ludzie wypełnieni zawiścią i chełpliwością są zaprawdę dziećmi zarozumialstwa. Pierwszorzędną sprawą w takim wypadku jest pozbycie się ahamkary (egoistycznego zarozumialstwa). Wszystkie złe cechy wyrastają właśnie z ahamkary. Co jest przyczyną zarozumialstwa? Jeśli ktoś jest zarozumiały, musi być jakaś przyczyna, która usprawiedliwia to uczucie. Jeśli nie ma w nim niczego, co usprawiedliwiałoby to, czym się w takim razie napawać? Może jesteś uczonym albo wielkim bogaczem, albo jesteś bardzo inteligentny i bystry. Jednak wszystkie te cechy nie pomogą ci zdobyć łaski Boga. Święty Tukaram śpiewał: „O Swami, nie mam wiedzy. Nie potrafię odprawiać jadżni ani jagi, ani też ciężkiej pokuty. Ale istnieje jeden łatwy sposób, by zdobyć twoją łaskę. Jest to ścieżka boskiej miłości. Jest ona królewską drogą, która zaprowadzi mnie do odczuwania obecności Ramy". Tukaram twierdził stanowczo, że Ramy nie można osiągnąć inną ścieżką, jak tylko ścieżką miłości. Na tym polega głębokie znaczenie sentencji: Miłość jest Bogiem, a Bóg jest miłością.

Tak więc, skoro jesteście w tak cennym wieku – w młodości, w tym tak świętym, złotym czasie, musicie kultywować w sobie

święte myśli i uświęcone postawy. Musicie być przepełnieni poczuciem bezinteresownego oddania. To może przyjść tylko dzięki bezinteresownej służbie, w której nie ma egoistycznej dumy. Musicie rozkoszować się dawaniem bardziej niż braniem. Gdy Bóg chce dać wam wszystko, czego tylko potrzebujecie, po cóż oczekiwać czegokolwiek i otrzymywać cokolwiek od innych?

Sathya Sai Speaks, Volume 18; Chapter 10: Revere Truth and Love As Your Parents

Od dzisiaj jako „posłańcy Boga" macie pokazywać światu czystość, prawdę i miłość, które uosabia Bóg. Gdy prowadzicie życie wypełnione czystością i moralnością, możecie uważać się za „synów Boga". Bóg jest ucieleśnieniem miłości, więc nie powinniście robić nic, co jest przeciwstawne miłości, którą reprezentuje Bóg. Powinniście rozwijać te dobre cechy, które sprawią, że zasłużycie na miano „synów bożych".

W Biblii jest napisane, że Jezus obmył nogi swoim uczniom. Kiedy pytali go, dlaczego to zrobił, Jezus odrzekł: „Myję wam nogi jako wasz sługa po to, byście mogli nauczyć się służyć światu". Każdy człowiek jest na początku posłańcem Boga. Kiedy wypełni swoje obowiązki jako posłaniec, zrozumie, że jest synem Boga, a potem uzyska z Nim stan jedności.

Miłość Boga jest niezmierzona i obejmuje wszystko, nie tak jak ludzka miłość, która jest ograniczona i samolubna. Miłości Swamiego nie ogarnie się rozumem. Jest ona nieograniczona i niezmienna. Krzewię miłość na całym świecie dzięki swej miłości. Ci, którzy zostali nakarmieni tą miłością, nie powinni pozbawiać się jej dobroczynnego wpływu. Nie oczekuję niczego. Nie obarczam nikogo żadnymi trudnościami. W takim razie, jeśli zrozumiecie prawdziwą naturę miłości Swamiego i wykorzystacie tę miłość, by doświadczyć przemiany w ucieleśnienia miłości, staniecie się przykładem dla całego świata.

Sathya Sai Speaks, Volume 17; Chapter 30: Secure God's Love

Wyrzeczenie, czyli tjaga, to porzucenie małego "ja". Tjaga nie oznacza ucieczki od ogniska domowego do dżungli. Oznacza sublimację każdej myśli, każdego słowa i czynu do poziomu ofiary dla Boga i wypełnienie wszystkich uczynków boskimi intencjami. To jest najlepsza sadhana – kultywowanie premy, boskiej miłości. Miłość rozdaje siebie bez końca; nigdy o nic nie prosi. Rozdawajcie ją, a sami będziecie otrzymywać ją w zamian. Jeśli przestaniecie obdarzać innych premą, nie pozostanie nic innego do dawania. Thjaga dobrze służy premie; są one nierozerwalnie ze sobą połączone.

Z perspektywy prawdy ego stanowi skazę, którą należy usunąć. Kiedy rozpatrujemy kwestię „Kim jestem?" i odkrywamy, że każdy człowiek jest Ja, miłość rozprzestrzenia się bez granic. W alfabecie sanskryckim dwie litery *aa* (*a* jak w wyrazie angielskim *hard*) tworzą słowo *aham*, oznaczające ego. Człowiek nie powinien dopuszczać do głosu swego ego, jako że tłumi ono źródło miłości. Bóg jest miłością, tak więc wszystkie rzeczy stworzone przez Boga są również wypełnione miłością.

Sathya Sai Speaks, Volume 15; Chapter 15: The Universe, the Guru

Człowiek nie przyszedł na ten świat po to, by przez chwilę dumnie kroczyć na scenie (życia), jedząc i wesoło uganiając się za przyjemnościami zmysłowymi. Człowiek przyszedł na świat, by rozkoszować się obecnością Boga dzięki ćwiczeniu się w miłości i kultywowaniu miłości. Ziemia jest wielkim przedsiębiorstwem, bardzo ruchliwą fabryką, gdzie produktem końcowym jest miłość. Dzięki sadhanie, praktyce duchowej, możliwe staje się wyprodukowanie miłości i wyeksportowanie jej do milionów ludzi jej potrzebujących. Im więcej jej dajesz, tym głębsza się staje, tym słodszy jej smak i tym większa radość z dawania. Dzięki miłości człowiek może zbliżyć się do Boga i pozostawać w Jego obecności, gdyż Bóg jest miłością, a gdy człowiek żyje w miłości, żyje w Bogu. Jeśli ze złością zaprzeczysz istnieniu Boga, wysu-

szysz źródło miłości w swoim sercu. Jeśli stwierdzisz, że Boga nigdzie nie ma, stwarzasz noc w swoim sercu i sprawiasz, że jest ono gotowe przyjąć wzorce ciemności i bezprawia.

Sathya Sai Speaks, Volume 11; Chapter 1: Nut and Bolt

Człowiek jest iskrą Boga i powinien przejawiać Go w każdym swoim działaniu. Działanie jest jego obowiązkiem; nie może istnieć bez fizycznej aktywności oddychania czy umysłowej aktywności myślenia. Z każdym oddechem musi wdychać doznanie Soham; z każdą myślą musi doświadczać swej boskiej przynależności i wyrażać ją. Bóg jest miłością; miłość jest najbardziej boską cechą, jaką człowiek może zdobyć i rozwijać. Rodźcie się w miłości i umierajcie w miłości, to znaczy wypływajcie z Boga i stapiajcie się z Bogiem; bądźcie falą na oceanie miłości. Nie powinniście umierać, powinniście stapiać się z Nim i doznawać spełnienia. To jest cel waszej podróży, to jest wasze przeznaczenie.

Sathya Sai Speaks, Volume 11; Chapter 25: Who I am?

Była kiedyś wielka ulewa w małej wiosce. Złapała samotnego mnicha znienacka, więc zaczął biegać w tę i z powrotem szukając jakiegoś schronienia od ciężkich kropli deszczu i zimnego wiatru. W końcu znalazł kawałek suchej podłogi na podwyższonej werandzie domu, którego mieszkańcy spali głębokim snem za zamkniętymi drzwiami. Jako jogin z umysłem pozbawionym wszelkiego obciążenia, zasnął szybko pogrążając się w głębokim śnie. Wkrótce inny człowiek w żałosnym stanie szukał schronienia. Zobaczył werandę i wspiął się na nią. Jogin obudził się i zobaczywszy jeszcze jednego amatora na mały suchy kawałek podłogi, usiadł i powiedział: „Jest tu miejsce dla dwóch, chodź, przesiedzimy sobie noc!". W kilka chwil pojawił się jeszcze jeden desperat, którego trzeba było przenocować. Dwóch do tej pory siedzących stwierdziło, że jest miejsce dla trzech stojących! Postanowili postać aż do świtu.

To jest duch tolerancji, którego dzieci Boga powinny w sobie rozwijać w stosunku do swoich braci i sióstr będących w niedoli. Bóg jest miłością, więc musicie stać się miłością, aby móc się z nim połączyć. On jest pięknem, więc bądźcie pięknem, bez jakiegokolwiek śladu brzydoty. Wtedy możecie stać się z Nim jednym. On jest współczuciem, więc bądźcie współczujący. Woda łatwo miesza się z wodą, nie z olejem. Olej miesza się tylko olejem.

Sathya Sai Speaks, Volume 11; Chapter 29: Constant Divine Communian

Zostawię wam jeden przekaz, byście mogli go rozważać – przekaz miłości, premy. Miłość jest Bogiem, a Bóg jest miłością. Tam, gdzie jest miłość, tam z pewnością widać Boga. Kochaj coraz więcej ludzi, kochaj ich coraz bardziej intensywnie; przemień miłość w bezinteresowną służbę, zmień służbę w wielbienie Pana; to jest najwyższa sadhana. Nie ma stworzenia bez iskry miłości; nawet szaleniec kocha kogoś lub coś bardzo mocno. Lecz musicie rozpoznać tę miłość jedynie jako odbicie prema swarupy, ucieleśnienia miłości, która jest waszą rzeczywistością, Boga, który zamieszkuje wasze serce. Bez tego źródła miłości, które bije w twoim sercu, w ogóle nie zechcesz kochać. Rozpoznaj to źródło, polegaj na nim coraz bardziej, rozwiń jego możliwości, spróbuj zalać nim cały świat, wyrzuć z niego wszelki ślad ego, nie oczekuj nic w zamian od tych, komu je dajesz. W swoich codziennych sprawach nie stwarzaj podziałów, ani nie pław się w nienawiści. Dostrzegaj dobro w innych, a w sobie dostrzegaj wady. Szanuj innych z tego powodu, że Bóg zamieszkuje ich serca; szanuj siebie również jako mieszkanie Boga. Oczyść swe serce tak, żeby On mógł w nim przebywać.

Sathya Sai Speaks, Volume 5, Chapter 17: This Joy and That

Pan jest premą – miłością bez skazy, niewyczerpaną, ogarniającą cały wszechświat. Nie posiada żadnych upodobań ani

uprzedzeń. Nie macie powodu obawiać się Go; obawiajcie się raczej tendencji w was samych, które przyciągają wady i grzech. Książki nakłaniające człowieka do tego, by kochał Boga i obawiał się wad, są najbardziej pożyteczne. Miłości skierowanej ku Bogu musi towarzyszyć miłość do ludzi, gdyż ludzie są widocznym przejawieniem Boga, przejawieniem, którego smutek i ból potrafisz zrozumieć jak swoje własne.

Sathya Sai Speaks, Volume 7, Chapter 33: Books as Benediction

Ludzkie życie przemija obecnie wypełnione plugastwem, stresem i przygnębieniem, jest pokręcone, złamane i schorowane. Przyszedłem, by wznieść życie człowieka na szlachetne wyżyny i sprawić, by było warte prawdziwego ludzkiego dziedzictwa. Przejawiam cały ten entuzjazm, by was uczyć właściwej postawy wobec sewy, gdyż miłość wyraża się w postaci sewy; miłość wzrasta dzięki sewie; miłość rodzi się w łonie sewy. Bóg jest miłością. Awatar, boska inkarnacja, jest dzieckiem z dziećmi, jest chłopcem z chłopcami, mężczyzną z mężczyznami, a kobietą wśród kobiet po to, by Jego przesłanie mogło dosięgnąć każdego serca i otrzymać entuzjastyczną odpowiedź w postaci anandy, błogości. To współczucie Awatara zagrzewa każde Jego działanie.

Sathya Sai Speaks, Volume 10, Chapter 23: The Crucial Years

Bóg jest . . . prawdą

Kiedyś kilku profesorów z Uniwersytetu w Benares wyśmiewało się z innego profesora tej samej uczelni, że marnuje dziesięć minut rano i dziesięć minut wieczorem na medytację o nieistniejącym Bogu. A on odpowiedział: „Bracia, jeśli Bóg nie istnieje, jak mówicie, to zgadzam się, że codziennie marnuję dwadzieścia minut. Lecz jeśli Bóg istnieje, jak wielu wierzy, to z przykrością muszę stwierdzić, że wy marnujecie całe swoje życie!".

W rzeczy samej, jedynie Bóg istnieje; zmienny świat jest tym, co nałożyliśmy na boską Istotę. Odwróćcie swój wzrok od nałożonego obrazu i skierujcie na podstawę, na którą nałożyliście wyobrażenie przez własną ignorancję. Paśu jest słowem w sanskrycie, które oznacza bestię, za rdzeń służy mu wyraz paśjati. Paśjati znaczy „ten, który widzi tylko świat zewnętrzny". Gdy człowiek zadowala się używaniem zmysłów jedynie po to, by dzięki nim cieszyć się zewnętrznym światem w tym niewielkim stopniu, na który może sobie pozwolić, nie żyje zgodnie ze swoim prawdziwym przeznaczeniem. Nawet duchowe wysiłki, sadhany, zostały zredukowane do zewnętrznych rytuałów przez ludzi we wszystkich krajach. Rano, wieczorem i w dni, które zostały uznane za uświęcone, odprawiają oni pudże (rytualne oddawanie czci Bogu), szczególnie uroczyście, ze stosami kwiatów, rzędami lamp i całym mnóstwem głośnych hymnów. Wpływ tych rytuałów jest w większości marny i sztuczny.

Sathya Sai Speaks, Volume 14; Chapter 35: Mine and Thine

Bóg jest obecny jako wewnętrzny mieszkaniec każdej istoty należącej do każdego z tej wielkiej ilości gatunków. Jak to możliwe? Ponieważ jest On jednym, który stał się wieloma. Skoro postaci Boga są tak niezliczone, w jakiej konkretnej postaci powinniśmy Go czcić? Jakim imieniem powinniśmy Go nazywać? Wielość form jest skutkiem naszej fizycznej percepcji, a imiona są tym, co nadaliśmy tym niezliczonym formom. Sam z siebie Bóg jest prawdą.

Oto kwiatek, kartka papieru i materiał (Swami wskazuje na różne przedmioty na stole przed sobą). Dla oka wydają się czymś całkowicie różnym. Kwiatek jest kwiatkiem, materiał materiałem, a kartka kartką. Pomimo różnych nazw i form jest pewien wspólny dla nich wewnętrzny czynnik – one wszystkie istnieją. Istnienie to jest podstawowa prawda. Jest to jednoczący czynnik poza ograniczeniami różnych nazw i form. TO JEST! To jest toż-

same z Bogiem. Bóg z pewnością JEST i jest On zdecydowanie widoczny!

Bóg JEST, JEST, JEST! On istnieje! Powinniście całkowicie uwierzyć w Jego istnienie. Jeśli już będziecie mieć taką wiarę, będziecie Go mogli dostrzec wszędzie. Jak to się dzieje, że wierzysz w swoją matkę? Czy kiedykolwiek wątpisz, że jest twoją matką? Nigdy! Jak to jest, że wierzysz w swojego ojca? Czy kiedykolwiek miałeś wątpliwości, że to twój ojciec? Wolisz wierzyć we wszystkie ziemskie rzeczy, ale niechętnie przyjmujesz duchowe prawdy. To największy błąd i słabość współczesnego człowieka.

Summer Showers in Brindawan – 2000, Chapter 10: How to Become Dear to the Lord

Wiele osób przyjechało tutaj jako wielbiciele. Są bez wątpienia głęboko oddani Swamiemu. Ale czym jest oddanie? Co jest znakiem szczególnym wielbiciela? To musimy przeanalizować w pierwszej kolejności. Przede wszystkim musisz posiadać wiarę. Gdzie jest wiara, tam jest miłość, gdzie jest miłość, tam jest prawda, gdzie jest prawda, tam jest Bóg. Prawda jest Bogiem. Nie musicie dokonywać jakichś szczególnych wysiłków, by poznać prawdę. Faktycznie wystarczy 11 sekund, by zrozumieć prawdę. Pokontemplujcie w myślach tylko przez 11 sekund o prawdzie, a otrzymacie darszan Boga.

Always Be Happy and Peaceful – dyskurs wygłoszony 28.07.2007 r. w Prasanthi Nilayam z okazji konferencji młodzieży

Dajwadhinam dżagatsarwam - cały wszechświat jest pod kontrolą Boga. *Satjadhinamtu dajwatam* – Bóg kieruje się prawdą. Wszystko jest zawarte w zasadzie prawdy. Kiedy przestrzegasz prawdy, zaczną przejawiać się w tobie wszelkie boskie moce. *Tatsatjam utthamadhinam* – prawda jest pod kontrolą cnót szlachetnych dusz. Kim jest szlachetna dusza? Jest przepełniona spo-

kojem, miłością i współczuciem. *Utthamo paradewata* – takie szlachetne dusze są prawdziwie najwyższą boskością.

Sathya Sai Speaks, Volume 35; Chapter 5: Realise the Magnetic Power Within

W każdym domu, przeważnie w każdym pokoju znajduje się wyłącznik zapalający światło. Wszystkimi wyłącznikami zawiaduje jeden główny wyłącznik. Podobnie oczy, uszy, język, itd. są zupełnie jak różne wyłączniki kontrolowane przez główny wyłącznik "Ja". Tylko wtedy, gdy ten główny wyłącznik jest włączony, w każdej kończynie ciała przejawia się życie. To „Ja" jest prawdą. Prawda jest Bogiem, Bóg jest prawdą. Miłość jest Bogiem. Żyjcie w miłości. Żadna inna praktyka duchowa nie jest wam potrzebna, jeśli zrozumiecie tę prawdę i przełożycie na praktykę codziennego życia.

Sathya Sai Speaks, Volume 35; Chapter 14: The 'I' (Aham) Is Brahman

Kiedy urodził się Jezus, przybyli doń trzej arabscy królowie. Przepełniała ich niezmierna radość, gdy zobaczyli nowo narodzone dziecko. Gdy musieli już wracać, pierwszy król powiedział do matki Marii: „Matko, urodziłaś dziecko, które kocha Boga". Drugi król powiedział: „Matko, urodziłaś dziecko, które Bóg ukocha". Trzeci król stwierdził: „Matko, twoje dziecko nie różni się niczym od Boga, obaj są tym samym".

Gdy zrozumiemy głębokie znaczenie tych trzech zdań, poznamy prawdę. Ten, kto kocha Boga, jest Jego posłańcem. Ten, kogo kocha Bóg, jest synem Boga. Ten, kto rozumie zasadę jedności, staje się jednym z Bogiem. Dzisiaj jest tylko niewielu, którzy upowszechniają przesłanie Boga, a większość ludzi robi dokładnie odwrotnie. Otrzymując boską miłość człowiek powinien krzewić tę samą zasadę wśród swoich bliźnich. To właśnie powiedział Jezus opuszczając swoje ziemskie ciało: „Wszyscy są jednym, mój drogi synu! Traktuj wszystkich tak samo". Porzuć swoje przywiązanie do ciała. Ciało podlega zmianom i w końcu

przeminie. Bóg jest ucieleśnieniem prawdy. Prawda jest tym, co nie podlega zmianom we wszystkich trzech czasach. Człowiek musi iść ścieżką prawdy, by propagować zasadę prawdy i boskiej miłości. Bóg kocha tych, którzy kroczą ścieżką prawdy. Jezus głosił boskie przesłanie miłości.

Sathya Sai Speaks, Volume 31; Chapter 46: Sacrifice Leads to Immortality

Serce jest siedliskiem paramatmy (najwyższej jaźni). Ganges płynący z niej jest rzeką prawdy. Czyny są zbożem zebranym z pola podlewanego prawdą. Dlatego mówi się, że wysokie dusze charakteryzuje harmonia w myślach, mowie i czynach. Niestety, dzisiaj ludzie myślą jedno, mówią co innego, a robią jeszcze coś innego. Wskutek tego człowieczeństwo zostało obecnie zdegradowane. Aby wznieść je do właściwego poziomu, niezbędna jest potrójna jedność – myśli, słów i czynów. To jest pokuta na dzisiejsze czasy. To jest sposób na zrealizowanie pokoju. To jest prawda. To jest wszystko. Kosmos zrodził się z prawdy i rozpływa się w prawdzie. To prawda się przejawia. Bóg jest prawdą. Ludzka postać jest wyrazem Boga. Zrodziwszy się z Boga, człowiek powinien przejawiać swoje boskie pochodzenie wyrażając wrodzone boskie cechy. Lecz człowiek zachowuje się w sposób demoniczny.

Sathya Sai Speaks, Volume 28; Chapter 18: Manifest Divine Qualities

Kultywujcie miłość. Miłość jest postacią Boga; można Go urzeczywistnić tylko dzięki miłości. Ze wszystkich milionów imion nadanych Bogu, to, które powinno być najbardziej czczone, to sat-czit-ananda. Sat przedstawia prawdę. Czit reprezentuje dżnianę, mądrość. Tam gdzie sat i czit są obecne, tam musi zaistnieć ananda, błogość. Skoro Bóg jest prawdą, musi się Go urzeczywistnić też przy pomocy prawdy. Skoro Bóg jest dżnianą, musi się Go urzeczywistnić przy pomocy dżniana margi, ścieżki wiedzy i mądrości. Skoro Bóg jest anandą, błogością, należy Go

urzeczywistnić dzięki błogości. Krocz ścieżką miłości i zdobądź cel, jakim jest poczucie jedności. Odrzuć wszelkie różnice. To jest najwyższe duchowe przesłanie, jakie mam dzisiaj dla was.

Sathya Sai Speaks, Volume 23; Chapter 36: Love: Sacrifice: Unity

Wypowiadać prawdę jest łatwo. Ale plątanie się w kłamstwo jest procesem morderczym. Trzeba sprostać wielu trudnościom, żeby przykryć jedno kłamstwo innymi kłamstwami. To dlatego mówi się: *satjam brujath; prijam brujath; na brujath satjam aprijam* – mów prawdę, mów rzeczy przyjemne, nie mów nieprzyjemnej prawdy. Bóg jest uosobieniem prawdy. Prawda jest podstawą wszechświata. Ta prawda przekracza granice umysłu i mowy i istnieje poza kategoriami czasu i przestrzeni. Wedanta opisuje to jako ritam. Nazywa się to również prawdą transcendentalną. Prawda jest tym, co pozostaje niezmienne w czasie. Musicie żyć zgodnie z tą prawdą. Musicie zdawać sobie sprawę z tego, że boskość jest obecna we wszystkim. Tylko wtedy, gdy możecie rozpoznać wszechobecność Boga, będziecie w stanie doświadczyć boskości.

Sathya Sai Speaks, Volume 21; Chapter 26: Devotion Is Panacea

Bez względu na to, co studiujesz, nie porzucaj swojej wiary w Boga. Porzucić Boga to jak porzucić samo życie. Życie jest Bogiem, prawda jest Bogiem. Wszystko, co robicie jako ofiarę dla Boga, będzie wyrazem ludzkich wartości.

Nauczyciele i wice-rektor, którzy zgromadzili się tutaj, podjęli pewne decyzje jako wynik ich wysoce intelektualnych deliberacji. Są święcie przekonani, że muszą być propagowane ludzkie wartości. Bez względu na swoje ograniczenia powinni usilnie starać się, tak dalece, jak to tylko możliwe, zastosować swoje decyzje w praktyce. Bóg obecny jest w ich sercach. To wystarczy, jeśli tylko będą słuchać i wykonywać polecenia Boga. Bez wątpienia osiągną swoje cele. Jeśli wiara w Boga wzmocni się,

wszystkie wartości rozwiną się w swoim czasie. Uświęcajcie życie pamiętając o Bogu, czcząc Go i wielbiąc.

Sathya Sai Speaks, Volume 20; Chapter: 21: Teaching Values by Example

Człowiek jest czit (świadomością), Bóg jest sat (odwiecznym Absolutem). Kiedy sat i czit połączą się, otrzymacie anandę. Satczit-ananda. Tylko sadhana podjęta dla urzeczywistnienia satczit-anandy jest prawdziwą sadhaną. Gdzie jest to sat? To sat, Bóg, jest w każdym. Więc musicie być gotowi służyć każdemu, uważając każdego za ucieleśnienie Boga. Możecie mieć normalne związki ze swoimi krewnymi. Nie ma w tym nic złego. Musicie realizować sadhanę w takim duchu, że Jeden przenika wszystko. W tym procesie musicie kultywować uczucie miłości. Nie ma wyższej sadhany niż kultywowanie miłości!

Sathya Sai Speaks, Volume 18; Chapter 31: Students and Satwik Purity

Żyjcie w Bogu, z Bogiem, żyjcie opierając się na Bogu i dla Boga. Pijcie Boga, jedzcie Boga, dostrzegajcie Boga, docierajcie do Boga. Bóg jest prawdą, jedyną substancją, sercem człowieka. „Jestem mieszkańcem waszych serc" – powiedział Kriszna. Każda komórka w ludzkim ciele jest Bogiem, mimo że pod mikroskopem Go nie znajdziesz. Teraz nagrywacie mój dyskurs na kasetę. Ale czy widzicie mój głos, moje słowa na kasecie? Nie. Kiedy ją puścicie, usłyszycie słowa. Tak samo ciało jest jakby kasetą, w nim zawiera się głos Boga. Wyposaż go w wiarę i nastrój na miłość. Wtedy możesz przyswoić sobie mój głos i moje słowa. Czyste serce, oczyszczony umysł i napełniona Bogiem świadomość pomogą wam słuchać głosu Boga w was.

Sathya Sai Speaks, Volume 16; Chapter 2: Daily Prayer

Wszystkie wasze pomysły i wnioski są jedynie produktem czasu pomiędzy narodzinami i śmiercią. Gdy dziewczyna, którą

poślubiłeś, była poważnie chora jako dziecko, nie martwiłeś się tym wcale, ponieważ nie była wtedy „twoja". To my sami rozwijamy takie przywiązanie jako spójny i stabilizujący czynnik w naszym życiu. Jednak później pozwalamy, by urósł do olbrzymich rozmiarów, aż powstrzymuje nasz rozwój duchowy. Kultywujcie miłość, a nie iluzję. Kochaj swoją żonę i dzieci, i wypełniaj swoje obowiązki wobec nich jako mąż i ojciec, ale zawsze trzymaj się prawdziwych wartości. Nie trać poczucia proporcji.

Przypatrz się takiemu obrazkowi. Jest palma z orzechami areka, kołysząca się na wietrze. Ma długi cień, też kołyszący się na piaszczystej ziemi poniżej. Bóg jest prawdą, a świat jest Jego cieniem. Pragniecie zerwać kilka orzechów, ale bierzecie przez pomyłkę cień za drzewo, chodzicie wzdłuż cienkiej ciemnej linii i łapiecie za cień owoców. Na tym polega wasze złudzenie. Wejdź na drzewo prawdy. Zrywasz owoce, a twój cień również podskakuje wzdłuż cienkiej ciemnej linii zrywając owoce. Więc rób postępy na ścieżce miłości, ścieżce Boga, a zdobędziesz oba światy. Miłość poszerzy twoje serce tak bardzo, że nie będziesz mógł uciec od swoich obowiązków wobec krewnych. Pamiętaj zawsze o tym, że żona, syn, matka, wszystkie relacje z krewnymi są tylko fizyczne, związane z ciałem i ograniczone czasem.

Sathya Sai Speaks, Volume 14; Chapter 12: Enemy Number One

Prawdę się ukrywa, bywa ona zniekształcana i twierdzi się, że upada, dlatego awatar, boska inkarnacja, ponownie potwierdza jej wagę i wartość. Bóg ubiera się w prawdę, dobrzy ludzie poszukują prawdy, złych prawda ratuje. Prawda wyzwala, prawda jest potęgą, prawda jest wolnością. Jest ona lampą oświetlającą serce i rozpraszającą wątpliwości i ciemności. Blask Boga to prawda. Powitajcie Boga w swoim sercu. Umieśćcie Go w rezultacie wielkiej tęsknoty. Nieustannie myślcie o brahmanie, wtedy będziecie mogli nazywać się braminami.

Sathya Sai Speaks, Volume 9, Chapter 14: The Voice of the Ocean

Oto oznaka prawdziwego bhakty Sai - powinien mieć w sobie współczucie, tolerancję i współodczuwanie. Jeśli nie posiada tych cech, stanie się obiektem pośmiewiska. I nie bez powodu. Ludzie będą go pytać szyderczo: „Gdzie jest ten twój Bóg? Jak On wygląda? Co porabia?", itd. Będą się wyśmiewać, ponieważ tych, którzy doświadczyli majestatu i chwały Pana, jest bardzo niewielu. Bóg jest prawdą, dobrem i pięknem, lecz tylko ci, którzy doświadczyli Go, mogą zaświadczyć i potwierdzić. Masz kubek pełen amrity, lecz jeśli nie położysz jej kropli na języku, jak możesz zaświadczyć o jej zapachu i słodyczy? Dzięki wam i przez was musi dokonać się transformacja umysłów ludzkich. Tak więc, wasz obowiązek jest wielki.

Sathya Sai Speaks, Volume 10, Chapter 7: The Dead Satellite

Służenie we właściwym duchu jest dharmą. Służenie jest również ścieżką prowadzącą do urzeczywistnienia Boga. Bóg jest uosobieniem miłości, prawdy i pokoju, dlatego by urzeczywistnić Boga, człowiek musi rozwinąć w sobie miłość, musi trzymać się prawdy i doświadczać w sobie pokoju. Ludzkie ciało jest jak rydwan, a atma jest jak woźnica. Ciała mają różne imiona i postaci, lecz atma jest jedna i ta sama. Najważniejsze jest, by rozpoznać jedność leżącą u podłoża pozornej różnorodności. Na przykład, głód jest zjawiskiem wspólnym wszystkim stworzeniom, ale pożywienie, którym zaspokaja go król i żebrak różnią się. Podobnie radość i smutek, narodziny i śmierć są zjawiskami wspólnymi wszystkim. Atma jest w każdym ta sama.

Sathya Sai Speaks, Volume 20; Chapter: 26: Born to Serve

Bóg jest . . . błogością

Starsi ludzie są tak bardzo zajęci sprawami ciała i myśleniem o swoim ciele, że nie potrafią nawet się śmiać. Oni tylko udają, że się śmieją. To o tym mówi Bhagawadgita: „Ten, kto się śmieje,

to Narajana, a ten, kto płacze, to nara – człowiek". Kiedy nara w osobie Ardżuny płakał w rozpaczy, Narajana w osobie Kriszny pozostawał nieporuszony, nawet na polu walki.

Śmiejemy się tylko wtedy, gdy jesteśmy szczęśliwi. Gdy wypełnia nas poczucie szczęścia, nie tylko śmiejemy się, ale też śpiewamy. Ci, którzy mają piękny głos, śpiewają publicznie. Ci, którzy nie mają pięknego głosu, śpiewają przynajmniej w łazience. Kriszna posiadał piękny głos i doskonałą wiedzę o radze (muzycznym tonie) i tali (rytmie), więc wyśpiewywał wersety Gity nawet na polu walki. Słowo Gita znaczy pieśń, a pośród wielu trudności w bitwie tylko Kriszna mógł śpiewać. To ukazuje, że Bóg jest uosobieniem szczęścia.

Summer Showers in Brindavan – 1973; Chapter 16: All Differences in This World Relate to Name and Form Only

Brahmananda jest jednym z imion Boga. Znaczy ono, że Bóg jest zawsze w stanie najwyższej błogości. Błogość jest więc formą Boga i dlatego Boga nazywamy brahmanandą. Jest wiele innych imion, o czym wspomniałem na początku. Następne na liście imię Boga to parama sukhadam, oznaczające prawdziwą ekstazę. Czym jest to sukham (szczęście, ekstaza)? Czy jest związane z ciałem? Czy jest doznaniem fizycznym, zmysłowym, czy intelektualnym? Nie, ono przekracza je wszystkie. Nasi starożytni mędrcy mówili: *Tasmai namaha*, co znaczy – kłaniam się ucieleśnionej szczęśliwości. Nasi starożytni mędrcy nie próbowali opisywać tego stanu najwyższej ekstazy, najwyższego uniesienia, ale wiedzieli, że prawdziwym jej uosobieniem jest Bóg. W ten sposób pozdrawiali oni Boga jako parama sukhadam. Bóg jest uosobieniem szczęścia, które jest ponad ograniczeniami przestrzeni i czasu, a także ludzkiego zrozumienia. Jeśli ktoś chce opisać parama sukhadam, czyli inaczej transcedentalną błogość, to jedynie może powiedzieć, że nie jest ona ani fizyczna, ani nie ma kształtu, by można ją było zrozumieć. Nektar ma wygląd, a jego smak można opisać, ale parama sukhadam jest ponad formą i ponad słowami. Bóg jest odwieczną błogością, cóż

można poza tym powiedzieć? On jest całkowicie nieporuszony żadnym przeciwieństwem, jak wielbienie i potępienie, ziemskie radości i smutki, itd. On jest zawsze doskonale szczęśliwy.

Summer Showers in Brindavan – 2000; Chapter 10: God Is Pure Bliss

Bóg nie zna smutku ani bólu i istnieje ponad myślami. Smutek i gniew mają swój początek w umyśle. Jeśli ktoś jest pozbawiony myśli, jest zawsze szczęśliwy. Bóg jest ponad myślami i dlatego pozostaje zawsze w błogości. Nieważne, co ludzie mówią do Niego, Swami zawsze odpowiada mówiąc: „Santoszam, santoszam", co znaczy „Jestem szczęśliwy słysząc to". Jest tak dlatego, że Swami jest parama sukhadam. Pewna pani przyszła do Swamiego i krzyczała: „Swami, zmarł mój mąż", a Swami odpowiada: „Santoszam". Zdziwiona kobieta pyta: „Swami, mówię Ci, że mój mąż zmarł, a ty odpowiadasz, że jesteś szczęśliwy! Czy jesteś szczęśliwy z tego powodu, że zmarł mój mąż?". Swami odpowiada: „Nieważne, co mówisz, Swami jest zawsze santoszam, santoszam, santoszam!". Kiedyś pewien człowiek powiedział do Swamiego: „Nasi ludzie mieli wypadek". Swami powiedział: „Czala santoszam", co znaczy bardzo szczęśliwy. Swami jest zawsze szczęśliwy. Co takiego może się dziać, żeby nie miał być szczęśliwy? Cokolwiek musi się zdarzyć zgodnie z przeznaczeniem, to się zdarzy. Dlaczego więc martwić się i odczuwać smutek z tego powodu? Życie i śmierć są czymś naturalnym. Dotyczą one wszystkich i nie odnoszą się szczególnie do tej czy innej osoby. Dlatego każdy musi ze spokojem przyjąć wyrok przeznaczenia i akceptować z opanowaniem wszystko, cokolwiek się wydarza. Ludzie cierpią nie z powodu przeznaczenia, ale z powodu pragnień i przywiązań. Jeśli jesteście przywiązani do rzeczy tego świata, musicie doświadczać na przemian radości i smutku. Przyjemność i ból są integralną częścią tego dwoistego świata.

Summer Showers in Brindavan – 2000; Chapter 10: God Is Pure Bliss

Wszystko dzieje się zgodnie z wolą Boga. On daje i zabiera to, co chce i kiedy chce. Widzieliście zapewne wagon kolejowy, który ma wyznaczoną datę powrotu. Znaczy to, że w wyznaczonym terminie wagon ten musi wrócić do macierzystej stacji. Ciało jest jak ten wagon. Zanim zostało ono tutaj wysłane, opieczętowano je datą powrotu, niezależnie od tego, czy jesteście tego świadomi, czy nie. Kiedy wyznaczony termin nadchodzi, ciało wraca tam, skąd przybyło – to wszystko. A zatem, jeśli są narodziny, jest także i śmierć; idą one w parze – to naturalne. Więc nikt nie powinien smucić się z powodu śmierci. Błogość istnieje w każdym aspekcie życia, a Bóg jest czystą błogością. Skoro Bóg jest w was, to wy powinniście być zawsze szczęśliwi. Powinniście być zawsze pełni miłości. Nie pozwólcie, aby kiedykolwiek tę miłość sprofanowano lub zdegradowano do nienawiści.

Summer Showers in Brindavan – 2000; Chapter 10: God Is Pure Bliss

Jaką Bóg ma postać? *Dajwam manusza rupena* – Bóg przejawia się w ludzkiej postaci. Człowiek dał się jednak omamić przez swój fizyczny kształt i uważa, że jest zwyczajnym śmiertelnikiem. Wszystko, co widzimy, jest formą Boga. On jest ucieleśnieniem błogości. *Nitjanandam paramasukhadam kewalam dżniana murtim* – Bóg jest ucieleśnieniem wiecznej błogości. Jest On absolutną mądrością, jest Jedyny bez wtórego. Cały świat przenika błogość. Nie ma nigdzie śladu smutku.

Wy jednak możecie się ze mną nie zgadzać. Mówicie: „Swami, ty nie widzisz smutku, ale my go widzimy wszędzie". Czy wy widzicie, czy ja, wszędzie istnieje tylko błogość. Jeśli myślicie jedynie o smutku, a zapominacie o błogości, znajdujecie tylko smutek. Ale ja nigdzie nie znajduję smutku. Ja widzę jedynie błogość, błogość, błogość. Jeśli jesteśmy ucieleśnieniami boskości, jak możemy być smutni? Jesteście przepełnieni smutkiem, ponieważ nie uświadamiacie sobie tymczasowej natury świata. Cokolwiek widzicie i czegokolwiek doświadczacie, jest tylko odbi-

ciem Boga. Nie krytykujcie nikogo, bo krytykowanie innych jest równoznaczne z krytykowaniem Boga, którego wielbicie. *Iśwara sarwa bhutanam*, czyli Bóg jest mieszkańcem wszystkich istot. *Iśawasjam idam dżagat* - Bóg przenika cały kosmos.

Experience innate divinity to attain peace and happiness – dyskurs wygłoszony 16.03.2003 r. w Brindawanie

Śpiewajcie bhadżany i myślcie, że robicie to, by zadowolić Boga. Lecz Bóg nie potrzebuje niczego. Śpiewacie bhadżany dla swego własnego szczęścia. Dzielcie się swym szczęściem z innymi. Bóg jest ucieleśnieniem błogości, dlatego nie potrzebuje od was niczego. Jeśli On jest ucieleśnieniem wiecznej szczęśliwości, to czegóż jeszcze może wymagać? On nie jest zainteresowany ziemskim, przemijającym szczęściem. Kiedy śpiewacie bhadżany, wasze serca oczyszczają się. Wielbienie i bhadżany, które śpiewacie, są pomyślane dla waszego własnego szczęścia, a nie dla szczęścia Boga.

Wystarczy, jeśli człowiek żyje jak prawdziwie ludzka istota (manawa), ponieważ jest w nim Madhawa, czyli Bóg. Niestety, obecnie człowiek żyje jak demon (danawa). Jest on pełen demonicznych skłonności od stóp do głów. Jak może w takim wypadku osiągnąć szczęśliwość? Powinniście oczyszczać swe serca, doświadczać wewnętrznej błogości i dzielić szczęście z tymi, którzy do was przychodzą. Czasami złe cechy, jak gniew, żądza lub zazdrość mogą próbować was opanować. Są one jak przemijające chmury. Nie dajcie się im ponieść. Trzymajcie się prawych, odwiecznych uczuć, które płyną prosto z waszych serc.

Experience innate divinity to attain peace and happiness – dyskurs wygłoszony 16.03.2003 r. w Brindawanie

Tylko czyste i kochające serce jest źródłem błogości. Święto Sankranti oznacza przemianę lub transformację serca. Jest to doświadczanie błogości pojawiającej się z faktu uświadomienia

sobie niezmiennej, odwiecznej zasady. Boskość jest tą jedyną zasadą, która pozostaje niezmienna. Bóg jest zawsze pełen błogości. Właściwie jest On ucieleśnieniem błogości.

Your true nature is Bliss – realise it – dyskurs wygłoszony 14.01.2005 r. w Prasanthi Nilayam z okazji Sankranti

Sankranti to Prema Sankranti i Ananda Sankranti, dlatego witajcie święto Sankranti. Witajcie Boga, który jest ucieleśnieniem błogości. Bóg nie jest zadowolony z określeń takich jak Karunanidhi (skarbnica współczucia) czy Premaswarupa (ucieleśnienie miłości). Bóg jest zawsze pełen błogości. Nie powinniście błagać Boga, aby spełniał wasze niezliczone pragnienia. Módlcie się tylko tak: „O Boże, dziel się ze mną swoją błogością. Napełnij mnie błogością!".

Your true nature is Bliss – realise it – dyskurs wygłoszony 14.01.2005 r. w Prasanthi Nilayam z okazji Sankranti

Oddanie to nie tylko wykonywanie pewnych form wielbienia, podejmowanie religijnych zobowiązań, czy też odprawianie dżapy. Prawdziwe oddanie to przejawianie niezachwianej miłości do Boga, całkowicie pozbawionej iluzji. Musicie kultywować taką niezachwianą miłość do Boga, wtedy na pewno do Niego dotrzecie. Ponieważ ludzie obecnie są przywiązani do świata, wzrastają w nich cechy demoniczne. Zarówno kama, czyli pragnienia, jak i krodha, czyli złość, są najgorszymi wrogami człowieka. Bądźcie zawsze szczęśliwi, uśmiechajcie się i kochajcie się. Kiedy się uśmiechacie, miłość w was będzie automatycznie wzrastać. Są oczywiście i tacy ludzie, którzy będą przybierać skrzywioną miną, jak po wypiciu rycyny. Wy musicie być pogodni i uśmiechać się mimo wszystko. Bóg jest zawsze pełen błogości. On nigdy niczym się nie martwi.

Nigdzie blisko Boga nie ma smutku ani zmartwienia. Obserwujcie mnie. Ja jestem zawsze radosny i uśmiechnięty. Nie czuję bólu ani nie cierpię. Objawiam wam teraz prawdę.

Always Be Happy and Peaceful – dyskurs wygłoszony 28.07.2007 r. w Prasanthi Nilayam z okazji konferencji młodzieży

Uświęcajcie wszystkie kończyny swojego ciała w bezinteresownym działaniu. Nie jest to łatwe w praktyce. Istnieje zawsze pewien własny interes w tym, co człowiek robi. Własny interes jest także potrzebny, ale powinien on być zachowany w pewnych granicach. Bóg jest oceanem błogości. Od wielkości naczynia zależy, ile wody możecie zaczerpnąć z oceanu. Jeśli chcecie zaczerpnąć więcej błogości z oceanu błogości Boga, musicie powiększyć wasze naczynie, co znaczy, że musicie rozprzestrzeniać miłość. Ekspansja miłości to życie, a jej ograniczanie to śmierć. Rozwijajcie miłość w sobie i dzielcie się nią z innymi. To jest prawdziwe poświęcenie. *Na karmana na pradżaja dhanena thjagenajkena amrutatthwamanasu* – nieśmiertelności nie osiąga się przez działanie, dzięki posiadaniu potomstwa czy też bogactwa, ale jedynie dzięki poświęceniu. Wszystko należy do Boga. Nie istnieje nic, co możecie uważać za swoje.

Sathya Sai Speaks, Volume 34; Chapter 18: The Life Principles of Man

Szczęście to związek z Bogiem. Bóg jest odwieczną błogością. Pozbądźcie się swoich złych skłonności i napełnijcie wasze serca miłością do Boga, a staniecie się jednym z Bogiem. Jestem gotowy dać wam pełnię szczęścia. Czy jesteście gotowi przyjąć to, co pragnę wam ofiarować? Odrzućcie wszelkie zmartwienia. Są one tymczasowe, jak przemijające chmury. Nie pozwólcie nikomu, czy to ojcu, matce, czy nauczycielowi wejść pomiędzy was i wasze obowiązki wobec Boga. Tej lekcji uczyli Prahlada, Bharata i cesarz Bali. Ich wierność wobec Pana przewyższała wszystkie inne zobowiązania. Bóg troszczy się o takich wielbicieli. Poddaj-

cie się Bogu i poświęćcie się służbie dla ludzkości. Macie moje błogosławieństwo. Krzewcie miłość i służcie społeczeństwu.

Sathya Sai Speaks, Volume 31; Chapter 8: A New Way of Life

Ja, nasza jaźń, to atma. Każdy musi poznać tę rzeczywistość i odrzucić przywiązanie do ciała, umysłu i intelektu. Atma jest mistrzem, rozpoznajcie ją i stańcie się panem umysłu. Nie identyfikujcie się ze swoimi organami. Wszystkie organy ciała pobudzają wibracje pochodzące od atmy. Bez niej człowiek nie może utrzymać się przy życiu. Szkoda, że człowiek zapomina o zasadzie atmy i pozbawia się szczęścia. Ludzie jedynie udają, że są szczęśliwi i uśmiechają się, ale w rzeczywistości nie są szczęśliwi. Bóg jest panem szczęśliwości i dopóki nie utożsamicie się z Bogiem, nie możecie być szczęśliwi. Kiedy myślicie o Bogu i modlicie się do Niego, nie powinniście prosić o trywialne rzeczy. Powinniście prosić o to, czego nie ma w was, a co jest w Bogu. Jest to błogość, której nie ma w was, a której Bóg jest uosobieniem. Tak więc, powinniście prosić Go tylko o nią.

Sathya Sai Speaks, Volume 31; Chapter 15: Going Beyond the Mind

Obecnie nauka rozwija się, wzrastają także wątpliwości w ludzkim umyśle. Im bardziej jesteście inteligentni, tym więcej macie wątpliwości, dlatego nie miejcie aspiracji, by stawać się bardziej inteligentnymi (medha śakti). Czyńcie właściwy użytek z inteligencji, którą otrzymaliście od Boga. Wówczas będziecie szczęśliwi. Szczęście tkwi w związku z Bogiem. Bóg jest ucieleśnieniem błogości, która jest odwieczna, nieskalana, czysta i niedwoista. Największym nieszczęściem jest, kiedy zapominacie o Bogu. Nigdy nie porzucajcie Sai. Wykorzystajcie jak najlepiej otrzymaną szansę. Jeśli raz utracicie sposobność służenia lotosowym stopom Pana z Parthi, nie otrzymacie jej ponownie. Sai obdarza was oddaniem, siłą i wyzwoleniem.

Sathya Sai Speaks, Volume 31; Chapter 36: Power of Divine Love

Człowiek stał się niewolnikiem pieniądza. Może zapomnieć o Bogu, ale nigdy nie zapomni o pieniądzach. Zaopatrujecie się w wentylator, dobre łóżko, wachlarz i inne akcesoria, aby zapewnić sobie wygodne spanie, a mimo to nie możecie spać. Dlaczego? Aby dobrze spać, powinniście mieć spokój w umyśle. Wasze ciało, umysł i czitta (moc woli) oraz ahamkara (ego), będące wewnętrznymi instrumentami, muszą być wszystkie zorientowane na spokój; wasze kończyny i organy zmysłów też muszą odczuwać spokój. Można to osiągnąć jedynie przez rozwijanie boskiej miłości, która jest miłością bezwarunkową, która zawsze daje, a nigdy nie bierze, gdy tymczasem miłość ziemska lubi brać i zapominać.

Boska miłość nie ma sobie równej. Ona jest doskonała. Prosicie Boga o trywialne, doczesne rzeczy. Powinniście raczej prosić o coś, czego nie macie. Nie posiadacie bezinteresownej miłości, dlatego powinniście prosić tylko o miłość, którą Bóg posiada w obfitości. Bóg jest ucieleśnieniem błogości. Proście o miłość, spokój i błogość. Powinniście umieć rozróżniać pomiędzy ziemskim szczęściem, a boską błogością.

Sathya Sai Speaks, Volume 30; Chapter 15:
Love God, Fear Sin, Guard Human Values

Na tym świecie ludzkie życie jest wyjątkowo cenne. Jednak nie wszyscy zdają sobie z tego sprawę. W czym tkwi jego wielka wartość? Na człowieczeństwo nie składa się tylko to, co fizyczne i doczesne. *Śariram adhjam khalu dharmasadhanam* – ciało jest doprawdy podstawowym warunkiem realizowania dharmy. Zostało ono dane człowiekowi po to, by podążało drogą prawości. Bóg jest największą obfitością anandy, błogości. On jest wieczny. Pośród niezliczonych imion Boga, najwspanialsze to sat-czit-ananda. 'Sat' znaczy to, co jest niezmienne we wszystkich czasach – przeszłym, obecnym i przyszłym. To, co pozostaje jednakie niezależne od czasu, miejsca i okoliczności. To, co przekracza czas, przestrzeń i uwarunkowania.

‘Czit’ znaczy paripurna dżniana, czyli całkowita świadomość, to, co mieści w sobie pełną wiedzę o wszystkim – społeczną, moralną, fizyczną, naukową i duchową. Jest podstawą każdego rodzaju wiedzy. Tam gdzie sat i czit są razem, tam jest ananda, czyli błogość.

Człowieczeństwo ma swój początek w anandzie, dorasta w anandzie i rozpuszcza się w anandzie. Ta błogość jest celem człowieka. Człowiek rodzi się w błogości. Przejawianie błogości jest obowiązkiem człowieka. Jest to tajemnica ludzkiego losu.

Sathya Sai Speaks, Volume 25; Chapter 10: Hold Fast to the Lord

Nie powinniście wybierać Boga dla korzyści, które może wam dać. Nie spodziewajcie się, że Bóg zaspokoi wasze ziemskie czy materialne ambicje. A kiedy one się nie spełnią, nie porzucajcie ścieżki do Boga. „Baba, ukaż mi się tej nocy we śnie” – prosicie, a jeśli to się nie spełnia, to on nie jest Sai Babą, tylko Rai Babą (kamiennym Babą) i idziecie szukać innego Boga, który będzie na wasze zawołanie. Musicie trzymać się waszej wiary niezależnie od tego, co się wydarza, sukces czy niepowodzenie, pomyślność czy rozczarowanie. Skoro Bóg jest sednem waszej prawdziwej istoty, niezachwianie istniejącym w waszej świadomości, to nie może być miejsca na uniesienie lub odrzucenie. Bóg jest błogością i jeśli jest On w was nieśmiertelnym źródłem, to będziecie w błogości na zawsze.

Sathya Sai Speaks, Volume 12; Chapter 21: Choose Your God

Kiedy rozmawiacie o Bogu z niektórymi ludźmi, oni mówią: “Uwierzymy, jeśli Go zobaczymy”. Kiedy pandici widhwanmahasabha, uczeni w pismach świętych, idą do wsi ze swą misją, aby rozpowszechniać prawdy wedyjskie, pojawia się to pytanie. Wtedy musicie im powiedzieć: „Nie uwierzę, że coś was boli, dopóki nie zobaczę tego bólu na własne oczy”. Bóg jest błogością, jak można pokazać lub zobaczyć błogość? Czy ktoś wie-

rzy, czy nie, dwa plus dwa równa się cztery, możecie się zgadzać z tym lub nie, ale to jest prawda dowiedziona doświadczeniami wszystkich tych, którzy tak twierdzą. A więc, taka jest też prawda o Bogu.

Sathya Sai Speaks, Volume 3, Chapter 33: It Will Not Last

Wspominanie imienia Pana jest dla tego wieku metodą pozwalającą przebyć ocean ludzkiego życia. Pamiętanie o Panu za pomocą Jego imienia wystarcza, aby ocalić człowieka. Pan jest anandamają, czyli o naturze błogości. Jest również anandą, czyli boską błogością, której smak odczuwamy dzięki imieniu. Jest sat-czit-anandą, czyli istnieniem, świadomością i absolutną błogością. Możecie wątpić, czy tak małe słowo jak Rama, Sai czy Kriszna może przeprowadzić was przez bezgraniczny ocean ziemskiego życia. Ludzie przekraczają ogromne oceany na bardzo małej tratwie i potrafią z małą lampką w ręku iść przez ciemne dżungle. Imię, nawet pranawa Om, która jest mniejsza, posiada olbrzymie możliwości. Tratwa nie musi być tak duża jak morze.

Sathya Sai Speaks, Volume 5, Chapter 1:
Close the Windows and Save the Lamp

Bóg jest . . . czystością – ponad atrybutami

Opowieść o Ramie jest zarazem święta i zadziwiająca. Chociaż Wedy, śastry, ithihasy i purany próbowały opisać cechy Narajany, to jednak udało im się jedynie stwierdzić, że to nie jest Bogiem, tamto nie jest Bogiem i tak dalej. Jednak nigdy nie były w stanie sprecyzować i określić, kim Bóg jest i opisać Jego przymioty i cechy w sposób stanowczy. Jednak nikt, bez względu na

to, jak wielki by nie był, nie jest w stanie powiedzieć o Bogu, że jest taki lub inny. Bóg wykracza poza wszelki możliwy opis przy pomocy słów, które znamy i których używamy.

Wielu poetów i mówców mogło mówić w swoich utworach i wypowiedziach o Bogu, o boskich cnotach, boskiej mocy i boskich przejawieniach, ale wielu z nich nie mogło doświadczyć prawdziwej wielkości Boga. Do dziś nikt nie potrafił również znaleźć osoby lub tekstu, które opisywałyby prawdziwą wielkość Boga. W pewnej mierze, ograniczeni swoimi własnymi przypuszczeniami, opartymi na ich własnej wierze, mogli oni powiedzieć, jaki jest według nich Bóg. Mogli oni tylko wskazać palcem, tak jak my wskazujemy na księżyc, który możemy widzieć tylko z pewnej odległości. Taki opis jest ograniczony, mieści się w granicach ich własnej wiary i ich własnych przekonań.

Summer Showers in Brindavan – 1977; Chapter 2:
God Is Beyond Description Through Words

„Zawsze pełen błogości, obdarzający szczęściem, ucieleśnienie mądrości, istniejący ponad dwoistością, nieskończony jak niebiosa, pierwotny, cel ostateczny, jedyny, wieczny, nieskalany, nieporuszony, wszechobecny świadek, pozbawiony emocji, pozbawiony trzech gun – taki jest Bóg".

Bóg jest oceanem. Uczucia i pragnienia wielbicieli są strumieniami. Kiedy strumienie łączą się z oceanem, ocean pozostaje taki sam, ale strumienie zostają oczyszczone. Ocean jest zawsze niewzruszony. Inny przykład: jeśli zmieszacie jeden kubek mleka z dziesięcioma kubkami wody, to obniżycie wartość mleka. Ale kiedy jeden kubek wody zmieszamy z dziesięcioma kubkami mleka, to bezwartościowa woda nabierze jakości mleka. W ten sposób, kiedy połączymy razem jakieś dwie wartości, to ta bardziej czysta i większa nada swą jakość tej drugiej.

Bóg przekracza ograniczenia trzech gun. Czy będzie się On zachowywał jak ktoś złapany w pułapkę gun? Bez względu na to, jakie myśli żywili ludzie wobec Kriszny, pozostawał On cał-

kowicie czysty i nieprzywiązany. To prawda, że gopiki były przywiązane do ciała Kriszny, ale na pewno nie w sensie niemoralnym. Gopiki były czyste i nieskalane. Bezsensowne interpretacje księgi Bhagawatham przez uczonych wpłynęły na niewłaściwe postrzeganie tego dzieła przez ludzi. Bóg jest zawsze czysty i bezinteresowny. Ci uczeni oszukują ludzi, skoro uważają Boga za coś niższego niż za samą czystość.

Summer Showers in Brindavan – 1995; Chapter 5: Dhurwa

Bóg jest niezmienny, czysty i odwieczny. Nie ma w Nim nawet śladu egoizmu. Zawsze dba o pomyślność i dobrobyt wielbicieli. Nie utożsamiajcie swojego egoizmu z Bogiem i nie ulegajcie złudzeniu. Jeśli wszystko jest w Jego rękach, to jak może być w Nim egoizm? Cokolwiek On czyni, jest dla dobra wszystkich. *Loka samasta sukhino bhawantu* – niech wszyscy ludzie na całym świecie będą szczęśliwi. To jest to, na czym Bogu zależy. Jest On znany jako aprameja, ponieważ pozostaje poza wszelkimi pomiarami. Jest obecny w ludzkim sercu (hridaja) jako błogość. Świeci jako prema swarupa – uosobienie miłości. Postępuje zgodnie z dharmą, będąc ucieleśnieniem dharmy. Przewodzi dając doskonały przykład ludzkości i pomagając każdemu. Mówi: „Człowieku! Dlaczego się boisz, skoro tu jestem? Idź za mną". Dlaczego ktoś miałby się bać, skoro Bóg dał takie zapewnienie? Jeśli będziecie postępować za Nim, On z pewnością obdarzy was czystą i nieskalaną błogością.

Chanting God's name – the royal path to liberation – dyskurs wygłoszony 14.04.2003 r. w Brindawanie z okazji Tamilskiego Nowego Roku

Ludzie uznają jakieś szczególne miejsce za miejsce urodzenia Boga i uważają je za kszetrę, czyli święte miejsce pielgrzymek. Ale żadnego miejsca nie można uznać za miejsce urodzenia Boga. On jest swajambhu, czyli Ten, który pojawia się sam z siebie. Nie istnieje żadne specyficzne miejsce, które można opisać

jako miejsce narodzin Boga, miejsce, gdzie się wychował, itd. On jest wszechobecny. Bóg pojawi się w takim miejscu, gdzie ludzie pozbyli się swoich złych cech i szczerze modlą się do Niego z oddaniem. On jest gunatitha, czyli pozbawiony atrybutów. Jest On nirgunam, nirandżanam, sanathanam, niketanam, nitja, śuddha, buddha, mukta, nirmala swarupinam, co znaczy, że Bóg jest pozbawiony atrybutów, czysty, wieczny, nieskalany, światły, wolny, jest ostateczną siedzibą i ucieleśnieniem świętości.

Obtain Divine Grace By Obeying Your Parents – dyskurs wygłoszony 18.09.2004 r. w Prasanthi Nilayam z okazji święta Ganesz Czaturthi

Cokolwiek mówię, jest to tylko sama miłość. Nie znam żadnego innego słowa. Nie ma żadnej innej wartości większej niż miłość. Dlatego musimy kochać tę wartość miłości, która jest Bogiem.

Różne sposoby, dzięki którym opisujemy Boga imionami takimi jak nirgunam, nirandżanam, sanathanam, niketanam, nitja, śuddha, buddha, mukta, nirmala swarupinam, które znaczą, że Bóg jest pozbawiony atrybutów, czysty, wieczny, nieskalany, światły, wolny, jest ostateczną siedzibą i ucieleśnieniem świętości, funkcjonują jedynie dla naszej satysfakcji. Nie mogą one jednak w pełni opisać Boga, ponieważ jest On ponad wszelkimi opisami. Jedynym słowem, którym możemy określić Boga, jest słowo miłość. Żadne inne nie może Go lepiej wyrazić.

Wszyscy jesteście ucieleśnieniami miłości. Waszą formą jest miłość. Formą Boga jest także miłość. Jestem bardzo strapiony widząc te fizycznie niepełnosprawne dzieci siedzące na wózkach z trzema kołami. One są w rzeczywistości wcieleniami boskości. Patrzeć na te boskie dzieci z góry, z pogardą jest zaprawdę wielkim grzechem. W rzeczywistości nie ma wcale na świecie żałosnych (ang.: *lowly people*) ludzi. Takie niskie myślenie (ang.: *low thinking*) jest tylko w nas. Nie można go przypisywać Bogu. Bóg ma tylko jeden atrybut, którym jest miłość. I ona jest Jego formą.

Kiedy ktoś rozmawia ze mną z miłością, moja radość nie ma granic. Jeśli ludzie posługują się pustą retoryką bez miłości, aby opisać moje przymioty, nie jestem wcale zadowolony, właściwie nie robi to na mnie żadnego wrażenia. Mówcie do mnie z kochającym sercem. Módlcie się do mnie z sercem wypełnionym miłością. O cokolwiek prosicie kochającym sercem, ja z ochotą odpowiem. Nazywacie mnie „Sai" z miłością. Ja z ochotą odpowiem „Oji". Mnóstwo próśb pozbawionych miłości nie porusza mnie. Jeśli wołacie mnie z miłością, odpowiem natychmiast, gdziekolwiek się znajduję. Nie istnieje nic większego niż miłość, dlatego jeśli pragniecie mieć darszan Boga i pragniecie Go doświadczyć, módlcie się do Niego z miłością. Możecie mieć wielkie bogactwo i wspaniałe zalety, ale nie dorównują one wartości, jaką jest miłość. Słodyczy nieodłącznej od słowa prema - boska miłość nie znajdziecie nigdzie indziej na świecie. Im bardziej rozwijacie ją w sobie i wyrażacie, tym słodsza będzie wasza osobowość, dlatego kultywujcie miłość jako najważniejszą waszą zaletę.

The Form of God is Love – dyskurs wygłoszony 2.07.2004 r.
w Prasanthi Nilayam z okazji Guru Purnima

Bóg jest czysty i bez wad. W rzeczywistości koryguje On błędy wielbicieli i bierze ich w swoje objęcia. Nie oddala się od nikogo. Pan Kriszna jest lilamanusza wigraha – przywdziewa ludzkie ciało jako część swej boskiej gry.

Zarówno Radha jak i Prabha stanowczo postanowiły, że nie pozbędą się towarzystwa Pana Kriszny. W rzeczywistości Kriszna dał Radzie przy pewnej okazji przelotnie ujrzeć swą boskość i wyjaśnił jej: „Radho, ludzkie istoty są pogrążone w maji, w iluzji. Są one wprowadzone w błąd myśląc, że Bóg w ludzkiej postaci jest także człowiekiem podobnym do nich. Nie potraficie rozwijać miłości do osoby bez rozwijania przywiązania do niej. Odnosi się to także do Boga w ludzkiej postaci, dlatego najpierw będziecie musieli rozwinąć przywiązanie do konkretnej formy Boga, by móc pokochać Boga. Żeby ludzie mogli rozwinąć przy-

wiązanie do wybranej formy Boga, Bóg przyjmuje wiele form. Jednakże Bóg jest nieskalany i pozostaje wcieleniem czystości.

Vision of the Divine – dyskurs wygłoszony 11.10.2005 r.
w Prasanthi Nilayam z okazji święta Daśary

Biorąc pod uwagę prapthi, czyli zasługi konkretnych osób, Bóg wtrąca się, aby spowodować w nich transformację, przemianę. Gdy to czyni, Bóg dostosowuje się do pewnych narzuconych przez siebie norm. Człowiek nie jest w stanie dokonać transformacji swojego umysłu - śpiewanie mantr również nie doprowadzi do takiej przemiany. Jest to możliwe tylko wtedy, kiedy Bóg sobie tego życzy. Bóg może dokonać wszystkiego. Bóg może być obecny wszędzie. Bóg się nie zmienia, jak mówi się w stwierdzeniu *Ekam ewa adwithijam brahma* – brahman jest jeden bez drugiego. Jeśli On by się zmienił, to cały świat by się zmienił. Jest to poważne nieporozumienie, jeśli uważa się, że Bóg się zmienia. Bóg jest prawdą, odwieczną i nieskalaną. Nikt nie może zmienić paramatmy, czyli najwyższej jaźni. Nie jest łatwo zrozumieć Boga.

Vision of the Divine – dyskurs wygłoszony 11.10.2005 r.
w Prasanthi Nilayam z okazji święta Daśary

Bóg jest bezpostaciowy i nie posiada żadnych atrybutów. To wielbiciele przypisują pewne imiona, formy i właściwości Bogu i odczuwają z tego powodu satysfakcję. Wszystkie imiona i formy są anithja i asathja – przemijające i fałszywe. Jedyną wieczną i prawdziwą formą Boga jest atma. Wszystko w tym świecie może się zmienić, ale atma nigdy nie ulega zmianie. Cały kosmos zawiera się w atmie. Nazywa się ją również boską świadomością, albo aham lub brahmanem. Ludzie niewłaściwie rozumieją tę odwieczną prawdę przypisując jej różne imiona i formy.

Kiedy bezforemny Bóg przybiera jakąś postać, to naturalne, że ludzie zaczynają tę formę wielbić i medytować nad nią. Czyniąc

to odczuwają wielką satysfakcję i doświadczają błogości. Jest to właściwe tak długo, dopóki forma ta pozostaje. Kiedyś ta boska forma przestanie istnieć, co wtedy zrobicie? Szczęście i błogość pochodzące z wielbienia szczególnej postaci Boga są zrodzone jedynie z waszej iluzji. To fizyczne ciało trwa przez określony czas, a potem przestaje istnieć. Boskość przyjmuje później inne formy.

Na przykład, jesteście teraz przywiązani do tego fizycznego ciała. Wielbicie to ciało i czerpiecie w ten sposób wielką satysfakcję i błogość. Ale po pewnym czasie to ciało może zniknąć, tak jak poprzedni awatar. Wtedy nie powinniście odczuwać smutku. Kiedy boska atma przebywająca w tym fizycznym ciele osiąga swą wieczną siedzibę, stanowi to powód do radości, a nie do smutku.

Install God on the Altar of Your Heart and Meditate on Him – dyskurs wygłoszony 23.02.2009 r. w Prasanthi Nilayam z okazji Mahasiwaratri

Jestem ponad wszelkimi atrybutami. Czy wierzycie w to, czy nie, jestem uosobieniem błogości. Jeśli myślicie inaczej, to błąd tkwi w was. Cokolwiek czynię, czynię to dla waszego dobra, dla waszej pomyślności i dla waszego szczęścia. Prowadźcie nieskazitelne i pełne błogości życie. To jest to, czego od was wymagam. Ja nie martwię się i nie cierpię ani przez chwilę. Dlaczego miałbym się martwić, skoro mam wszystko? Nie mam pragnień. Cokolwiek mówię, cokolwiek robię, jest to dla waszego dobra, nie dla mnie. Przybyłem tu dla was, więc korzystajcie w pełni ze mnie. Jestem zawsze gotowy zachęcać was do rozwijania świętych myśli. Prowadźcie boskie życie.

Czasem nie odzywam się do was. Wy myślicie: „Musieliśmy popełnić jakiś błąd i dlatego Swami nie rozmawia z nami". Prawdę mówiąc szukanie wad u innych nie leży w mojej naturze. Moje postrzeganie jest w najwyższym stopniu święte. Ja zawsze widzę w was dobro. Zło, które widzicie, jest waszą własną wyobraźnią. Ponieważ zło jest w was, wy widzicie to samo u innych. Dla mnie nawet zło przejawia się jako dobro. Dlatego nie utrzy-

mujcie żadnych wątpliwości odnośnie do Swamiego. *Samsajatma winasjati*, czyli wątpiący zginie. Miejcie niezachwianą wiarę.

Sathya Sai Speaks, Volume 35; Chapter 22: Listen to the Master of the Universe and Transform Yourselves into Ideal Human Beings

Obecnie w ludziach jest wiele wybujałych cech zwierzęcych. Tę sytuację trzeba koniecznie naprawić. Jakie to są ludzkie cechy? To współczucie, prawda, przebaczenie, empatia, itd. Te ludzkie wartości musicie kultywować. Działania Boga zmieniają się i ich znaczenie nie jest oczywiste dla nas wszystkich. W ten sposób tworzymy nasze własne reakcje i postawy wobec sytuacji. Takie reakcje są naszym własnym tworem i nie pasują do rzeczywistości wydarzeń. Złość pojawia się w was, jak gdyby to była emocja kogoś innego. W ten sam sposób różne nastawienia, jak zachłanność, zazdrość, zarozumiałość, oszukiwanie się itp. są naszymi wewnętrznymi postawami nakładanymi na innych. Bóg jest czysty, pozbawiony atrybutów i egoizmu, i na taką boskość wy rzutujecie swoje własne wady. Próbujecie powstrzymać i stłumić takie negatywne impulsy w sobie. Nie ma potrzeby w ten sposób tego tłumić, gdyż wcześniej czy później będą one musiały wybuchnąć. Waszym wysiłkiem powinno być zapobieganie pojawianiu się w was takich postaw i uczuć.

Sathya Sai Speaks, Volume 34; Chapter 17: Happiness Is Union With God

Powinniście prosić Boga, aby podarował wam to, co On posiada, a czego wy nie macie. Czego wam brakuje? Spokoju i błogości. Proście, a będzie wam dane. Nie proście Boga, aby spełniał błahe pragnienia. Wszystkie ziemskie rzeczy są chwilowe i ulotne. Tylko Bóg jest niezmienny, czysty, wieczny i nieśmiertelny. A więc spędzajcie czas na śpiewaniu chwały Boga. Dzięki szczerej modlitwie możecie odkryć waszą wrodzoną boskość.

Sathya Sai Speaks, Volume 32, Part 1; Chapter 8: Relevance of Ramayana to Modern Life

Musicie praktykować sadhanę jedności myśli, słów i czynów. Jeśli osiągniecie to z miłością w sercu, to samo to jest już dobrą pokutą. Czyńcie wszystko jako ofiarę dla Boga i aby Go zadowolić. Nie ma większego wielbienia, aniżeli wykonywanie swoich obowiązków z miłością i ofiarowywanie ich Bogu. Bóg jest nieskończony i przeogromny. Nie ograniczajcie Go do ciasnych ram. Poszerzajcie swoje postrzeganie. Rozprzestrzeniajcie swą miłość tak, aby objęła całą ludzkość. Uświadamiajcie sobie to, że wszystkie istoty są boskie. Wtedy uświadomicie sobie, że wszyscy są jednym. Dodawajmy: "Ja plus ty, ja plus ty", a to stanie się "my". Następnie dodawajmy: "My plus my - jesteśmy wszyscy jednym". Wszyscy są dziećmi Boga. To jest braterstwo człowieka i ojcostwo Boga.

Sathya Sai Speaks, Volume 31; Chapter 16: We are All One

Ci, którzy uważają klejnoty za bardziej cenne niż złoto, z którego są wykonane, należą do kategorii ludzi o połowicznej wiedzy. Prawda polega na tym, że bez złota nie może być ozdób. Ozdoby mogą być różnego rodzaju i mogą mieć rozmaite formy i nazwy. Jednak złoto nie posiada szczególnej nazwy lub formy, jak klejnoty. Bóg nie ma atrybutów, jest wieczny, nieskończony i niezmienny. Każdy urodzony na tym świecie ma postać i imię. Ale boskość w nim nie ma imienia ani formy. Indywidualna istota z imienia i formy jest wypełniona egoizmem i żądzą posiadania. Egoizm i posiadanie są przyczyną przyjemności i bólu, szczęścia i smutku, dlatego każdy musi starać się opanować te dwie tendencje.

Sathya Sai Speaks, Volume 28; Chapter 26: Hanumaan the Ideal for Mankind

Kiedy dzisiaj rano wszedłem do świątyni, dzieci powitały mnie słowami „Happy birthday!". Powiedziałem im: „Ja jestem zawsze szczęśliwy, to wy jesteście nieszczęśliwe, a powinnyście stać się szczęśliwe". Jedynie wtedy, gdy każdy uświadomi so-

bie swoją wrodzoną boskość i będzie prowadzić boskie życie, wszyscy będą szczęśliwi. Boskość nie jest ograniczona do jakiegoś szczególnego miejsca czy formy. Każdy powinien uświadomić sobie, że ten przenikający wszystko i wszechmocny Bóg jest w nim. Istnieje potrzeba, by sobie uświadomić, że zasada, która jest wszechobecna w najsubtelniejszej formie i przebywa w najbardziej pospolitej formie, jest atmą lub brahmanem. Bóg jest wieczną rzeczywistością, bez narodzin, wzrastania i śmierci, bez początku, środka i końca, jest niezmienny. Jedynie ciała są przedmiotem zmiany. Czyńcie użytek z ciała, które jest zmienne. Trzeba doświadczyć niezmiennej boskości.

Sathya Sai Speaks, Volume 22; Chapter 37: The Cosmic Indweller

Bóg jest wszechobecny, dlatego nie działajcie inaczej, kiedy jesteście daleko ode mnie. Bądźcie zawsze i wszędzie świadomi mojej obecności. Bądźcie czujni nawet wtedy, gdy angażujecie się w małe zadania. Zachowujcie ciszę w zakamarkach swojego serca, a także na zewnątrz. Gita mówi, że ręce i stopy Boga są wszędzie. Możecie usłyszeć swoje stąpanie tylko wtedy, kiedy żaden inny dźwięk nie przeszkadza. Bóg w swej nieskończonej łaskawości przyjmuje postać, za którą tęskni wielbiciel. On jest czystością. On jest najwyższą mądrością. On jest zawsze wolny, zawsze miłosierny. Rozwijajcie świadomość Boga, dostrzegajcie Go i służcie Mu w każdej żywej istocie.

Sathya Sai Speaks, Volume 14; Chapter 59: The Search for Fulfilment

Żył sobie pewien sadhaka (duchowy aspirant), który wzywał Krisznę różnymi imionami, a każde z nich określało pewne płaszczyzny jego wspaniałości. Modlił się: „Odejdź od stada krów, które pasiesz, przyjdź do mnie tylko na chwilę i ugaś moje pragnienie". Usychał z tęsknoty pod drzewem, wylewając łzy udręczenia, gdy podszedł do niego stary fakir. Sadhaka otworzył swoje serce i pomodlił się o jego błogosławieństwo, aby mógł

zrealizować swoje najbardziej ukochane pragnienie. Ale fakir powiedział: „Bóg jest poza wszystkimi formami. Nie może być ograniczany przez formę. On jest tym wszystkim i czymś więcej. W jaki sposób Bóg może pojawić się przed tobą w formie, za którą tak tęsknisz?". To wzmogło udrękę poszukującego człowieka i błagał jeszcze bardziej usilnie i gorliwie o wizję stworzoną w swoim umyśle. Nikt nie może ograniczać Jego wolności. Czy jest on ograniczony przez to, co fakir o Nim myśli? Przyjął On upragnioną formę i dał mu ekstazę, na którą zasłużył. Miej to na uwadze, kiedy pojawi się w tobie impuls do oczerniania wiary innych w inne formy i imiona.

Sathya Sai Speaks, Volume 8, Chapter 40: Inspiration, Not Imitation

Panowanie Boga jest bezgraniczne, obejmuje przestrzeń kosmiczną i nawet to, co jest poza nią. Zatem nie pozwól, aby potrzeby wielbienia lub pudże założyły klapki na twoje oczy. Nie żyw nienawiści do innych imion lub form tej samej Kosmicznej Wspaniałości, Puruszottamy, gdyż nienawiść oddycha lękiem, jest pożywką dla niepokoju, skandali i kłamstw. To nie daje spokoju umysłowi. Możesz uzyskać światło bez oleju, ogień bez dymu, podmuch wiatru bez wachlarza, chłodny powiew w pokoju podczas upalnego lata. Natomiast dopóki nie będziesz w harmonii z sobą samym i z osobami wokół ciebie, twój puls będzie szybki, a krew będzie krążyć z furią i złośliwością. Jedynie miłość może ukoić niepokój i uśmierzyć strach.

Sathya Sai Speaks, Volume 10, Chapter 14: Objective, Not Object

Bóg jest poza imieniem i formą. Jest On wszystkimi imionami i formami, a zarazem jest niepojęty i tajemniczy. Jak w takim razie można zrozumieć Boga za pomocą dhjany (medytacji) nad imieniem lub formą? To słuszne pytanie. Odpowiedź na to pytanie można uzyskać za pomocą pewnego porównania. Woda topi człowieka, ale pomaga mu również pływać. Może topić

i być boją jednocześnie. Człowiek musi tylko nauczyć się procesu, dzięki któremu utrzymuje się na wodzie. W taki sam sposób imię i forma, które wydają się być ograniczeniami i trudnościami, mogą służyć jako instrumenty i pomagać przekroczyć imię i formę i osiągnąć Boga.

Sathya Sai Speaks, Volume 12; Chapter 54: The Mind Stuff

Bóg jest…sat–czit–anandą (istnieniem–świadomością–błogością)

Boga nazywa się różnymi imionami, a z nich najwspanialszym i najbardziej trafnym jest sat-czit-ananda. Sat oznacza to, co jest niezmienne we wszystkich trzech czasach – przeszłości, teraźniejszości i przyszłości. Możliwe jest doświadczenie sat przez ścisłe przestrzeganie prawdy. Czit oznacza totalną świadomość, czyli pełną wiedzę. Dzięki niej jest możliwe doświadczenie boskości we wszystkich aspektach. Kiedy doświadcza się sat i czit, wtedy samoistnie pojawia się ananda, czyli błogość.

Wszyscy chcą być szczęśliwi. To pragnienie jest naturalne i wypływa z prawdziwej natury człowieka, którą jest błogość. Błogość jest Bogiem, ale człowiek tego nie pojmuje. Człowiek nie rozumie, że pochodzi od Boga, że Bóg jest podłożem życia i że ostatecznym przeznaczeniem jest również Bóg. Człowiek jest zrodzony z anandy, podstawą jego życia jest ananda i jego celem też jest ananda. Prawdę mówiąc, nie jest trudno dowiedzieć się, co jest podstawą życia i jaki powinien być tego życia cel. To błogość powinna być celem i należy poszukiwać jej z całą powagą i gorliwością. Ludzkie ciało jest nietrwałe; przyjemności, których dostarcza, też szybko przemijają. Zatem należy poszukiwać tego, co jest niezmienne, to znaczy Boga albo błogości, która jest tym samym. Nie ma sensu szukać błogości używając instrumentów, które są przemijające. Ciało może dostarczyć tyl-

ko przyjemności zmysłowych, a umysł w najlepszym wypadku zapewnić jedynie mentalną satysfakcję. Jednak one nie dają wyobrażenia o błogości.

Summer Showers in Brindavan – 2000; Chapter 8: Buddha's Message

To nie jest ważne, jak bardzo kochacie Boga. Ważniejsze jest, jak bardzo Bóg kocha was. Bóg jest ucieleśnieniem sat-czit-anandy. 'Sat' znaczy to, co wieczne. 'Czit' jest totalną świadomością. Kiedy zmieszacie wodę z cukrem, otrzymacie syrop. Podobnie, połączenie sat i czit daje anandę (błogość). Ananda, której doświadczacie w doczesnych przyjemnościach, jest chwilowa. Tylko wtedy osiągniecie prawdziwą, nigdy nieprzemijającą błogość, gdy skierujecie wzrok do wewnątrz i doświadczycie atmy. Ona nie ma formy, ale jest pełna błogości.

Sathya Sai Speaks, Volume 32, Part 2; Chapter 13: Importance of Mother's Grace

Bóg jest sat-czit-anandą. Wraz z sat (poczuciem wieczności), powinniście poszukiwać czit (duchowej mądrości). Wtedy zdobędziecie anandę (błogość). Anandę możecie otrzymać tylko z anandy, a nie z depresji. Powinniście wielbić Pana z miłością, ponieważ miłość jest Bogiem, a Bóg jest miłością. To przyniesie wam prawdziwe szczęście. Obecnie ludzie udają, że kochają, choć ich wewnętrznych odczuć nie wypełnia miłość.

Sathya Sai Speaks, Volume 31; Chapter 15: Going Beyond the Mind

Ramajana, Mahabharata i Bhagawata przekazują lekcję, że pragnienie, gniew i chciwość prowadzą do destrukcji. Skieruj swoją wiarę na Boga, a nie na przedmioty tego świata. Kiedy będziecie mieć wiarę w Boga, wtedy wasza zdolność rozróżniania stanie się doskonała. Waszym przewodnikiem będzie sumienie, które zawsze pokieruje wami prawidłowo. W języku Wed

sumienie jest nazywane czit. Bóg jest sat-czit-anandą. Sat znaczy istnienie, czit to świadomość. Gdzie są te dwa, tam jest błogość. Oto znaczenie imienia Baba: **B**eing (istnienie) +**A**wareness (świadomość) + **B**liss (błogość)= **A**tma.

Wszyscy jesteście kandydatami do błogości. Powinniście cieszyć się błogością. Musicie połączyć sat i czit, aby urzeczywistnić anandę. Bez sat (czystości) nie może być boskości. Bez boskości nie ma błogości. Zawsze pamiętajcie o Bogu.

Sathya Sai Speaks, Volume 25; Chapter 29: The Three Cardinal Vices

To jest zadaniem Bharatu – potwierdzać stałą obecność Boga w ludzkim życiu, w każdym atomie i we wszechświecie, Boga, który jest sat-czit-anandą (istnieniem, świadomością i absolutną błogością). Ten kraj musi opiekować się drzewem dharmy i zbierać z niego, dla dobra całego świata, owoce ahlady (duchowej radości), anandy (błogości) i śanti (pokoju).

Sathya Sai Speaks, Volume 7, Chapter 34: Nurse the Ancient Tree

Poważne i bezstronne badanie, czym jest rzeczywistość, prowadzi do zrozumienia, że boskość przenika wszystko. Bóg jest wieczny i jest ucieleśnieniem błogości. Spośród niezliczonych imion Pana, najbardziej znaczące jest sat-czit-ananada. Ono znaczy, że kosmos jest ucieleśnieniem sat-czit-anandy (istnienia-świadomości-błogości) i na odwrót. Są ze sobą nierozerwalnie połączone.

Wszystko we wszechświecie, od mrówki po Absolut, jest manifestacją sat-czit-anandy. Sat jest tym, co przekracza trzy czasy: przeszłość, teraźniejszość i przyszłość. Czit dotyczy paripurnadżniany (nieograniczonej świadomości). Tam gdzie świecą w harmonii sat i czit, tam jest również boska błogość. Zatem ananda (błogość) nie jest czymś różnym od pozostałych dwóch. One nie mogą być podzielone na trzy części.

Jedno promieniuje w trzech jako całkowite przejawienie. Na przykład, ogień posiada trzy cechy: gorąco, światło i czerwień. Te trzy aspekty nie są od siebie oddzielne. Podobnie Bóg jest spójną formą sat-czit-anandy.

Sathya Sai Speaks, Volume 24; Chapter 22: Honour the Plighted Word

Bóg jest . . . wszechprzenikający

Bóg przenika cały wszechświat w formie sat-czit-anandy (istnienia-poznania-błogości). Pięć elementów, ziemia, woda, ogień, powietrze i eter [przestrzeń] to ucieleśnienie Boga, który przejawia się w całym stworzeniu jako satjam, śiwam i sundaram [prawda, dobro i piękno]. Zatem każda ludzka istota jest przejawieniem sat-czit-anandy. Bóg przejawia się jako dźwięk, dotyk, forma, smak i zapach odpowiednio w elementach: eterze [przestrzeni], powietrzu, ogniu, wodzie i ziemi. Ponieważ przenika On wszystkie pięć elementów i całe stworzenie, Upaniszady stwierdzają: *Iśawasjam idam dżagat* (Bóg przenika cały świat). Bóg jest wszechobecny. Nie ma takiego miejsca na świecie, w którym nie byłoby Boga. *Sarwata panipadam tat sarwatakszi siromukham, sarwata śrutimalloke sarwamawrutja tiszthati* (rękami, stopami, oczami, głowami, ustami i uszami przenikający wszystko, On przenika cały wszechświat).

Summer Showers in Brindavan – 2002; Chapter 11: Sense Control is the Highest Sadhana

W ciele krowy znajduje się mleko. Mleko zawiera w sobie ghi. Jednak krowa nie może czerpać z tego ghi siły. Mleko musi zostać wydobyte ze zwierzęcia, ugotowane, następnie trzeba dodać do niego nieco zsiadłego mleka, by skwaśniało. Kiedy mleko się zsiądzie, trzeba je ubić, oddzielić masło i utoczyć je. Potem,

aby otrzymać ghi, trzeba masło stopić i wyklarować. Tak uzyskanym ghi można nakarmić krowę i dopiero to uczyni ją silniejszą. Na tej samej zasadzie, tylko zastanówcie się – Bóg jest wszechobecny. Jednak pozostaje dla niego niedostępny, dopóki człowiek nie wykonuje sadhany.

W ziarnie sezamu jest olej. W mleku zawarte jest masło. Pod ziemią znajduje się woda. W drewnie ukryty jest ogień. Podobnie wszechobecny Bóg obecny jest w ludzkim ciele i umyśle. Kiedy usiłujemy oddzielić Go, aby Go zidentyfikować, musimy włożyć wysiłek i wykonać sadhanę. W efekcie wysiłków i sadhany poszukujący urzeczywistnia prawdę, że Bóg jest nim i nie ma między nimi różnicy. To jest według nauk adwajty wyzwolenie, mądrość, urzeczywistnienie. Śankara nazywa ten proces upasaną [oddawanie czci] adwajty.

Sathya Sai Vahini; Chapter: Values In Later Texts

W codziennym życiu mówicie, że Bóg jest wszechobecny, ale nie wprowadzacie tego do praktyki. To, co powinniście robić, to traktować Boga jak obecnego w każdym i wszędzie. Powinniście kochać każdego człowieka, ponieważ kochacie Boga. Właściwe jest posiadanie szerokiego poglądu na temat Boga i traktowanie Go jako obecnego wszędzie. Myślenie, że jest On ograniczony do jakiegoś niewielkiego miejsca to umniejszanie majestatu Boga. Ponieważ wasze idee są ciasne i maleńkie, myślicie, że Bóg jest ograniczony i mały.

Nie miejcie takich ograniczonych wyobrażeń i poglądów. Musicie poszerzać swoją wyobraźnię i traktować Boga jako obecnego wszędzie i w takim kontekście powinniście służyć wszystkim i kochać wszystkich. W rozwijanie takich szerokich poglądów młodzież powinna wkładać największy wysiłek, jaki jest możliwy. Młodzi ludzie są wybawcami dla świata. Swami pokłada w nich swoje nadzieje i ambicje. Przyszłość kraju zależy od wiary, jaką ma w sobie młodzież. Jeśli wy okażecie się dobrymi ludźmi, to kraj okaże się dobry. A jeśli będziecie wspierać swoje ograni-

czone idee i trzymać się ich cały czas, wyrządzicie szkodę swemu krajowi.

Summer Showers in Brindavan – 1977; Chapter 24: Live and Work for the Good of the Community Around You

Aby poszukiwać Boga, pielgrzymki nie są potrzebne. Bóg jest obecny wszędzie. *Sarwatah panipadam tat sarwatakszi siromukham, sarwatah śrutimalloke sarwamawrutja thiszthati* (rękami, stopami, oczami, głowami, ustami i uszami przenikający wszystko, Bóg przenika cały wszechświat). Gdziekolwiek byście nie spojrzeli, wszędzie jest Bóg. Nie istnieje miejsce, gdzie nie byłoby Boga. Nie ma takiej formy, która nie byłaby Jego formą.

Człowiek poszukuje Boga, myśląc, że jest On w jakimś odległym miejscu. Tymczasem Bóg jest przed wami, za wami, obok was. Wszyscy są ucieleśnieniem Boga. Jednak nie uważacie ludzi wokół za ucieleśnienia boskości. Patrzycie na ich formę i sądzicie, że są jedynie ludźmi. Zapomnijcie o formie. Utwierdźcie się mocno w poczuciu, że gdziekolwiek nie spojrzycie, wszędzie jest tylko Bóg. On i tylko On zapewnia wszystko dla naszej egzystencji.

Zatem jakąkolwiek pracę podejmiecie, traktujcie ją jako pracę Boga i poświęcajcie ją Bogu. Jeśli wszystkie wasze działania będą wykonywane w duchu poświęcenia Bogu, staną się czyste i święte. Bóg nie znajduje się gdzieś w jakimś odległym zakątku. Ty jesteś Bogiem. Ty jesteś społeczeństwem. Ty jesteś światem. Ty jesteś niebem. Ty jesteś ziemią. Ty jesteś gwiazdami. Jesteś wszystkim. Zatem rozwijajcie poczucie „Ja jestem wszystkim". Widzicie dwoistość w świecie, ponieważ kierujecie się nazwą i formą. Jeśli będziecie spoglądać ponad nazwy i formy, odnajdziecie wszędzie jedność.

Do Not Burden Yourself with Limitless Desires – dyskurs wygłoszony 2.05.2006 r. w Brindawanie

Nikt nie może poznać początku jakiejkolwiek rzeczy. Na przykład, to jest ziarno fasolki mung. Któż jest w stanie prześledzić jego genealogię? Jednak można poznać jego przyszłość. Chwila, w której zostanie włożone do ust i schrupane, będzie jego końcem. Jego początek nie jest znany, ale jego koniec jest w naszych rękach. To dlatego człowiekowi nakazuje się niepokoić o swój własny koniec. Nie martwcie się o swoje powtórne narodziny, ponieważ nie macie na to wpływu. Starajcie się tylko zapewnić sobie czysty i święty koniec. To wymaga sadhany (praktyki duchowej). Wielu wyobraża sobie, że poszukiwanie Boga jest sadhaną. Nie ma potrzeby poszukiwania Boga. Skoro Bóg jest wszechobecny, jest wewnątrz i na zewnątrz, czy jest potrzeba szukania Go? Jedyną sadhaną, jaką należy praktykować, to pozbyć się anatma bhawy (identyfikowania siebie z ciałem). Anatma to coś, co jest nietrwałe. Kiedy porzucicie to, co nietrwałe, urzeczywistnicie to, co jest niezmienne i wieczne.

Obecnie ludzie bezkrytycznie uganiają się za wszelkimi przyjemnościami, jak głupcy. To jest niewłaściwe. Należy mieć upodobanie w tym, co dobre i zdrowe, a wystrzegać się tego, co złe i niezdrowe. Mówiąc językiem duchowości, należy porzucić nietrwałe przedmioty fizyczne i urzeczywistnić atmę, która jest trwała. Jedynie to jest prawdziwą sadhaną, a nie przeróżne formy kultu i medytacji, które nie są autentycznie skoncentrowane na Bogu.

Sathya Sai Speaks, Volume 26; Chapter 2: Sanctify Sports and Games

Bóg jest wszechobecny. Gita stwierdza, że Jego ręce i stopy są wszędzie; podobnie Jego oczy, głowa i twarz. Nikt nie może wypierać się Boga ani ignorować Go. Kiedy ktoś wypiera się Boga, wypiera się samego siebie. Musicie rozwijać wiarę w Boga i pamiętać, że Bóg istnieje we wszystkim. Taka wiara zasieje w was pokorę, odwagę i uwielbienie.

Tak jak prąd elektryczny, który uruchamia mikrofon, wentylator czy żarówki, niewidzialnego Boga można rozpoznać przez

Jego przejawienia i w ten sposób bardziej Go sobie uświadomić. Jeśli w szklance wody cukier leży na dnie, woda nie ma smaku. Kiedy woda zostanie dobrze wymieszana, słodycz przeniknie ją całą. Teraz wyobraźcie sobie, że serce jest naczyniem ze szkła. Wodą są doczesne pragnienia i zamiary. Boska atma jest kostką cukru. Jeśli przy pomocy intelektu jako łyżki wykonacie energiczną sadhanę mieszania, będziecie mogli rozpoznać przejawienie boskości w każdej kropli.

Studenci! Rozszerzajcie swoją miłość, aż rozpoznacie Boga we wszystkim, co istnieje. To jest cel, intencja i spełnienie widji (edukacji).

Sathya Sai Speaks, Volume 20; Chapter 3: Guidelines to Goodness

Czym dokładnie jest boskość? Czym się charakteryzuje? Jak można ją zdefiniować? Nikt nie może autorytatywnie twierdzić, jakie atrybuty są znakiem boskości, przez jakie działania można zidentyfikować boskość, w jakiej formie boskość może zostać rozpoznana. I nikt nie ma takiej mocy, by twierdzić, że żadne inne atrybuty, działania lub formy nie mogą być boskie. To zwykła bezczelność i głupota wyrokować w kwestii natury i pracy Boga. Skoro boskość jest immanentnie obecna we wszystkim, zarówno świadomym jak i nieświadomym, w każdej formie istnienia i stawania się, jak coś może być potępiane jako złe lub chwalone jako dobre?

Woda gasi pragnienie, ale również topi ludzi. Ogień daje światło i ciepło, ale również pali i obraca rzeczy w popiół. Dźwięk przestrasza, ale też wzrusza. One wszystkie są boskie; boskość jest niezbadana. Boska wola jest zawsze wolna i świeża. Boskość nie ma w sobie egoizmu, dumy, chciwości ani zazdrości. Jednak wy cierpicie na wszystkie te choroby. Zatem wasz osąd jest ograniczony i wypaczony. Boskość może funkcjonować, jak jej się podoba, ponieważ niczego nie potrzebuje.

Sathya Sai Speaks, Volume 15; Chapter 53: The Ultimate Attainment

Nie ma potrzeby, abyście tracili siły na poszukiwanie Pana; On jest tutaj niczym masło w mleku, jak kurczak w jajku, immanentny w każdym atomie stworzenia. On nie przychodzi z jakiegoś miejsca, ani nigdzie nie odchodzi. On jest tam, tutaj, wszędzie. Od anu (atomu) po ghanę (wielkie), od mikrokosmosu po makrokosmos, On jest wszystkim. Aby zrozumieć tę wielką prawdę, niezbędna jest sadhana lub karma. To jest karma joga, karma wykonywana z „karmasu kośalam" (karma wykonana w sposób inteligentny). Milioner może posiadać wiele różnych pojazdów: samochody, powozy itd., jednak dla zdrowia lekarz zaleca mu kilka mil spaceru każdego ranka. W przeciwnym razie, mówi lekarz, on się rozchoruje. Podobnie, aby usunąć adżnianę (chorobę niewiedzy), należy wykonywać karmę, dharmiczną karmę (czyny szlachetne). Olej w lampie to tłuszcz otrzymany w wyniku działań w poprzednim „życiu". Im silniejszy płomień, tym jaśniejsze światło i tym szybciej olej się wypali. Czyń energiczną karmę, wyczerp skutki przeszłości i uwolnij się od ciężaru zawieszonego wokół swojej szyi. Więcej radości jest w czynieniu karmy niż w owocach, jakie ona może przynieść. Pielgrzymka jest często przyjemniejsza niż faktyczne doświadczenie świątyni, do której zdążał pielgrzym.

Sathya Sai Speaks, Volume 1, Chapter 30: Sathya Sai Geetha (ii)

Bóg jest wszechprzenikający, a jednak mamy naukowców, którzy twierdzą: „Przeszukaliśmy całą przestrzeń kosmiczną, szukaliśmy Go na księżycu i nic. Nigdzie nie można Go znaleźć. On nie istnieje". Oni nie wiedzą, jak i gdzie szukać. Wciąż zuchwale twierdzą, że Go nie znaleziono. Czy Bóg jest mieszkańcem jakiegoś możliwego do zidentyfikowania ciała lub formy? Czy ma swoje stałe miejsce pobytu i tradycyjny ubiór? Bóg jest tym wszystkim i jeszcze więcej niż tym wszystkim. On jest w tym wszystkim i ponad tym wszystkim. On jest wewnętrznym motywatorem tych właśnie naukowców, którzy Go negują! Sam człowiek jest Bogiem; cała materia, nawet na księżycu jest przepełniona boską obecnością.

Poszukiwać Boga przy pomocy narzędzi laboratoryjnych to jak próbować wyleczyć ból brzucha przez nalewanie kropli do oka! Do tego celu istnieje technika i specjalne narzędzie, które doskonalili dawni mistrzowie tej nauki i o których nauczali. Niech twym narzędziem będą czyste oczy, oczyszczone przez nieprzywiązanie i miłość, wyostrz zdolność rozróżniania, wiwekę, tak aby była wolna od uprzedzeń i upodobań. Wtedy będziesz mógł zobaczyć Boga w sobie, wokół siebie, we wszystkim, co poznajesz, co czujesz i czym jesteś. Zanim lekarz użyje stetoskopu i spróbuje zdiagnozować twoją chorobę, najpierw prosi cię o zdjęcie koszuli. Posiadasz inną koszulę zakrywającą twoją pierś, to są pragnienia kotłujące się w twoim sercu! Usuń tę koszulę, a wtedy twoja prawdziwa natura, to jest boskość, może objawić się tobie i każdemu, kto będzie starał się ciebie poznać.

Sathya Sai Speaks, Volume 9; Chapter 11: The Five Hoods

Powietrze przenika wszystko. Jest zarówno wewnątrz was jak i na zewnątrz. Podobnie, Bóg obecny jest wszędzie we wszechświecie. Mając poczucie boskości, gdziekolwiek nie spojrzycie, wszędzie niechybnie zobaczycie boskość, czystą i nieskazitelną. Jeśli patrzycie na posąg Kriszny w tej sali z poczuciem boskości, poczujecie, że widzicie formę Kriszny.

Jednak jeśli tylko interesuje was materiał, z jakiego zrobiony jest posąg, widzicie jedynie brąz lub inny metal, ale nie widzicie Kriszny. Musicie zrozumieć, że to, co widzicie, zależy od natury waszego wzroku: driszti [widzenie] jest śriszti [stworzeniem]. Jeśli patrzycie na świat przez kolorowe szkła, wszystko widzicie inaczej, w innych kolorach niż w rzeczywistości. Umysł jest przyczyną uczuć. Jeśli będziecie patrzeć z poczuciem, że ten wiśwam (wszechświat) jest Wisznu Swarupam (ucieleśnieniem Boga), to tak będzie!

Sathya Sai Speaks, Volume 26; Chapter 13: Sparks From the Divine Anvil

Jeśli nie zauważacie albo nie doświadczacie łaski Boga, myślicie, że Boga nie ma przy was. Również czasem mówicie, że próbowaliście ze wszystkich sił zbliżyć się do Boga, a Bóg od was się oddalał. To stwierdzenie nic nie znaczy. Nie ma sensu mówić, że zbliżasz się do Boga, a Bóg się oddala.

Oto mały przykład. Osoba, która stoi blisko mnie, może myśleć, że Swami jest daleko od niej. Możemy zweryfikować to stwierdzenie na podstawie praw fizyki. Jeśli odległość od tej osoby do mnie jest niewielka, to odległość ode mnie do niej nie może być inna i większa. Podobnie, kiedy uderzę w kawałek drewna, mówię, że w niego uderzyłem, ale to nie wszystko. Ten kawałek drewna uderzył mnie równie mocno. Taka jest natura reakcji. Nigdy nie może tak się zdarzyć, aby reakcja nie była równa akcji. Tak samo w aspekcie duchowym, to nie jest kwestia myślenia, że wy zbliżacie się do Boga, a Bóg oddala się od was, albo myślenia, że Bóg utrzymuje dystans, mimo że wy zbliżacie się do Niego. Jak blisko wy jesteście przy Bogu, tak blisko Bóg jest przy was. Jeśli zrozumiecie tę prawdę, wtedy zdacie sobie sprawę, że Bóg jest wszędzie. Nie ma czegoś takiego jak Bóg będący daleko od was, gdy wy jesteście blisko Boga. Ci, którzy rozpoznają prawdę w tym stwierdzeniu i zrozumieją, że Bóg jest wszechobecny, doświadczą bliskości Boga.

Summer Showers in Brindavan – 1974, Part I; Chapter12: Ghora and Aghora Aspects of God Are Only Reflections of Your Thoughts in the Mirror of Brahman

Bóg jest . . . ucieleśnieniem dharmy

Bóg jest ucieleśnieniem dharmy. Jego łaskę zdobywa się przez dharmę. On zawsze sprzyja dharmie, zawsze przywraca dharmę, On sam jest dharmą. Wedy, święte pisma (śastry), dzieła mitologiczne (purany) i tradycyjne księgi epickie (itihasy) rozgłaszają chwałę dharmy. W świętych pismach różnych religii dharma jest

opisana szczegółowo w języku zrozumiałym dla wyznawców. Obowiązkiem każdego, wszędzie i zawsze jest oddawanie czci Temu, który jest ucieleśnieniem dharmy (Dharma-Narajanie).

Strumień dharmicznych czynów nigdy nie powinien wyschnąć; kiedy jego chłodne wody przestają płynąć, nieszczęście jest pewne. Ludzkość osiągnęła swój poziom tylko dzięki dharmie, podobnej do rzeki Saraswati, płynącej niewidocznie pod powierzchnią ziemi, karmiącej korzenie i napełniającej źródła. Nie tylko ludzkość, ale nawet ptaki i zwierzęta muszą przestrzegać dharmy, jeśli chcą być szczęśliwe i przetrwać doświadczając wygody i radości.

Dlatego aby świat mógł cieszyć się szczęściem, wody dharmy muszą płynąć nieustannie i szeroko. Obecnie na scenie świata swój szalony taniec wodzi nieszczęście, bo zaniedbane jest dobro i nie ma wiary w sens życia opartego na dharmie. Zatem należy jasno uzmysłowić sobie, czym jest samo serce dharmy.

Dharma Wahini; Chapter 1

Możemy posiadać siły różnego rodzaju, jednak jeśli nie mamy w sobie siły dharmy, wszystkie są bezwartościowe. Prawdziwa siła to dajwa bala i dharma bala – siła pochodząca od Boga i od dharmy. Bracia Pandawowie byli gotowi uświęcić swoje życie przez podążanie drogą prawości. Gdzie jest dharma, tam jest Bóg, a gdzie jest Bóg, tam będzie zwycięstwo. Tam gdzie nie ma Boga, tam sukces jest niemożliwy.

Summer Showers in Brindavan – 1972; Chapter 14: Customs and Character

Satja (prawda) podtrzymuje kosmos, dharma (cnota) ochrania i wspiera pokój wśród ludzi. Wszystkie czyny muszą być inspirowane ideałami satji i dharmy. Dharma nigdy nie upada, upada tylko praktyka dharmy. Zatem boska inkarnacja przybywa w celu przywrócenia wiary w dharmę, dla ożywienia praktykowania dharmy i dla zademonstrowania, że praktyka dharmy przynosi pokój, radość i dobrobyt. Jeśli lekceważy się dharmę,

jest to równoznaczne ze świętokradztwem, gdyż dharma jest Bogiem, a Bóg jest dharmą.

Ludzie widzą Boga na obrazie lub w postaci gipsowej figurki, lecz Bóg najpełniej przejawia się w dharmie. Tylko ci, którzy wierzą w dharmę, mogą być nazywani „wiernymi". Pozostali to prawdziwi ateiści, nawet jeśli słowo 'Bóg' nie schodzi im z ust. Oni mogą wydać ogromne pieniądze na pielgrzymki, rytuały i ceremonie, ale to wcale nie sprawi, że będą bliżej Boga. Jaką duchową korzyść mogą osiągnąć, jeśli adorują Boga, a jednocześnie znieważają i krzywdzą swoich współbraci?

Sathya Sai Speaks, Volume 14, Rozdział 26: Out of the Workshop

Bóg jest . . . świadkiem

Skoro światem rządzi Bóg, dlaczego pozwala On na tak wiele zła i niegodziwości? Odpowiedź, jaka została dana, brzmi: Bóg nie jest odpowiedzialny za smutek i ból. Grzechy, jakie popełniliśmy, to przodkowie naszych cierpień. Radość i smutek są konsekwencją dobra i zła uczynionego przez człowieka. Bóg jest świadkiem. On ani nie karze za zło, ani nie wywołuje nieszczęść. Dżiwi [dusza] nie ma początku, to znaczy, nie ma narodzin; jednak wikła się w nieustającą aktywność i potem musi przejść przez nieuniknione konsekwencje tej aktywności. To jest doświadczenie każdego człowieka, to jest charakterystyczne dla wszystkich ludzkich umysłów. To jest niepodważalne prawo prakriti, przedmiotowego świata. Smutek lub radość to odbicie działań, w jakie się angażujemy. One są oddźwiękiem, odbiciem, reakcją. Dżiwi może pozostać świadkiem nie interesując się, czy jej działania są dobre czy złe. Kiedy zaczyna się uwikłanie, będzie musiała doświadczyć dobra, jeśli dokona dobrych czynów oraz będzie musiała doświadczyć zła, jeśli dokona złych czynów.

Sathya Sai Vahini; Chapter: Bondage

Bóg jest bezstronny, to wy karzecie siebie i wy siebie nagradzacie. Uczeń, który denerwował się przed egzaminem z języka angielskiego, poszedł do świątyni i modlił się, aby Bóg dał mu łatwe pytania. W zamian obiecał odprawić ceremonię dziękczynną. Tak się faktycznie stało i uczeń mógł mieć pełną satysfakcję i na wszystkie pytania odpowiedzieć w połowę czasu na to przeznaczonego. On jednak nie napisał na kartce wszystkich odpowiedzi od razu. Poprosił o dodatkowe arkusze i spisał listę artykułów, które musi kupić na ofiarę do ceremonii dziękczynnej: cukier palmowy, ryż, kardamon, ghi itd. Miał jeszcze dużo czasu, więc zanotował koszty. Gdy zobaczył, że przekraczają jego możliwości, przejrzał listę i znalazł wiele pozycji, bez których mógł się obejść. Gdy był pochłonięty tym niepoważnym zajęciem, rozległ się dzwonek i egzaminator doszedł do niego, aby zebrać odpowiedzi. W pośpiechu uczeń oddał kartki z listą produktów, z których, przez zwykłe skąpstwo, większość wykreślił! Tak więc uczeń nie zdał, ale z własnej winy. Bóg jest bezstronny; On jest niczym termometr, który nie interpretuje błędnie, nie przesadza, nie oszukuje. Sukces lub porażka to wasze własne dzieło, to wy decydujecie o swym przeznaczeniu; Pan nie ma w tym udziału.

Sathya Sai Speaks, Volume 5, Chapter 20: Undernourishment and the Cure

Prawdziwy wielbiciel jest głęboko świadomy przemijalności ziemskich tryumfów. Wie, że ostatecznym sędzią jest śmierć, że Bóg jest jedynym szafarzem, tak więc jest stanowczy i spokojny zarówno wobec brzydoty jak piękna. On nie będzie ani się stączał ani piął do góry, cokolwiek się zdarzy. Wie, że Bóg, którego wielbi, mieszka w źdźble trawy i w najdalszej gwieździe. Bóg wysłuchuje modlitw, które wznoszą się we wszystkich językach, nawet w milczeniu niemych. Nie ma w nim śladu gniewu ani obawy. Wy także nie macie powodu by rozwijać w sobie gniew lub niepokój.

Sathya Sai Speaks, Volume 8, Chapter 24: Light the Lamps of Love

Bóg nie jest zaangażowany ani w nagradzanie ani w karanie. On jedynie odzwierciedla, odpowiada, reaguje. On jest wiecznym, niewzruszonym świadkiem! Wy decydujecie o swoim przeznaczeniu. Bądź dobry, czyń dobro, a z powrotem otrzymasz dobro. Bądź zły, czyń zło, a zbierzesz plon złych skutków. Nie dziękuj, ani nie obwiniaj Boga. Dziękuj sobie, obwiniaj siebie! Nawet kreacja, podtrzymywanie i destrukcja wszechświata nie jest Jego wolą. One podlegają temu samemu prawu, które panuje we wszechświecie pogrążonym w maji.

Prąd elektryczny, na przykład, może być przez nas użyty do obracania śmigieł wentylatora i chłodzenia nas w taką parną pogodę jak dzisiaj. Może dawać światło albo wzmacniać ludzki głos i doprowadzać go bliżej nas. Może być użyty do wyprodukowania wielu kopii jednego zadrukowanego arkusza. W tych wszystkich przykładach on coś stwarza. Ale jeśli będziesz tak owładnięty przez całe to dobro, które prąd daje, a twój podziw pójdzie trochę za daleko i chwycisz przewód go przewodzący, zostaniesz zabity! Prąd stwarza, ochrania i niszczy, to zależy od sposobu, w jaki go użyjemy.

Sathya Sai Speaks, Volume 10. Chapter 8: Stone as God, Not God as Stone

Człowiek może wyobrażać sobie, że potrafi osiągnąć wszystko. Jednak jego osiągnięcia całkowicie zależą od natury jego czynów. Stwórca wyprawia każdego człowieka w ponowne narodziny z girlandą zrobioną z dobrych i złych czynów z poprzedniego życia. Święte pisma napominają ludzi, by ściśle trzymali się dobrych myśli i dobrych uczynków jako jedynego sposobu na dobre życie. Owoce waszych czynów zostaną zebrane tylko przez was i nikogo więcej.

Tylko ty jesteś odpowiedzialny za swoje radości i smutki, w żaden sposób Bóg. On jest tylko świadkiem. Jednak jeśli modlisz się do Niego całym swoim sercem i duszą, skutki całej karmy znikną jak mgła. Jeśli człowiek poświęca na myślenie o Bogu drobny ułamek z ogromu czasu, jaki poświęca swojemu

bogactwu, rodzinie i pozycji, nie musi obawiać się Pana Śmierci. Jeśli nie myśli się o Bogu nawet przez chwilę, jak można mieć nadzieję na spokój umysłu?

Sathya Sai Speaks, Volume 24; Chapter 13: Birth: Rebirth: Freedom

Za całe zamieszanie i konflikty panujące obecnie na świecie odpowiadają uczucia i myśli ludzi. To nie jest właściwa droga obrażać się, gdy ktoś was krytykuje, lub myśleć o odwecie, gdy ktoś was trochę skrzywdzi. Rozważcie, czy w konsekwencji waszych czynów wydarzy wam się dobro, czy zło. Nie przypisujcie tego działaniu Boga.

Bóg jest jak listonosz. Listonosz dostarcza jeden list pod jeden adres, a ludzie w domu cieszą się z dobrych wiadomości zawartych w liście. Do innego domu dostarcza drugi list, który wzbudza lament z powodu smutnych wieści. Czy listonosz jest odpowiedzialny za radość i smutek odbiorców listów? Nie. To treść listu o tym decyduje. To, czego doświadczacie przez radość lub smutek, jest konsekwencją waszych własnych uczynków. Bóg jest jedynie świadkiem.

Sathya Sai Speaks, Volume 27; Chapter 31: The Avathaar and the Devotees

Wszystkie cierpienia i przyjemności, których doświadcza człowiek, są rezultatem jego własnych czynów, a nie z aktu woli Boga. Bóg jest jedynie świadkiem. Bóg jest niczym listonosz. Dostarcza wszystkie listy do was adresowane. Smutek lub radość, jakie czerpiecie z zawartości listu, są wasze. Podobnie cierpienie lub szczęście, jakiego ktoś doświadcza, nie pochodzą od Boga, ale są wynikiem jego własnych, dobrych lub złych czynów.

Jednak w pewnych okolicznościach działa moc specjalnej łaski. Kiedy modlicie się do Boga z czystym sercem, bez śladu interesowności i z uświęconymi uczuciami, Bóg obdarza was specjalnymi względami. Ponadto, jeśli ktoś wykonał w przeszłości

lub w poprzednim życiu jakiś wyjątkowy akt ofiary, Bóg przyznaje odpowiednią nagrodę w odpowiednim czasie.

Sathya Sai Speaks, Volume 29; Chapter 23: As You Sow, So Shall You Reap

Nie można oczekiwać od Boga, że będzie działał zgodnie z waszym myśleniem i waszymi pragnieniami. Bóg jest w pełni świadomy potrzeb rodziny, kraju i w ogóle świata i przyznaje niezbędne dobra w odpowiednim czasie. Rozważmy przykład, gdy ten sam dar natury okazuje się korzystny dla jednych ludzi, a jednocześnie niekorzystny dla innych. Przypuśćmy, że w jakimś domu odbędzie się ceremonia ślubna i rodzina modli się, by dla ich własnej wygody przestał padać deszcz. W tym samym czasie sąsiad posiadający wyschniętą ziemię uprawną, modli się o deszcz, by nadal napełniał strumienie, które pomogą mu w uprawie. Bóg jest bezstronny i nie podporządkuje się potrzebom poszczególnych osób. On waży potrzeby wszystkich i utrzymuje równowagę.

Sathya Sai Speaks, Volume 31; Chapter 16: We are One

Bóg obserwuje wszystko, co robisz. Możesz myśleć, ze inni nie wiedzą, co knujesz. Możesz innych oszukiwać, ale czy kiedykolwiek możesz nabrać Boga? On wie wszystko. Zatem zawsze bądź dobry. Wszystkie twoje grzechy zostaną odpokutowane, kiedy zaczniesz używać zmysłów we właściwy sposób. Kiedy robisz się gniewny, gubisz całą swoją moc rozróżniania i zachowujesz się w sposób nieludzki. Zatem kiedy zaczynasz się złościć, opuść natychmiast miejsce, w którym jesteś. Lepiej oddalić się od grzechu, niż popełnić go, a potem żałować.

Sathya Sai Speaks, Volume 34; Chapter 13: I and You Are One

Ludzie myślą, że to Bóg jest przyczyną ich szczęścia i smutku. Ale naprawdę tak nie jest. Każdy człowiek jest odpowiedzialny

za swoje czyny i zbiera ich konsekwencje, dobre lub złe. Bóg jest odwiecznym świadkiem i nie ingeruje w to. On nie daje ani szczęścia ani smutku. Jeśli mówisz do drugiej osoby w rozczulający sposób, ona również będzie rozmawiać z tobą tym samym, pełnym miłości tonem. Jednak jeśli mówisz tonem aroganckim, otrzymasz podobną odpowiedź.

Jaka akcja, taka reakcja. Reakcja, odbicie i oddźwięk bazują na waszych własnych myślach, słowach i czynach. Bóg nie jest za nie odpowiedzialny. Jeśli staniecie przed lustrem, zobaczycie własne odbicie. W jaki sposób będziecie zwracać się do innych ludzi, w taki sam sposób powróci do was oddźwięk. Myśli, jakie będziecie mieć, wrócą do was jako odbicie. Zatem istotne jest, by wiedzieć, czy wasze myśli i czyny są dobre czy złe. Kiedy do głowy przyjdzie wam jakaś zła myśl, porzućcie ją natychmiast. Jeśli będziecie zachowywać się w ten sposób, staniecie się prawdziwymi wielbicielami Boga i osiągniecie wyzwolenie.

Atma is the Nameless, Formless Divinity – dyskurs wygłoszony 20.03.2006 r. w Prasanthi Nilayam z okazji święta Ugadi

Ludzie wokół ciebie mogą nie widzieć, co robisz, ale On cię obserwuje. Inni mogą nie słyszeć, co mówisz, ale On ciebie słucha. On jest odwiecznym świadkiem. Niestety, ty nie jesteś w stanie tego zrozumieć. Niektórzy spierają się: „Jak możesz mówić, że Bóg jest obecny wszędzie, skoro faktycznie Go nie widzimy? Jak to możliwe, by słyszał nasze modlitwy?". Tak naprawdę, dźwięk jest prawdziwą formą Boga. Nie ma takiego miejsca, gdzie nie ma dźwięku. On może słyszeć wszystko, ponieważ dźwięk jest Jego własną formą. Światło przenika cały świat. Bóg może widzieć wszystko na tym świecie, ponieważ samo światło jest Jego wzrokiem. Zatem nigdy nie miej błędnego wyobrażenia, że Bóg nie wie, co się dzieje. Nie miej wątpliwości ani nie neguj Jego istnienia tylko dlatego, że nie jest On widoczny gołym okiem. W jaki sposób sankalpa (wola) powstaje w twoim hridaja (sercu)? To dzieje się dzięki woli Boga. Z doczesnego punktu wi-

dzenia koleje losu mogą być zmienne, ale boska zasada zawsze pozostaje niezmienna.

Limit not the all-pervading Brahman with Names and Forms – dyskurs wygłoszony 26.02.2006 r w Prasanthi Nilayam z okazji Mahasiwaratri

Myślimy, że takie cechy jak gniew, zawiść, zazdrość, duma itd. są dane przez Boga, ale to nieprawda. Bóg w żaden sposób nie wyróżnia ludzi, jednym przyznając cechy pozytywne, a innym negatywne. Wszystkie te różnice zostały stworzone przez człowieka. Bóg nie ma z tym nic wspólnego. Kiedy nasze życzenie się spełnia, chwalimy Boga. Z drugiej strony, kiedy coś idzie źle, przypisujemy nasze niepowodzenie Bogu i winimy Go. Bóg jest tylko świadkiem wszystkiego, co zachodzi na świecie, zarówno tego, co dobre jak i tego, co złe. On nic nie daje ani nic nie otrzymuje. Wszystkie nasze smutki i trudności są naszym własnym dziełem.

Be Good, do Good, and See Good –dyskurs wygłoszony 22.11.2009 r. w Prasanthi Nilayam z okazji Konwokacji

Bóg jest odwiecznym świadkiem naszych myśli, słów i czynów. Każdy wielbi Boga za pomocą imienia i formy, które wybrał. Faktycznie wszystkie formy są Jego. Zatem szanuj i kochaj wszystkich. Życie to ekspansja miłości. Nie pozwalaj sobie na ciasnotę umysłową.

Sathya Sai Speaks, Volume 35; Chapter 14: The 'I' (Aham) Is Brahman

Bóg jest . . . świetlistym duchem

Zarówno Wedy, śastry, purany jak też wielu uczonych, świętych i innych ludzi, którzy mają prawo zabierać głos w kwestiach duchowości, opisują Boga jako sarwa-wjapi i sarwa-bhutantaratma, to znaczy jako obecnego wszędzie i jako wewnętrzną rze-

czywistość wszystkich istnień. Opierając się na tym, niektórzy ludzie polemizują: „Jeśli On jest faktycznie obecny wszędzie i we wszystkim, dlaczego nikt Go nie widzi?" dla nich wszystkich odpowiedź jest taka: w jaki sposób fizyczne oko, złożone z pięciu elementów, może widzieć to, co jest ponad nimi?

Nic nie jest w stanie oświetlić przedmiotu, który nie odbija światła. Jednak płomień oświetla sam siebie i rozlewa światło na wszystko wokół. Bóg jest samo-rozświetlający. On oświetla wszystko, jest ponad naturą, która jest tylko przejawieniem Jego chwały. Zatem można Go zobaczyc tylko okiem mądrości, czyli okiem, które można zdobyć jedynie dzięki Jego łasce. Tak więc, wielbienie Boga jest istotną składową praktyki duchowej. Temu, kto błędnie postrzega samego siebie, nigdy nie uda się zobaczyć innych, ani niczego poza sobą. Angażujcie się w sadhanę, to zapewni wam łaskę Boga. Dzięki tej łasce zdobędziecie dżniana netrę, czyli oko mądrości. Na drodze oddania Bóg jest łatwy do osiągnięcia.

Gita Vahini; Chapter XX

Bóg jest wysławiany jako sabda brahmamaji, czaraczaramaji, dżjotirmaji, wangmaji, nitjanandamaji, paratparamaji, majamaji oraz śrimaji (ucieleśnienie dźwięku, ruchu, bezruchu, światła, mowy, wiecznej błogości, doskonałości, iluzji i bogactwa). Zatem nawet słowa, które wypowiadamy, są przejawieniem naszej wrodzonej boskości. To Bóg przemawia przez każdego z was. Powinniście posiadać silne przeświadczenie, że tak właśnie jest. Jeśli ktoś was oskarża o coś, pomyślcie, że to Bóg w tej formie oskarża was. Kiedy rozwiniecie takiego ducha jedności i tolerancji, nigdy nie będziecie się przejmować krytyką lub obwinianiem. Wasz umysł będzie zawsze spokojny. Cokolwiek się wydarzy, akceptujcie to całym sercem jako wolę Boga. Miejcie silną wiarę, że jedynym sprawcą jest Bóg i tylko Bóg.

Nie traktujcie swoich bliźnich tylko jako odrębnych jednostek. Kiedy rozmawiacie z kimś, myślcie, że rozmawiacie z Bo-

giem. Jeśli nie będziecie widzieć Boga w innych ludziach i będziecie traktować ich według własnego widzimisię, będziecie ulegać złym cechom, takim jak gniew, zazdrość, nienawiść i inne. Rozwijajcie ducha jedności. Tylko wtedy wasze życie będzie odkupione.

Develop the Spirit of Oneness – dyskurs wygłoszony 19.11. 2005 r. w Prasanthi Nilayam z okazji Dnia Kobiet

Bóg jest ucieleśnieniem wszystkich form dobrobytu, tak samo człowiek. Sampada (bogactwo), aiśwarja (władza), janas (sława), śakti (moc), dżniana (mądrość) i ananda (błogość) – wszystkie są darami od Boga. Istnieją one w ukryciu w każdym człowieku, lecz człowiek je traci i nie jest zdolny używać ich we właściwy sposób. Boskość olśniewająco świeci w człowieku, kiedy czyni on właściwy użytek z tych szadaiśwarjów (sześciu form bogactwa). Na twarzy każdego człowieka maluje się boski blask.

Sathya Sai Speaks, Volume 35; Chapter 5: Realise the Magnetic Power Within

Niektórzy ludzie mówią, że skoro Bóg nie ma formy, to nie istnieje. A jednak Bóg posiada formę. Na tym świecie nie ma niczego, co istniałoby bez formy. Zgodnie z nauką, cały świat składa się z atomów. One także mają formę. Wedy głoszą: *Anoranijan mahatomahijan* (Bóg jest mniejszy od najmniejszego atomu i większy od największej rzeczy). Atom to Bóg. Począwszy od wody, którą pijecie i pokarmu, który spożywacie, wszystko jest wypełnione atomami. Naukowcom zajęło tysiące lat zrozumienie tej prawdy. Jednak tę samą prawdę wygłosił maleńki berbeć Prahlada wieki temu. On powiedział: „Niech ci się nie zdaje, że tutaj Bóg jest, a tam Go nie ma. Naprawdę On jest wszędzie. Znajdziesz Go wszędzie, gdziekolwiek będziesz szukać".

Sathya Sai Speaks, Volume 32, Part 1; Chapter 5: Glory of Bharatiya Culture

Kiedy słońce wchodzi w znak Koziorożca, zaczyna swoją wędrówkę na północ. Słońce świeci w każdym ludzkim ciele, oświetlając sześć czakr (duchowych centrów w ciele). Z tych czakr, najważniejsze są dwie: hridaja czakra (czakra serca) i sahasrara czakra. Czakra serca ma sześć płatków. Bóg jest Panem sześciopłatkowej czakry serca. Te sześć płatków uważa się za sześć małżonek Pana. W tym kontekście oddaje się cześć Panu w formie słońca. Świat nie mógłby przetrwać bez słońca. Układ słoneczny pochodzi od słońca. Zatem słońce wielbi się jako boskie.

Starożytni mędrcy adorowali sześciopłatkowe boskie centrum w sercu i w ten sposób osiągali sahasrara czakrę i doświadczali najwyższej błogości. Sahasrara czakra posiada tysiąc płatków. Każdy płatek zawiera szesnaście faz (kal). Zatem mówi się, że sahasrara czakra symbolizuje 16 000 pasterek (gopi), natomiast osiem płatków czakry serca czci się jako osiem małżonek Kriszny.

Sathya Sai Speaks, Volume 31; Chapter 2:
Promotion of Unity: Student's Duty

Starożytni mędrcy osiągali tysiącpłatkową sahasrara czakrę adorując Pana w ośmiopłatkowym lotosie serca. Całą swoją daną od Boga inteligencję używali do tego duchowego celu. Jednak nowoczesny człowiek używa swojej inteligencji tylko do celów doczesnych. Mędrcy traktowali doskonalenie cnót, dobrych cech i prawego postępowania jako prawdziwą edukację.

Jakie cechy reprezentuje osiem płatków lotosu serca? Są to: miłość (prema), prawda (satjam), wyrozumiałość (sahanam), wyrzeczenie (tjaga), współczucie (daja), piękno (sundaram), błogość (ananda) i pokój (śanti). Aby urzeczywistnić boską błogość, muszą być pielęgnowane pozostałe wartości. Bóg jest ucieleśnieniem wszystkich tych ośmiu cech. Najważniejsza z nich to wyrzeczenie.

Sathya Sai Speaks, Volume 31; Chapter 2:
Promotion of Unity: Student's Duty

Olej występuje w całym ziarnie sezamu. Ghi znajduje się w każdej kropli mleka. Zapach jest w kwiecie w niewidzialnej formie. Owoc wypełniony jest słodkim sokiem. W każdym kawałku drewna jest ogień. Tak samo boskość w swej subtelnej formie istnieje w całym kosmosie. Bóg nie przebywa w jakimś konkretnym kraju lub ciele. Podobnie jak wzrok w oku lub słuch w uchu, Bóg jest obecny w umyśle jako czajntanja (świadomość). Kosmos jest widzialnym przejawieniem niewidzialnej najwyższej jaźni.

Chociaż boskość jest obecna w tak bezpośredniej bliskości, człowiek w swej niewiedzy szuka Boga wszędzie poza sobą. Boskość promienieje w każdym człowieku jako sat-czit-ananda (istnienie-świadomość-błogość), świadomość kosmiczna.

Odbicia świecącego na niebie słońca są widoczne w oceanach, rzekach, jeziorach i w studniach. Chociaż odbicia są różne, słońce jest tylko jedno. Boskość jest w człowieku niczym niewidoczna nić łącząca klejnoty w naszyjniku. Cały kosmos wypełnia boskość; jest widzialnym przejawieniem boskości.

Sathya Sai Speaks, Volume 28; Chapter 24: Offer Everything to God

Mówi się, że Bóg jest koloru niebieskiego. To nie znaczy, że Jego skóra jest niebieskawa! On jest dżniana baskara (ucieleśnieniem mądrości lub świecącym światłem mądrości). On jest również ananta – bezkresny jak niebo lub niezgłębiony jak ocean. Ponieważ niebo i ocean są koloru niebieskiego, Bóg jest także opisywany jako niebieskawy. On nie narodził się z błękitną skórą. Jest nieskończony i niezgłębiony.

Serce ludzkiej istoty jest niczym niebo, na którym jaźń świeci nieprzerwanie jak słońce. Tak jak przepływające chmury powodują, że słońce staje się na jakiś czas niewidoczne, tak przywiązania do świata, zmartwienia i niepokoje mogą przysłonić wewnętrzną jaźń. Jednak gdy tylko chmury znikają, możecie widzieć wewnętrzną jaźń promieniującą w was. Za pomocą djana śakti

i prana śakti możecie doświadczyć boskości w powłoce błogości (anandamajakoszy), która ożywia pięć wartości ludzkich.

Sathya Sai Speaks, Volume 26; Chapter 13: Sparks from the Divine Anvil

Obecnie afiszujemy się z pobożnością, w której nie ma ludzkiej solidarności i z patriotyzmem, któremu brak moralności. Jedno i drugie jest jałowe. Egoizm nie toleruje miłości dla innych, ani nie potrafi być szczęśliwy sam z sobą. Jeśli zebrane zboże nie zostanie zjedzone ani zasiane, ono jedynie zgnije. Egoizm degraduje człowieka do poziomu demona. Z byle powodu egoizm wzbudza gniew na rodziców, dzieci, żonę lub nauczyciela! Spycha na bok każdego, kogo spotka na swej drodze.

Bóg jest największy z ogromnych i najdrobniejszy z małych. Mimo to Bóg nie ma ego. Zatem jak człowiek, który nie ma prawa do najmniejszej nawet chwały, może obnosić się ze swoją pozorną wielkością? To naprawdę groteskowa poza. Egoista lekceważy źródło, które może przynieść mu szacunek. Traci szansę rozwoju własnych umiejętności i talentów przez służenie dobru.

Edukacja musi rozwijać pokorę. Pokora jest najlepszym listem uwierzytelniającym, jaki człowiek może zdobyć. Przynosi bogactwo, a dzięki niemu można wspierać prawość i angażować się w działalność charytatywną. To z kolei zapewnia szczęście w życiu doczesnym i po śmierci. Pokora nie może wzrastać w wyniku ślęczenia nad książkami.

Sathya Sai Speaks, Volume 15; Chapter 44: Love of the Motherland

Bóg jest opisywany jako aprameja (niemierzalny). To znaczy, że Bóg nie może zostać zmierzony jak jakieś ograniczone zjawisko. Jedynie Wedy mogą ukazać w zadowalający sposób przebłysk chwały Boga. Aby to podkreślić, Bóg zyskał miano Wedawid (poznany dzięki Wedom). Święte pisma podają trzy prawdziwe sposoby zdobycia wiedzy. Są to: (i) pratjaksza (bezpośrednie postrzeganie), (ii) anumana (wnioskowanie), (iii) śabda

(głos autorytetu). Można bezpośrednio zaobserwować jak mleko kwaśnieje i staje się zsiadłym mlekiem po dodaniu zakwasu. To zjawisko jest zatem przyjmowane jako prawdziwe, ponieważ zostało sprawdzone na drodze pratjakszy. Kiedy nad pasmem górskim wznoszą się chmury dymu, wnioskujemy (anumana), że płonie las. Kiedy ktoś, kto był w Praśanti Nilajam opisuje to miejsce komuś, kto tam nie był, słuchający jest w stanie wyobrazić sobie aśram i jego otoczenie. To przykład głosu autorytetu (śabda), będącego sposobem uzyskania wiedzy.

Śabda staje się wiarygodna i akceptowalna, gdy płynie z doświadczenia i ze szczerego przekazu tego doświadczenia.

Sathya Sai Speaks, Volume 14; Chapter 43: The Task Will Triumph

Boskość jest istotą, esencją waszego istnienia. Bóg jest wszędzie. Kiedy zostanie rozpoznany i będzie adorowany jako wewnętrzny mieszkaniec waszego ciała, stanie się ono świątynią i nigdy więcej nie będzie brzemieniem. Bóg świeci, objawiając siebie przez was. On wyraża siebie przez każdą myśl, słowo i czyn, które emanują z was.

W świątyni, która została postawiona i urządzona, mamy posąg, wyrzeźbiony i uformowany przez człowieka. Jednak w świątyni podarowanej przez Boga, Bóg świeci własnym światłem i przejawia się w swojej własnej chwale jako miłość, moc i mądrość. On zatem świeci i manifestuje się nie w pojedynczym ciele, ale we wszystkich ciałach. On jest wewnętrznym mieszkańcem każdego. A więc, jeśli kogoś znieważacie, krzywdzicie czy hańbicie, pamiętajcie, że właśnie zapraszacie cierpienie, by odwiedziło waszą własną jaźń, ponieważ drugi człowiek nie jest nikim innym jak waszą własną jaźnią.

Sathya Sai Speaks, Volume 13; Chapter 12: Why I Love Villages Most

Księżyc nie posiada w sobie własnego światła, źródłem ogromnych ilości światła są gwiazdy. Jednak światło gwiazd jest

tak mgliste i niewyraźne, że równie dobrze mogłoby go nie być. Tymczasem księżyc swym pożyczonym światłem może pomóc ludziom dużo bardziej, rozjaśniając noce zachwycającym, delikatnym blaskiem. Sekret polega na niewielkiej odległości od jego źródła światła, jakim jest Słońce, oraz od tych, którym to światło jest potrzebne, mianowicie ludzi na ziemi. Gwiazdy są zbyt daleko od księżyca i ludzi, by mogły w jakikolwiek sposób służyć. Tak więc jaki jest pożytek z lśnienia gwiazd, skoro wszystko, co mogą zaoferować, to migotanie? Niebo jest pokryte miliardem gwiazd, ale światło jakie one rozpościerają, jest nieskończenie małe!

Bóg jest większy niż miliard słońc, ale jeśli będziecie daleko od Niego, nie będziecie mieć ani ciepła ani światła. Oczywiście, Bóg nie znajduje się w jakiejś szczególnej, określonej odległości. Trzeba zdobyć względy Boga. To jest właśnie metoda bhakti.

Sathya Sai Speaks, Volume 11; Chapter 41: My People

Bóg jest . . . esencją

Ludzie nie dostrzegają często własnych wad i próbują je ukryć. Usprawiedliwiają swoje porażki, obwiniając Boga. Takich niedoskonałości i wad u Boga nie ma. W rzeczywistości Bóg jest jak ogień, a cokolwiek zbliży się do ognia, zostanie spalone. Zatem wszystkie złe cechy spalają się w obecności Boga. Z tego właśnie powodu brahman często porównywany jest do ognia, jako agni-brahman. Istnieje ważne znaczenie w rozpoznawaniu brahmana jako ognia mądrości. Gdy nieczystości towarzyszą świętej i promieniującej mądrości, to znak naszej własnej nieczystości. Dlatego musimy oczyścić nasze myśli i idee. Tylko wtedy rozpoznamy aspekt brahmana.

Summer Showers in Brindavan – 1974, Part I; Chapter 7: Karma and Dharma Lead to Realisation of Brahman

Wszechświat jest pełen różnych sił. Wszechwiedząca, wszechmocna i wszechobecna siła przenika całe stworzenie. Ta boska moc tkwi w każdym atomie jak cukier w syropie. Upaniszady nazywają to *Raso wai saha*, czyli wszechprzenikającą słodyczą. Bóg jest ucieleśnieniem słodyczy. Mimo że ta słodycz jest wszędzie, nie jest możliwe rozpoznanie jej wszechobecności. Jednak możliwe jest obserwowanie istnienia boskości.

Słodycz w cukrze, gorycz w liściach nim, ostrość w chili, kwaśność w cytrynie i płomień w drewnie – wszystko to są dowody na istnienie Boga. Roślina kiełkuje z nasiona. Ptak wykluwa się z jaja. Nowonarodzone dziecko powstaje z matki pewnego dnia. To wszystko są żywe dowody na istnienie Boga. Człowiek doświadcza podekscytowania podziwiając wspaniałe szczyty, szemrzące rzeki, głębokie oceany, bujne lasy i kolorowe ogrody. Co jest podstawą tego fenomenu? To boskie jestestwo.

Summer Showers in Brindavan – 1995; Chapter 12: The Essence of Education

Bóg ma wyjątkowe imię: *Raso wai saha*. Oznacza ono, że Bóg jest obecny w ludzkim ciele jako boska energia. Ta boska esencja przenika całe ludzkie ciało, każdą kończynę i każdy organ. Dlatego Boga nazywa się jeszcze innym imieniem – Angirasa. *Angam* znaczy kończyna i dlatego Angirasa oznacza Tego, który przenika wszystkie kończyny i napełnia je swoją boską mocą i esencją. W ten sposób Bóg przebywa w waszym wnętrzu jako Angirasa. Myślicie, że to wy sami troszczycie się o siebie i sami się ochraniacie. To nieprawda! Bóg to czyni. Jak myślicie, kto ochrania was, kiedy mocno śpicie i nie wiecie, co się wokół was dzieje? Kto zajmuje się wami wtedy? Bóg to robi. Faktycznie, Bóg troszczy się o was przez cały czas, w każdym miejscu i we wszystkich okolicznościach. Skoro Bóg zawsze was ochrania, nie ma potrzeby obawiać się bólu i smutku. Trudności muszą się pojawiać, ale one także przeminą. Nie będą trwać wiecznie, bo są jak przemijające chmury. Jedynie Bóg jest stały i niezmienny. Uczyńcie Go podstawą swojego życia i ciągle o Nim rozmyślaj-

cie. To jest lekcja, której musicie się dziś nauczyć, a która stanowi część waszej pielgrzymki do tego miejsca.

Summer Showers in Brindawan – 2000; Chapter 8: Buddha's Message

Ciało jest jak bańka na wodzie. Umysł jest jak szalona małpa. Nie kierujcie się ciałem. Nie kierujcie się umysłem. Kierujcie się głosem sumienia. Sumienie jest waszym Bogiem. Zapominacie o Bogu, który jest w was obecny w postaci sumienia i który w formie Angirasy ochrania wasze ciało.

Chanting God's name – the royal path to liberation – dyskurs wygłoszony 14.04.2003 r. w Brindawanie z okazji tamilskiego Nowego Roku

Akceptujcie jedynie wszystko to, co dobre. Wówczas pozostanie w was na zawsze tylko dobro. Wszystko, co ma związek z Bogiem, jest dobre, bo tylko to jest wieczne i święte. Przyswajajcie wszystko to, co jest święte i opierajcie swe życie na tych odwiecznych wartościach. Nauki Boga są pełne słodyczy. Jego słowa są jak nektar. Nie powinniście nigdy ignorować nauk Boga. Możecie nawet porzucić ciało, ale nie porzucajcie nauk Boga.

Ciało człowieka składa się z pięciu żywiołów. Nikt nie wie, kiedy osiągnie ono swój kres. To się może zdarzyć tego lub innego dnia. Nie przywiązujcie zbytniego znaczenia do ciała. Życie nie polega jedynie na podtrzymywaniu ciała.

Association with sacred company confers mental purification and bliss – dyskurs wygłoszony 10.08.2006 r. w Prasanthi Nilayam z okazji Athi Rudra Maha Jadżni

Niełatwo jest dostrzec Boga lub Go urzeczywistnić. Łatwo jest mówić o Bogu. Łatwo jest też komentować cuda i zabawy Boga, ale bardzo trudno jest zrozumieć ich głębię. Nie jest dobrze przyglądać się złu i głośno o tym krakać jak wrona. Lepiej jest śpiewać o czymś dobrym jak kukułka. Ludzie różnią się gustami.

To, co dla jednego jest słodyczą, dla innego może być trucizną. Jak zatem ludzie mają rozpoznać Boga, skoro tak bardzo różnią się skłonnościami?

Starożytni mędrcy Indii przeprowadzili wiele duchowych poszukiwań i dzięki studiowaniu świętych pism oznajmili światu swoje doznania związane z Bogiem. Upaniszady głoszą: *Raso wai saha*. Znaczy to, że Bóg jest obecny we wszystkich rzeczach jako ich esencja, tak jak cukier w trzcinie cukrowej lub masło w mleku. Bóg jest obecny zarówno w dobrych, jak i złych, w prawdzie i nieprawdzie, w zasługach i w grzechu. Skoro tak jest, to jak można określić, co jest niewłaściwe, co jest nieprawe? Gita głosi taką oto prawdę: „Mój duch zamieszkuje wszystkie istoty". Osoba, która uświadamia sobie tę prawdę, doświadczy samathwam, czyli stanu zrównoważenia umysłu.

Sathya Sai Speaks, Volume 29; Chapter 5: Spiritual Significance of Shivaraathri

Bóg jest znany jako Iśwara, ponieważ jest On źródłem dobrobytu i mocy. Jest On znany także jako Śankara, ponieważ jest ucieleśnieniem świętości i pomyślności. Bóg nie rodzi się i nie umiera. Nie ma potrzeb ani pragnień. Nie istnieje taka rzecz, której odczuwałby brak lub tęsknił do jej posiadania. Człowiek jednak ignoruje Boga, który jest prawdziwą podstawą jego życia i nie chce rozpoznać przedmiotów jako jedynie zwykłych rzeczy. Jego umysł stał się kłębkiem pragnień.

W języku Wed dążenie i tęsknota, to pragnienie, które pobudza ludzi do działania, nazywa się kama. Jeśli duch zdobywania wiedzy i dociekania wewnętrznego staje się bardziej wyostrzony i głęboki, wtedy prowadzi człowieka ponad obszar działania zmysłów, a nawet ponad ograniczoną zdolność rozumu, ponad gwiazdy i przestrzeń i pomaga mu zanurzyć się w bezgranicznym oceanie błogości. W przeciwnym razie, jeśli kama prowadzi w dół i grzęźnie w rozproszonym przedmiotowym świecie, wtedy człowiek pogrąża się w nieszczęściu. Kiedy jednak kama skieruje się na duchowy postęp, nagradza człowieka napełniając

jego serce boską rozkoszą. Bóg jest wolny od mentalnych dywagacji i fizycznych form bycia, od lubienia i nielubienia, nie jest ograniczony czasem ani przestrzenią, jest zawsze czysty, zawsze świadomy, wolny od skazy dwoistości. Jedynie osoby obdarzone sattwaguną, czyli nieporuszonym spokojem, mogą otrzymać wizję Boga (sakszathkarę) i osiągnąć heroiczne zwycięstwo.

Sathya Sai Speaks, Volume 18; Chapter 25: I Will Be Closer to Devotees

Możecie nazywać mnie premaswarupą - ucieleśnieniem boskiej miłości! Nie będzie to niestosowne, bowiem prema, czyli miłość, jest bogactwem, które posiadam i którym obdarzam biednych i zasmuconych. Nie mam innych bogactw. Łaska Pana zawsze płynie przewodami jak prąd elektryczny. Jeśli podłączycie żarówkę, prąd o odpowiedniej mocy oświetli wasze mieszkanie. Ta żarówka jest sadhaną, którą wykonujecie, mieszkaniem jest wasze serce. Przybywajcie do mnie z radością, zanurzcie się w morzu i odkryjcie jego głębię; nie ma sensu zanurzać się blisko brzegu i przysięgać, że morze jest płytkie i nie ma w nim pereł. Zanurzcie się głęboko, a spełnią się wasze pragnienia.

Sathya Sai Speaks, Volume 1, Chapter 10: Viveka and Vairaagya

Bóg jest ucieleśnieniem słodyczy. Osiągajcie Go ofiarowując Temu, który mieszka we wszystkim, słodycz, którą On was obdarza. Rozgniatajcie trzcinę cukrową w młynie sewy, gotujcie ją w kotle skruchy, pozbawiajcie wszystkich zmysłowych pragnień, ofiarowujcie Mu krystaliczny cukier współczującej miłości.

Sathya Sai Speaks, Volume 9, Chapter 12: Mirror and Comb

Chwała i majestat Pana tkwią we wszechświecie jak zapach w powietrzu, jak gorąco w ogniu, jak masło w mleku. On jest jak sznur, który utrzymuje nawleczone nań wszystkie paciorki. Poznanie Go jako takiego, uświadomienie sobie, że On jest źródłem,

podtrzymaniem i wszelkim dobrem całego stworzenia, jest zwieńczeniem wszelkich dążeń i celem ludzkiego życia. Jest istotą i treścią nauk wszystkich świętych pism, które człowiek odziedziczył z przeszłości we wszystkich językach i we wszystkich krajach.

Sathya Sai Speaks, Volume 9, Chapter 5: Love and Reverence

Bóg jest . . . jednym bez drugiego

Powinniście doświadczać anandy, czyli błogości w towarzystwie Boga. Bóg jest waszą prawdziwą własnością. Kiedy doświadczacie anandy, wówczas stajecie się Bogiem. Odrzućcie różnice. Wszystko jest w Bogu. Utrzymujcie tę jedność w umyśle.

Jako studenci możecie realizować swoje studia. Wszystkie wasze studia mają miejsce na poziomie fizycznym. Studiując kontemplujcie również zasadę jedności na poziomie mentalnym. Allach, Jezus, Rama, Kriszna – imiona są różne, ale Bóg jest jeden. Miejcie niezachwianą wiarę w jedność boskości. Podejmijcie sadhanę, która umożliwi wam uświadomienie sobie niezmiennej i odwiecznej zasady prawdy.

Experience of Unity is real satsang – dyskurs wygłoszony 1.03.2003 r. (wieczorem) w Prasanthi Nilayam z okazji Mahaśiwaratri

Niektórzy ludzie pragną wielbić Boga jako Wenkateśwarę i urzeczywistnić Go w tej postaci. Kto stworzył tę postać? Stworzył ją ludzki umysł, który wyobrażał sobie Boga w tej postaci, na przykład malarze, jak słynny Ravi Varma. Malował on Boga w różnych postaciach jako Ramę, Krisznę, itp. Wszystkie one zostały stworzone przez człowieka, nie są oryginalne. Możecie wielbić Boga jako Ramę, Krisznę lub Śiwę i wyobrażać Go sobie w takiej postaci. Ale zgodnie z podstawową zasadą Bóg jest jeden i tylko jeden. Jest On pozbawionym formy i atrybutów brahmanem. Ta podstawowa, fundamentalna prawda została

wyrażona w powiedzeniu *Ekamewa adwitijam brahma* - Bóg jest jednym bez drugiego.

Inni ludzie w innym czasie bywają wprowadzani w błąd przez imiona i formy. Ktoś może stwierdzić, że to wszystko jest ich wyobraźnią. W rzeczywistości wyobraźnia ta jest głównym powodem wszystkich problemów na świecie. Chociaż imiona i formy są różnorodne, Bóg jest tylko jeden.

Myślicie, że taki a taki jest zły, bo wygląda na takiego. Z drugiej strony, jeśli myślicie, że jest dobry, to w rzeczywistości okazuje się dobry. To wasze uczucia w stosunku do tej osoby tworzą różnicę między dobrem i złem. Rodzą się one z waszych myśli, których źródłem jest umysł. Stąd wniosek, że musicie brać rzeczy takimi, jakimi są.

Realise Atma Thathwa By Constant Practice –dyskurs wygłoszony 20.07.2009 r. w Prasanthi Nilayam

Jestem naprawdę świadomy tego, że zawsze myślicie o Swamim. Nie jest to ważne, czy śpiewacie boskie imię głośno czy po cichu. Ja dostrzegam w tym tylko uczucie. Nic nie może stanąć na drodze Bogu ani Jego wielbicielowi. W dawnych czasach riszi, mędrcy, szli w Himalaje, aby spędzać czas na kontemplowaniu Boga. Bez względu na to, gdzie jesteście, Bóg wysłuchuje waszych modlitw. Śpiewajcie bhadżany szczerze, z sercem. Swami z pewnością was słucha. Nigdy nie poddawajcie się jakimkolwiek słabościom. Bądźcie zawsze odważni. Jeśli będziecie trzymać się słów Swamiego, moc Sai zamanifestuje się w was. Śpiewajcie wybrane przez was imię - Iśwary, Ramy, Kriszny lub inne, ale zawsze pamiętajcie o tym, że Bóg jest jeden. Nigdy nie będę nakłaniał was do śpiewania jakiegoś szczególnego imienia. Nikt nie powinien ograniczać Boga do jakiegoś konkretnego imienia czy postaci. Możecie nazywać mnie jakimkolwiek imieniem. Ja odpowiem.

Everything depends on God's Grace – dyskurs wygłoszony 21.07.2005 r. w Prasanthi Nilayam z okazji Guru Purnima

Porzucając ciasne poglądy i uczucia ludzie powinni okazywać współczucie swoim bliźnim. Współczucie jest oznaką bhakti, czyli oddania. Nikt nie może mieć nadziei na podobanie się Bogu bez okazywania dhaji, czyli współczucia wobec swoich bliźnich. Kochające serce jest świątynią Boga. Bóg nie może mieszkać w sercu pozbawionym współczucia.

Bóg jest jeden. Cel jest jeden. Ludzie muszą zmienić swoje poglądy. Muszą rozwinąć miłość do wszystkich. Nie ma nic bardziej doniosłego w świecie niż premadhriszti, czyli uczucia miłości obejmującej wszystko i wszystkich. Istnieje wielu znakomitych uczonych i intelektualistów, którzy są mistrzami w postrzeganiu różnorodności w tym świecie. Ale dlaczego nie próbują oni dostrzec tej jedności, która jest podstawą owej różnorodności? Ci tylko są dobrzy, którzy widzą jedność w pozornej różnorodności. Lecz ci, którzy widzą tylko różnorodność w Jednym, są jedynie zdolnymi intelektualistami. Wyjątkowość każdej istoty jest jednym z cudów stworzenia.

Sathya Sai Speaks, Volume 29; Chapter 7: Let Everyone Do His Duty

Bóg jest jeden i cel jest jeden. To samo można wyrazić w następujących stwierdzeniach: „Jestem w świetle, światło jest we mnie, ja jestem światłem". W tej wypowiedzi „ja" symbolizuje miłość i oddanie, a światło znaczy mądrość. Kiedy mówicie „Ja jestem w świetle", oznacza to oddanie wyrażające mądrość. Stwierdzenie „światło jest we mnie" wyraża prawdę, że mądrość zawarta jest w oddaniu. Światło i miłość – te dwa słowa musicie rozumieć jako jedność. Oddanie jest niezbędnym warunkiem wstępnym do poznania rzeczywistości.

Experience of Unity is real satsang – dyskurs wygłoszony 1.03.2003 r. (wieczorem) w Prasanthi Nilayam z okazji Mahaśiwaratri

Bóg jest jednym bez drugiego. Wszędzie istnieje tylko jedność, wielość istnieje w waszej wyobraźni. Błąd leży w waszym postrzeganiu, nie w stworzeniu. Powinniśmy czynić wysiłek, aby zrozumieć podstawową zasadę tej jedności. Po pierwsze, rozwińcie wiarę w siebie, w swoją boskość. Postrzegajcie tylko dobro w innych. Jeśli widzicie w innych zło, jest to odbicie waszych własnych uczuć. Rozwijajcie atmabhimanę, czyli miłość do swojej własnej boskości i atmaśakti, czyli moc woli. Ćwiczcie samokontrolę. Jedynie dzięki samokontroli możecie osiągnąć satysfakcję. Wizualizujcie jedność w wielości.

Have Faith in God, the Only True Friend Divine – dyskurs wygłoszony 17.10 2004 r. w Prasanthi Nilayam z okazji święta Daśary

Bóg jest . . . mieszkańcem serca

Na cokolwiek patrzycie, tam Bóg jest obecny. Od gwiazd po góry, od owadów po słonie, wszystko przenika brahman. Napełniajcie serca boskimi uczuciami. Bóg jest znany jako hridajawasi, czyli mieszkaniec serca. Tym sercem nie jest fizyczne serce. Jeśli fizyczne serce jest powiększone, to rezultatem tego jest choroba. To, co mam na myśli w tym kontekście, to serce duchowe, które jest obecne w każdym człowieku. Kiedy serce poszerza się, poszerzają się również wasze horyzonty myślowe. W przeciwnym razie, kiedy serce się kurczy, wasze uczucia stają się ograniczone, dlatego nigdy nie pielęgnujcie w sobie złych cech.

Ludzkie narodziny są bardzo uświęcone. To dlatego Bóg przyjmuje ludzką postać. Rozwijajcie więc czystość serca i żyjcie w świętości. Kiedy wygłaszam dyskurs albo zachęcam was do śpiewania bhadżanów, mam na myśli ekspansję waszych serc. Kiedy uczestniczycie wczesnym rankiem w nagarsankirtanie, wasze serca napełniają się błogością. Nie wystarczy, jeśli śpiewacie jedynie dla własnej satysfakcji. Powinniście uczestniczyć całym sercem we wspólnym śpiewaniu i dzielić swą radość ze

wszystkimi. Śpiewajcie Jego chwałę pełnym głosem i sprawcie, by każdy mógł raczyć się nektarem boskiego imienia. Waszym celem w każdym przedsięwzięciu powinna być ekspansja serca. Tylko wtedy możecie nazywać siebie ludzkimi istotami. Bądźcie ludźmi o szerokich horyzontach myślowych i dzielcie się szczęściem ze wszystkimi.

Obecnie wzrasta egoizm i interesowność. Ludzie nie dążą do oczyszczania swoich serc. Z drugiej strony próbują ukryć swoje błędy i udają, że są ludźmi wybitnymi. Są zainteresowani jedynie pomyślnością swojej własnej rodziny i przyjaciół. Powinniście mieć również na uwadze uczucia innych i powinniście dbać również o ich dobrobyt. Miłość jest Bogiem. Żyjcie w miłości. Miłość nie powinna być skażona niskimi uczuciami, takimi jak „ja" i „moje". Wszyscy powinni żyć w przyjaźni w duchu jedności. Jest to możliwe tylko wtedy, gdy mocno wierzycie, że Bóg jest obecny we wszystkim. Bez obecności Boga w swoim wnętrzu człowiek nie może żyć. Z takim przeświadczeniem żyjcie zawsze w świadomości Boga.

Uważajcie cierpienia innych za swoje własne. Nie czyńcie innym tego, czego nie chcecie, aby inni wam czynili. Uważajcie miłość za prawdziwy oddech waszego życia. Wzrastajcie w miłości. Bądźcie wspaniałomyślni i dzielcie się swoją miłością ze wszystkimi. Módlcie się, aby inni nie doznawali cierpień, które wy musieliście znosić. Niechaj wszyscy będą szczęśliwi i niech czynią postęp w życiu. Jest to możliwe tylko wtedy, gdy rozwijacie w sobie miłość.

Develop the Spirit of Oneness – dyskurs wygłoszony 19.11.2005 r.
w Prasanthi Nilayam z okazji Dnia Kobiet

Odpowiadając na modlitwy mędrców i proroków, Bóg przybywa na ziemię w ludzkiej postaci. Dąży On do dobrobytu ludzkości i obdarza radością wszystkich. Awatar jest manifestacją brahmaswarupy, czyli ucieleśnienia brahmana i manawatwy, czyli zasady człowieczeństwa. Ta sama zasada brahmana jest

obecna we wszystkim. Człowiek musi rozwijać wewnętrzny wgląd, aby Go doświadczyć. Iśwara sarwa bhutanam – Bóg jest mieszkańcem wszystkich istot. W tym kosmicznym dramacie sam Bóg jest reżyserem i aktorem. On rozdaje wszystkie role, takie jak matka, ojciec, mąż, żona, córka, syn, itp.

Develop the Spirit of Oneness – dyskurs wygłoszony 19.11.2005 r. w Prasanthi Nilayam z okazji Dnia Kobiet

Iśwara sarwa bhutanam – Bóg jest obecny we wszystkich istotach. Bezpostaciowego Boga można sobie wyobrazić we wszystkich stworzeniach. Jest On rzeczywistością i wszystkie formy są Jego odzwierciedleniem. On jest jeden, a wy widzicie wiele Jego odbić. Możecie oglądać w kinie film o trzęsieniu ziemi, powódź lub erupcje wulkanu, ale na ekran nie ma to żadnego wpływu. Możecie widzieć na ekranie rzekę, ale ekran nie zostanie przez to zmoczony. Podobnie wszelka różnorodność jawi się zewnętrznemu postrzeganiu, natomiast umysł oświecony widzi tylko jedność. Jedność jest boską mocą i jest ona obecna we wszystkim. Ta jedność jest boską mocą. I jest ona obecna we wszystkim. Szukacie Boga w różnych miejscach, jako że nie potraficie zrozumieć tej prawdy. Aby poznać tę prawdę, kochajcie wszystko i wszystkich. Wówczas będziecie mogli wizualizować jedność w różnorodności. Pan Kriszna oświadczył: *Mamajwamszo dżiwaloke dżiwabhuta sanathana*, co znaczy – odwieczna atma we wszystkich istotach jest częścią mojej istoty. Nie pozwólcie wprowadzać się w błąd przez różnorodność w fizycznej formie. Traktujcie każdego jednakowo. Wszystko, co widzicie, uważajcie za swoje własne odbicie.

Sathya Sai Speaks, Volume 33; Chapter 19: God Incarnates to Serve Mankind

Człowiek nie może istnieć bez miłości. Ta zasada miłości to hiranjagarbha. Hiranjagarbha jest umiejscowiona po prawej stronie ludzkiego ciała, a fizyczne serce po lewej. Fizyczne serce

po lewej stronie pewnego dnia musi zostać porzucone w takich czy innych okolicznościach. Hiranjagarbha umiejscowiona po prawej stronie ludzkiego ciała jest zawsze prawa (ang.: *left* – lewy i opuścić, porzucić w czasie przeszłym; *right* – prawy i mieć rację, być prawym). Jest nieśmiertelna, boska, odwieczna i wszechobejmująca. Jest ona obecna nie tylko w ludzkich istotach, ale również w ptakach, zwierzętach i wszystkich innych istotach. Wedy mówią: *Iśwara sarwa bhuthanam*, co znaczy – Bóg jest obecny we wszystkich żywych istotach. *Iśawasjam idam dżagat* – Bóg przenika cały kosmos.

Miłość jest odbiciem hiranjagarbhy i od niej pochodzi. Od hiranjagarbhy pochodzą również trzy zasady: reakcja, oddźwięk i odbicie. Niezdolny do rozpoznania swej prawdziwej tożsamości, człowiek traci swoje życie w pogoni za chwilowymi, ulotnymi, przemijającymi i efemerycznymi przyjemnościami.

Jak wczoraj powiedziałem, złoto traci swoją wartość, połysk i tożsamość, kiedy zostaje zmieszane z różnymi metalami, jak srebro, mosiądz czy miedź. Podobnie serce traci swoją wartość, promienność i tożsamość na skutek związku z nieczystymi ziemskimi pragnieniami.

Sathya Sai Speaks, Volume 32, Part 1; Chapter 3: Manifesting Divinity in Lingodbhava

Nie sądź, że Bóg jest gdzieś daleko od ciebie. Bóg jest w tobie. Ty jesteś Bogiem. Ludzie chcą widzieć Boga. *Satjam dżnianam anantham brahma* – mówią pisma święte. Prawda jest Bogiem, mądrość jest Bogiem i są one obecne wszędzie. Przekraczają czas i przestrzeń. Prawda jest tym, co jest prawdziwe we wszystkich czasach – przeszłym, teraźniejszym i przyszłym. Tą prawdą jest Gajatri, która jest w ten sposób mieszkańcem hridaji, czyli serca. *Hri-dhaja* zawiera słowo dhaja, które znaczy 'współczucie'. Współczucie jest obecne w każdym sercu. Ale w jakim stopniu jest ono okazywane w realnym życiu? W bardzo małym. Ciągle okazywana jest złość, zazdrość, duma i nienawiść. Te cechy są

złe i niezgodne z naturą człowieka. Są one przeciwne ludzkiej naturze.

Zostało stwierdzone, że ten, kto kieruje się wyłącznie umysłem, jest demonem. Ten, kto kieruje się jedynie ciałem, jest zwierzęciem. Ten, kto kieruje się atmą, czyli wyższym Ja, jest napełniony boskością. Ktoś, kto polega na ciele, umyśle i atmie, jest istotą ludzką. Człowieczeństwo jest połączeniem ciała, umysłu i atmy. Człowiek powinien starać się wznieść do poziomu boskości, a nie zniżać się do poziomu natury demonicznej lub zwierzęcej.

Sathya Sai Speaks, , Volume 28; Chapter 22: Unique Potency of Gaayahtri Manthra

Nie ma potrzeby poszukiwać Boga gdziekolwiek. Nie ma potrzeby iść do lasu i prowadzić surowe życie, aby doświadczyć Boga. Kiedy człowiek zwraca się do swego wnętrza, może doświadczyć wiecznej błogości. Źródło błogości, duch, jest w jego wnętrzu. Bóg jest bliżej człowieka niż jego rodzice, małżonek, czy dzieci. Znajomi i krewni są na zewnątrz, ale Bóg jest w ciele człowieka. Zapominając o Bogu, który jest dla nich najbliższy i najdroższy, ludzie próbują szukać niewidzialnego Boga gdzieś indziej. *Dajwam manusza rupena* – Bóg pojawia się w ludzkiej postaci.

Zwykła ludzka fantazja sprawia, że ludzie wyobrażają sobie Boga jako promienne światło, albo że Bóg ma cztery ręce, trzyma konchę i dysk i mieszka w jakimś odległym miejscu. Człowiek, który jest przywiązany do ciała, nie potrafi doświadczać bezcielesnego i bezpostaciowego Boga. Dopiero gdy uwolni się od świadomości ciała, może rozpoznać transcendentnego Boga. Dlatego tak długo, jak długo jest przywiązany do ciała, musi wielbić Boga w fizycznej postaci.

Sathya Sai Speaks, Volume 27; Chapter 27: Divine Potencies in Man

Większość ludzi obecnie nie ma pojęcia, czym jest oddanie i czym jest duchowa dyscyplina. Różne formy wielbienia, pielgrzymki, medytacja i tym podobne są utożsamiane z oddaniem. Nie są to jednak wskaźniki bhakti, czyli oddania. Są to wszystko działania, które mogą dać pewną mentalną satysfakcję. Aby uświadomić sobie swoją wewnętrzną naturę, wasze wysiłki muszą być skierowane do wnętrza. Dopóki myślicie, że Bóg jest gdzieś poza wami, nie możecie liczyć na boską łaskę. Prawdziwą oznaką oddania jest rozpoznanie faktu, że Bóg jest w waszym wnętrzu, wokół was, wszędzie. Musicie rozwinąć w sobie wiarę, że jesteście przejawieniem Boga. Pisma święte wzywają każdego, by dowiedział się, kim jest.

Nie ma innej ścieżki jak ścieżka poświęcenia się Bogu i całkowitego poddania się boskiej woli. Władca Bali był przykładem tej zasady śaranagathi, czyli całkowitego oddania się Bogu. Niezależnie od protestów swego nauczyciela Sukraczarji Bali czuł, że jego obowiązkiem jest oddać wszystko Panu i postępując wbrew woli nauczyciela oddał wszystko Panu, który przyszedł do niego w postaci młodzieńca Wamany. Aby uczynić ofiarę dla Boga, nie trzeba czekać na rady nauczyciela. Pan jest najwyższym nauczycielem przejawiającym się w każdej boskiej postaci.

Sathya Sai Speaks, Volume 24; Chapter 22: Honour the Plighted Word

Bóg naprawdę cieszy się z przebywania w waszych sercach. Miejcie czyste serca, nieskalane złem czy występkiem. Niechaj oświetlają je promienie miłości. Niech wstrętne nietoperze nienawiści i zachłanności odlecą z jaskiń waszych serc. Niech czyste powietrze wzajemnej współpracy i pomocy wypełni pustkę w waszych sercach poczuciem bezpieczeństwa i słodyczą.

Widzicie te drzewa; potrafią stać mocno i rosnąć, ponieważ mają niewidoczne dla was, rozłożyste korzenie. Widzicie tę girlandę w mojej ręce. Setki kwiatów utrzymuje razem nić, której nie widzicie. Widzicie ten budynek tam dalej; ściany są wysokie, ponieważ fundamenty w ziemi są też wysokie, cho-

ciaż nie możecie ich dostrzec. Ten świat jest również tak pełen obfitości, tak czarujący, tak bogaty, tak wygodny, tak regularny w swoich ruchach i trybach, ponieważ ma swojego niewidzialnego mistrza i prawodawcę, Boga. Ten Niewidoczny utrzymuje to, co widoczne.

Sathya Sai Speaks, Volume 12; Chapter 31: To Those Who Are Mine

Możecie być nieustraszeni, możecie się nie bać niczego, ale musicie odczuwać respekt wobec prawdy. Nie ma nic tak wzbudzającego respekt i podziw jak prawda; na przykład wasza prawda, gdyż wasza prawda jest prawdą wszechświata.

Dzisiaj może wydaje wam się, że nie potrzebujecie Boga, ale gdy poczujecie głód, zaraz zaczynacie szukać jedzenia. Dlatego umyjcie wasze serca we łzach radości, żeby Bóg mógł w nich zamieszkać. Zamindar, właściciel ziemski, może posiadać wszystkie pola aż po horyzont ze wszystkich stron, ale usiądzie tylko na czystym miejscu! W ten sam sposób, kiedy Pan wybiera serce bhakty, czyli wielbiciela, to nie znaczy, że wszystkie inne serca nie należą do Niego. One nie są czyste - to wszystko, co ma na myśli. On jest wszędzie, wszystko należy do Niego. Patrzy na wszystkich. Jeśli Bóg nie byłby tym wszystkim, jak oni mogliby choćby istnieć, albo błyszczeć tak jak błyszczą teraz?

Dlatego wierzcie całkowicie w Boga i w siebie, angażujcie się zawsze w dobre, korzystne działanie, mówcie prawdę, nie zadawajcie bólu słowem, czynem, czy nawet myślą. To jest sposób, aby osiągnąć śanti, spokój, który jest największą korzyścią, jaką możecie osiągnąć w tym życiu.

Sathya Sai Speaks, Volume 1, Chapter 13: Aanandha Through Dedication

Kiedyś przyszedł do mnie człowiek i stwierdził, że Boga nie ma i że nie jest jeszcze gotowy, by w Niego uwierzyć. No cóż, zapytałem go: „Czy przynajmniej wierzysz w siebie? Czym jest twoja jaźń? Twoja jaźń jest Bogiem. Wierzysz w swoje sądy, swoją in-

teligencję, swoje możliwości, ponieważ Bóg w tobie mówi ci, żebyś nie tracił odwagi, żeby się nie bał. To zapewnienie pochodzi z wnętrza, z twojej podstawowej prawdy, która inaczej zwana jest Bogiem. Nieważne, że nie nazywasz jej Bogiem, wystarczy, jeśli wierzysz w siebie, w swoją jaźń; na tym polega prawdziwy test, czy jesteś teistą czy ateistą".

Mówię to samo także do was. Ciało jest świątynią Boga, w każdym ciele mieszka Bóg, czy właściciel tego ciała rozpoznaje Go czy nie. To Bóg inspiruje was do dobrych działań i ostrzega was przed złem. Słuchajcie tego głosu. Bądźcie posłuszni temu głosowi, a nie stanie się wam żadna krzywda. Pewna pani płakała, gdyż jej naszyjnik zaginął lub został skradziony. Szukała go wszędzie, ale była niepocieszona i smutna. Potem, kiedy przeszła koło lustra, zorientowała się, że miała ów naszyjnik na szyi. Był tam przez cały czas. Podobnie Bóg jest waszym wewnętrznym mieszkańcem, czy o tym wiecie czy nie.

Sathya Sai Speaks, Volume 2, Chapter 3: Believe in Yourself

Bóg jest w nas, z nami, ponad nami, pod nami i wokół nas. Właściwie wy jesteście Bogiem. Wasz umysł jest odpowiedzialny za waszą radość i smutek. Myślicie, że są one spowodowane przez kogoś z zewnątrz. Nie, wszystkie te doświadczenia wypływają tylko z was. Wy jesteście odpowiedzialni za wszystko. Jeśli uświadomicie sobie, że te doświadczenia emanują z waszego własnego umysłu i zaczniecie myśleć, że jesteście Bogiem, wtedy staniecie się Bogiem. Jeśli jednak będziecie identyfikować się ze światem i myśleć „Jestem tym lub tym", pozostaniecie oddzieleni od Boga.

Nie miejcie nadmiernych pragnień. „Mniejszy bagaż czyni podróż bardziej komfortową i przyjemną". Dlatego zredukujcie bagaż swych pragnień. To naturalne, że ludzie mają jakieś pragnienia, ale każdy musi dociekać, które z tych pragnień są dobre dla niego, a które przyniosą szkodę. Niestety, ten zmysł rozróżniania w obecnych czasach został zatracony. Wszystkie te prag-

nienia, które są następstwem złości, zachłanności, złudzenia, dumy i zazdrości (kama, krodha, lobha, moha, matsarja) mają swój początek w umyśle.

Be Good, Do Good And See Good – dyskurs wygłoszony 22.11.2009 r. w Prasanthi Nilayam z okazji Konwokacji

Powinniście uważać pewność siebie za największą zaletę w życiu. Bez uczucia pewności siebie nigdy nie osiągniecie uczucia błogości. Dlatego próbujcie rozwijać pewność siebie, by móc wieść dobre życie. Jesteście Bogiem. Bóg jest odwiecznym mieszkańcem waszych serc, dlatego nic nie jest wspanialsze od waszego serca. Powinniście kochać każdego i nikogo nie nienawidzić. Inni mogą was nienawidzić, ale wy nie powinniście nienawidzić innych. To jest to, co ja pokazuję moim życiem. Moje życie jest moim przesłaniem. Niektórzy ludzie mogą mnie nienawidzić i krytykować, ale ja nie będę nikogo nienawidzić ani krytykować. Jeśli będziecie praktykować tę zasadę, będziecie także mogli osiągnąć Boga, którym jest Sai Baba. Jeśli Sai osiągnął taką sławę i reputację, to kto jest za to odpowiedzialny? Jedynie jego zasada miłości. Ta miłość jest moją prawdziwą własnością i skarbem. Wy także powinniście rozpowszechniać ideały w społeczeństwie przez rozwijanie pewności siebie i dzielenie się miłością z innymi.

Sathya Sai Speaks, Volume 34; Chapter 23: Self-Confidence and Equanimity Lead to Divine Bliss

Ludzie szukają skrótów we wszystkim, nawet w duchowości. To zdumiewające, ale duchowość ma również swój skrót. Nie ma potrzeby błądzić tu i tam. Bóg jest mieszkańcem waszych serc. Zwróćcie się do wnętrza, a będziecie mogli ciągle oglądać Boga. To jest najłatwiejsza ścieżka. Całkowicie uwierzcie w to, że Bóg mieszka w was. Jeśli ciągle będziecie pamiętali o tym, że jesteście częścią Boga, to na pewno sami staniecie się Bogiem. Jeśli jednak będziecie żywić uczucia, że jesteście czymś innym

niż Bóg, pozostaniecie zawsze daleko od Niego. Nie ma potrzeby, abyście odrzucali swe powołanie.

Sathya Sai Speaks, Volume 32, Part 2; Chapter 16: Complete Surrender Confers Bliss

W tym rozległym kosmosie musicie rozwijać kosmiczne spojrzenie oparte na zrozumieniu duchowej zasady. Nie możecie aspirować do duchowości z ciasnymi poglądami. Wszystkie formy wielbienia i medytacja, które uważane są za duchowe ćwiczenia w rzeczywistości zmierzają do tego, aby zadowolić umysł. Boga opisuje się jako ojca, matkę, brata, przyjaciela i tak dalej. Ale wszystkie te nazwy są zbędnymi epitetami, jeśli dowiemy się, że my i Bóg jesteśmy jednym. Jesteście w Bogu i Bóg jest w was. Nie ma miejsca dla uczucia dwoistości.

Zasadniczo duchowość znaczy uświadomienie sobie jedności z Bogiem. Bóg i wy nie jesteście oddzieleni. Jeśli raz zdobędziecie to przekonanie, nie potrzebujecie żadnej innej duchowej praktyki. Ta jedność nie powinna być tylko intelektualnym pojęciem. Powinna być żywą rzeczywistością. Wtedy doświadczycie prawdziwej wolności – wolności Ducha oddzielonego od jakiejkolwiek łączności z ciałem i umysłem. Kiedy doświadczycie swojej wewnętrznej boskości, będziecie wolni od smutku i problemów.

Sathya Sai Speaks, Volume 23; Chapter 21: The Spirit of Freedom and Freedom of Spirit

Bóg jest . . . wszechmogący

Bóg jest mahaśakti, czyli najwyższą energią, a dżiwa, czyli indywidualna dusza, jest majaśakti – siłą iluzji. On jest autentyczny, a dżiwa jest jedynie cieniem, zjawieniem, iluzją. Nawet ja musiałem nałożyć majaśakti, aby przyjść do was, jak policjant, który jest zmuszony nosić odzienie złodzieja, by móc wejść do

gangu złodziei, poznać ich i wpisać do rejestru. Pan nie może zejść na ziemię ze swoją mahaśakti bez uszczerbku. Musi przyjść z umniejszoną wspaniałością i ograniczoną promiennością, aby mógł stać się obiektem oddania i uświęconej służby.

Sathya Sai Speaks, Volume 1, Chapter 3: God As Guide

Ludzie muszą wiedzieć, że Bóg rządzi się kosmicznym prawem, szasanam. Nawet On nie może działać przeciwko temu prawu. Obecnie ludzie gwałcą zasady moralnego postępowania, lecz Bóg nie może działać przeciwko swoim własnym zasadom moralnym. Więc przy różnych okazjach Bóg czeka na właściwy moment, by wzmocnić to prawo. Z tego powodu nie możecie powiedzieć, że Bóg jest bezsilny, czy niekompetentny. Bóg jest wszechmocny, ale to nie znaczy, że działa On przypadkowo. Działa On według kosmicznego prawa. Bóg nie jest jak wykładowca, który uczy jakiejś lekcji i wychodzi z klasy. Bóg jest jak nauczyciel gimnastyki, który uczy własnym przykładem. Dlatego mówię: „Moje życie jest moim przesłaniem". Bóg uczy demonstrując.

Sathya Sai Speaks, Volume 28; Chapter 5: God: The Trinity and the Cosmos

Wiwekananda powiedział: „Dajcie mi dziesięciu czystych i doskonałych ludzi, a zmienię cały świat". Lecz ja mówię: „Mogę dokonać transformacji nawet z jedną prawdziwie doskonałą ludzką istotą". Powinniście uważać Boga za główną liczbę jeden. Każde zero postawione po liczbie jeden nadaje jej wartości. Wartość ta wzrasta wielokrotnie wraz z dodawaniem zer. Lecz bez liczby jeden same zera nie mają żadnej wartości. Bóg to JEDEN. Słońce, księżyc, ziemia, itd. to tylko zera. Mają one wartość tylko dzięki liczbie JEDEN, oznaczającej Boga. Tak więc Bóg jest „hero" [heros, bohater], zaś cała reszta to zera! Bezgranicznie wierzcie w Boga i poddajcie Mu się. Czyńcie służbę w duchu oddania jako ofiarę dla Boga. Rozpowszechniajcie przesłanie

chwały Boga w każdej wiosce wyśpiewując Jego imię. Wówczas atmosfera i klimat na świecie zmienią się na lepsze i staną się święte.

Sathya Sai Speaks, Volume 30; Chapter 15: Love God, Fear Sin, Guard Human Values

Kim jest heros? Bóg to heros [bohater], a świat to zero. Tak więc powinniście zaprzyjaźnić się z tym bohaterem. Wieczna natura boskiej miłości, która jest bez skazy, bez ego i czysta, jako jedyna wytrzymuje próbę prawdziwej przyjaźni. Kiedy cieszycie się z bliskości takiego przyjaciela, będziecie wolni od strachu nawet w obliczu nieprzezwyciężonych trudności. Brak wiary jest przyczyną strachu w człowieku, dlatego kultywowanie wiary w Boga jest głównym przedsięwzięciem człowieka. Obdarzony taką wiarą człowiek może osiągnąć sukces w każdym zadaniu.

Sathya Sai Speaks, Volume 32, Part 1; Chapter 11: The Ephemeral and the Transcendental

Bóg jest jedynym przywódcą w całym kosmosie. Bóg jest jedynym przywódcą i sędzią. Jedynie Bóg może decydować o tym, co jest sprawiedliwe, a co niesprawiedliwe. Nie powinniście zapominać o tym wszechobecnym, wszechmocnym i wszechwiedzącym Bogu. Nie żywcie uczuć, które dzielą, takich jak „moje" i „twoje". Rozwijajcie zrównoważony umysł. Niechaj wszyscy ludzie żyją razem szczęśliwie i przynoszą dobre imię sobie oraz krajowi.

(Bhagawan zmaterializował złoty pierścionek z zielonym kamieniem i ofiarował go studentowi stojącemu naprzeciw niego). Każdy powinien w ten sposób zasłużyć na łaskę Boga. Zielony kolor jest oznaką pokoju i dobrobytu. Chciałbym, aby każdy z was zasłużył sobie na taki spokój, dobrobyt, miłość, oddanie i łaskę Boga. Jedynie wtedy, gdy odrzucicie swoje złe cechy, będziecie mogli żyć w boskiej obecności.

Czyńcie właściwy użytek z pięciu żywiołów (pańczabhutów), którymi są ziemia, woda, ogień, powietrze i eter. Kontrolujcie pięć swoich zmysłów (pańczendrije), a Bóg będzie zawsze z wami chroniąc was i prowadząc.

Control of Senses is the Real Sadhana – dyskurs wygłoszony 23 lutego 2006 r. w Prasanthi Nilayam

Bóg jest wszechmocny, ale równocześnie konieczny jest ludzki wysiłek. Bez niego człowiek nie może cieszyć się korzyścią boskiej łaski. Tylko wtedy możecie doświadczyć szczęścia, kiedy istnieje boska łaska i ludzki wysiłek, tak jak możecie cieszyć się podmuchem powietrza z wentylatora tylko wtedy, gdy jest zarówno wentylator jak i energia elektryczna, która go uruchamia.

W tym wielkim kosmicznym dramacie życia kosmiczny reżyser, Bóg, jest także aktorem. Tą kosmiczną grą rządzą pewne reguły i przepisy. Ponieważ Bóg jest wszechmocny, nie może zachowywać się w sposób arbitralny. Jego działania muszą być zgodne z rolą, jaką odgrywa w tej kosmicznej grze. Istnieją pewne zasady, jak powinno się działać, by być w zgodzie z czasem, miejscem i okolicznościami. On nie może kierować się swoimi kaprysami właśnie dlatego, że jest wszechmocny. Na przykład urzędnik, który ustanawia zasady kontroli ruchu drogowego nie może ich nie przestrzegać tylko dlatego, że jest ich autorem. Podobnie Stwórca, musi uznawać przepisy ustanowionego przez siebie prawa dla całego stworzenia.

Sathya Sai Speaks, Volume 26; Chapter 26: The Divine and Destiny

Bóg zarówno podtrzymuje, jak i niszczy życie. Dla Prahlady, który był Jego oddanym wielbicielem, Pan był obrońcą. Dla Hiranjakaśipu, ojca Prahlady, który nienawidził Boga, Bóg stał się niszczycielem.

Bóg obdarza swą łaską według zasług. Jest On ucieleśnieniem miłości. Czyjeś złe cechy uniemożliwiają otrzymanie łaski Boga. Błąd tkwi w człowieku, a nie w Bogu.

Hriszikesza sewanam bhaktiruczjate – służenie Bogu nazywa się oddaniem. Jeśli napełnicie swoje serca miłością do Boga, otrzymacie wszelkie moce, dlatego żyjcie w miłości. Spełniajcie swoje życie dzięki miłości. Niech miłość stanie się oddechem waszego życia i jedynym waszym celem.

Sathya Sai Speaks, Volume 27; Chapter 22: Devotion Is Pure Love for God

Nigdy nie zapominajcie o Bogu. Nie ufajcie światu, który ciągle się zmienia. Nie obawiajcie się śmierci. Jeśli nauczycie się przestrzegać tych trzech zasad, możecie osiągnąć wszystko. Swami będzie się wami opiekował. Kiedy studenci narzekają, że Swami z nimi nie rozmawia, powinni zrozumieć, że Swami nie chce rozmawiać z tymi, którzy nie zważają na Jego słowa. Jeśli jesteście dobrzy, Swami będzie rozmawiał z wami z własnej woli. Jeśli działacie zgodnie ze słowami Swamiego, Swami zaopiekuje się wami. Unikajcie złych przyjaciół. Podtrzymujcie przyjaźń z dobrymi ludźmi. Ponad wszystko ceńcie wiarę w Boga. Bóg jest waszym jedynym opiekunem. Nie ufajcie nikomu innemu. Obecnie wzajemny brak zaufania stał się powszechny. Szanujcie jedynie Boga jako waszego prawdziwego przyjaciela. Zapominacie o Bogu na własne ryzyko.

Sathya Sai Speaks, Volume 29; Chapter 9: Make Swami's Words Your Beacon-Light

Jak ktoś może nadawać konkretne imię Bogu, który jest wszechmocny i który przenika wszystko? Ziemia pochłania wodę deszczową i dostarcza ją uprawom. W wyniku tego zbieramy żniwa. W ten sposób matka ziemia utrzymuje nasze życie przez zapewnianie nam pożywienia. Woda jest bardzo istotna dla naszego przeżycia. Ktoś może żyć bez pożywienia przez kil-

ka dni, ale nikt nie może żyć bez wody. Woda jest darem Boga. Można ją zdobyć jedynie dzięki modlitwie, a nie jakimiś innymi sposobami. Ludzie w wielu miejscach uczestniczą w nabożeństwach i zanoszą modły, aby otrzymać boską łaskę w postaci wody. Każdy, biedny i bogaty, musi modlić się do Boga, bo On jest jedynym, który daje nam pożywienie i wodę. Człowiek nie potrafi sam stworzyć pożywienia i wody. On nawet nie wie, jaki rodzaj pożywienia jest istotny, by zdrowo żyć. Powinien czynić wysiłki, aby to zrozumieć.

Cokolwiek Bóg czyni, robi to dla dobra świata. Musicie zrozumieć, że świat jest prawdziwą postacią Boga. Stwórca i stworzenie nie różnią się od siebie. Człowiek nie powinien wielbić Boga za spełnianie ziemskich pragnień. Powinien modlić się do Boga, aby Go urzeczywistnić. On zsyła swą łaskę na wielbicieli i obdarza ich wszystkim, czego potrzebują. On jedyny wie, co jest dobre dla stworzenia. Wszystkie potrzeby są przez Niego zaspokajane w odpowiednim czasie. Bez żadnych waszych zabiegów daje wam to, czego potrzebujecie. Prawdziwy wielbiciel nie czuje się rozczarowany ani nie wini Boga, jeśli jego pragnienia nie są spełniane. Obowiązkiem wielbicieli jest znaleźć sposoby i środki, aby zyskać boską łaskę i czynić wysiłki, by Go osiągnąć.

Love and sincere prayers bring success in your life – dyskurs wygłoszony 25.12.2004 w Prasanthi Nilayam z okazji Bożego Narodzenia

Bóg jest wszechmocny i może zmiękczyć nawet serca z kamienia, jednak nie robi tego. Człowiek ma w sobie siłę, by skorygować swoją ścieżkę przez puruszarthy, czyli cztery cele ludzkiego życia, którymi są: dharma, artha, kama i moksza, czyli prawe postępowanie, bogactwo, pragnienia i wyzwolenie od przywiązania; dlatego Bóg oczekuje, by człowiek najpierw uporządkował myśli swoim własnym wysiłkiem. W tym względzie człowiek nie powinien argumentować o możliwościach Boga, lecz powinien zbadać swoje własne możliwości i wykorzystać je, by wszystko naprawić. Bóg zachowuje się jak ludzka istota,

kiedy przychodzi między ludzi, rozumie psychologię zachowania i rozpatruje sposoby, dzięki którym może zmienić umysły i serca ludzi.

Summer Roses on the Blue Mountain, 1976; Chapter 7: A Good and Peaceful Death is Coveted by All Saintly People

Wasze serca muszą być mocne jak skała. Są skały nad brzegami wielu mórz. Potężne fale ciągle o nie uderzają, ale skały trzymają się mocno. Fale wielokrotnie uderzają o skały, ale one nie ustępują. Wasze serca muszą być jak te głazy nad brzegami oceanu. Możecie być ciągle bombardowani przez doczesne problemy, ale wasza wiara w Boga musi pozostawać mocna jak skała. Na tym polega prawdziwe oddanie.

Możecie zaniechać wszystkiego, ale nigdy nie porzucajcie Boga! Nigdy nie zapominajcie o Bogu! Wyryjcie tę lekcję w swych sercach. Bóg jest najpewniejszym ubezpieczeniem i źródłem ochrony.

Summer Showers in Brindawan – 2000; Chapter 6: The Exalted Nature of Devotion

Był kiedyś wielki lutnik (włoski) imieniem Antoni (Stradivarius). Miał on zwyczaj cały rok poświęcać na wykonanie jednych, ale doskonałych pod każdym względem skrzypiec. Kiedyś jego przyjaciel zapytał go: „Antoni, jeśli wykonanie jednych skrzypiec zabiera ci cały rok, to jak ty zarobisz na życie?". Antoni odpowiedział: „Bracie, Bóg jest ucieleśnieniem doskonałości. Aby być w harmonii z Jego doskonałością, muszę wykonywać doskonałe skrzypce. Jeśli nie będę wykonywał doskonałych skrzypiec, zdradzę Boga. Bóg jest pełnią, całkowitą doskonałością. Jeśli chcesz zadowolić Boga, twoje myśli, słowa i działania muszą być całkowicie czyste". Tamto jest doskonałe i to musi być także doskonałe. W takim duchu niektóre wielkie postaci zachodniego świata wielbiły Boga i służyły Mu.

Bóg jest całkowitą doskonałością. Dlatego uczucie wielbienia też powinno być całkowite. Nie powinno się wielbić Boga połowicznie czy częściowo. Wielbiciele powinni osiągać całkowite zaangażowanie w związku z Bogiem. Ilościowo jest pewna różnica pomiędzy Bogiem, który jest oceanem miłości, a wielbicielem, którego miłość jest kroplą w tym oceanie. Ale jakość tej miłości jest taka sama.

Sathya Sai Speaks, Volume 28; Chapter 21: Dedicate All Actions to God

Bóg jest . . . Panem czasu

Kiedy człowiek nie próbuje zmienić samego siebie, ma tendencję, by winić Boga za swe smutki, zamiast winić swoją chwiejną wiarę! Obwinia on Boga, ponieważ uważa się za wielbiciela zbyt wcześnie i oczekuje łaski w pełni. Łaski nie można w taki sposób wymuszać. Bóg musi przyjąć wielbiciela jako swojego. Każdy musi wykorzystać swoją zdolność rozróżniania, aby przesiać tandetę i odrzucić ją, by dać pierwszeństwo wartościom. Czynić punjam, czyli dobre czyny, oznacza czynić bezinteresowną służbę dla innych. Człowiek musi uciec od złych osób, aby szukać i zdobyć przyjaźń dobrych, którzy mogą nas oczyścić i uzdrowić.

Człowieka pochłania czas. Bóg jest Panem czasu. A więc schrońcie się w Bogu. Niech Bóg będzie waszym guru, waszą drogą, waszym Panem. Uwielbiajcie Go, bądźcie posłuszni Jego nakazom, składajcie Mu najwyższy hołd, utrzymujcie Go mocno w swej pamięci. Jest to najłatwiejsza droga do tego, by uświadomić sobie, że jest On waszą własną rzeczywistością. Jest to jedna i jedyna droga.

Sathya Sai Speaks, Volume 18; Chapter 14: God Is the Only Sadguru

Chcę, abyście byli aktywni, w pełni zaangażowani. Bowiem jeśli nie działacie, to czas będzie wam się dłużyć. Nie traćcie ani jednej chwili z przydzielonego wam czasu życia, gdyż czas jest ciałem Boga. Bóg jest znany jako Kalaswarupa, czyli ucieleśnienie czasu. Przestępstwem jest niewłaściwe wykorzystywanie czasu lub marnowanie go na bezczynności.

Sathya Sai Speaks, Volume 1, Chapter 9: Examine: Experience

Słyszeliście o czterech eonach zwanych kritajugą, tretajugą, dwaparajugą i kalijugą. Nie są one od siebie wyraźnie oddzielone. Podziały są dokonane na podstawie doświadczeń. Czy to jest kritajuga czy kalijuga, nie mają one oddzielnej formy. W zależności od zachowań ludzi w danym czasie, juga otrzymuje swą nazwę. Nawet podczas kritajugi byli ludzie wypełnieni przywiązaniem lub awersją. Nawet w kalijudze są ludzie oddani prawdzie i prowadzący prawe i spokojne życie. Wszystkie jugi pochodzą od Boga, dlatego jedno z imion nadane Bogu to Jugadi, czyli ten, który daje początek jugom. Święto Ugadi obchodzi się z tego właśnie powodu.

Wszystko jest przejawem Boga. Nie uświadamiając sobie tego człowiek przepełnia się radością, kiedy coś zdobywa i odczuwa przygnębienie, jeśli coś traci. Powinniście rozwijać stan równowagi, który sprawi, że pozostaniecie nieporuszeni w obliczu zysku i straty.

Sathya Sai Speaks, Volume 24; Chapter 1: Time Is God

Aby rozpoznać brahmana, człowiek musi zrozumieć naturę tego, który istnieje ponad czasem. Czas pochłania ciało. Bóg pochłania czas, dlatego Wedy mówią: *Kala-kalaprapannanam, kalah kim kariszjathi* – co znaczy, że czas nie ma znaczenia dla tych, którzy przyjęli schronienie w ponadczasowym Bogu.

Ludzkie radości i smutki, szczęście lub niedola nie zależą od czasu. Są oparte na ludzkich działaniach. Czas nie ma żadnych

krewnych czy przyjaciół. Czas nie jest podporządkowany komukolwiek. Natomiast wszystko podlega działaniu czasu. Z tego wynika, że jeśli ktoś chce osiągnąć Boga będącego Panem czasu, musi słuchać Jego wskazówek. Wówczas Bóg patrzy z miłością na taką osobę.

Sathya Sai Speaks, Volume 26; Chapter 1: Purity – the Path to Divinity

Wszyscy marnujecie czas, który jest boski. Bóg określany jest mianem *Kala-kalaja namah*. On jest Panem czasu. Te cztery dni, które spędziliście tutaj, są jedynie ułamkiem czasu. Każdy z osobna przechodzi przez etapy, kiedy jest dzieckiem, osobą dorosłą czy człowiekiem starszym, zgodnie z upływem czasu. Czas jest Bogiem. Dlatego nie możesz marnować czasu. Nadmierne mówienie jest stratą czasu. Kiedy włączasz radio i słuchasz niepotrzebnych programów, marnuje się teraźniejszość. Ciało jest jak odbiornik radiowy. Powtarzanie imienia i śpiewanie chwały Boga jest pożyteczne. Ale kiedy żywisz się niepotrzebnymi plotkami, marnuje się energię. Marnujesz energię przez niegodziwe czyny, skutkiem czego zmierzasz się z niebezpiecznymi konsekwencjami. Przylegając do dwóch wartości satji i dharmy (prawdy i właściwego postępowania), możesz uświęcić swoje życie i uniknąć straty cennej energii, którą posiadasz.

Sathya Sai Speaks, Volume 30; Chapter 16: Adhere to Truth: Realise Divinity Within

Kochaj wszystkich, nie czuj nienawiści do nikogo. To są nauki naszej starożytnej kultury. Mędrzec Wjasa zawarł esencję 18 puran w kilku słowach: *Paropakaraja punjaja papaja parapidanam*. Zatem – „Zawsze pomagaj, nigdy nie krzywdź". Wystarczy, że wprowadzisz to do praktyki. Oprócz wykształcenia światowego duchowa edukacja jest również istotna. Jest powiedziane: *Adhjatma widja widjanam* (duchowa edukacja jest prawdziwą edukacją). To może przekazywać mądrość brahmana, która przekracza

dwoistości i trzy atrybuty nazywane sattwa, radżas i tamas. Tylko Bóg jest stały. Wszystko inne jest tymczasowe. Obecnie ludzie pokładają wiarę w świat, a nie w Boga. Nie chełpcie się swoją młodością i fizycznym pięknem.

Sathya Sai Speaks, Volume 33; Chapter 5: Sheaths of the Self

Duchowe praktyki wykonywane bez zasady miłości są bezużyteczne. Niektórzy ludzie siedzą godzinami wspólnie w medytacji, ale nie są w stanie doświadczyć boskości, ponieważ ich umysł jest niestały. Zamiast marnować czas w ten sposób, lepiej jest wykonywać jakąś pożyteczną pracę. Bóg jest ucieleśnieniem czasu, więc nie marnuj go. *Sarwada sarwakaleszu sarwathra haricintanam* – myśl o Bogu w każdym miejscu, o każdej porze, w każdej sytuacji. Czysta i bezinteresowna miłość to jedyna droga, aby osiągnąć boskość. Spełnienie ziemskich pragnień daje jedynie tymczasowe szczęście. Zatem zapomnij o swoich pragnieniach. Twoim celem jest stała i wieczna błogość. Ona jest w tobie i można ją osiągnąć jedynie przez miłość.

Każda komórka twojego ciała zawiera szczegóły całego twojego istnienia. W rzeczywistości każda komórka twojego ciała zawiera cała twoją formę. Twoje ciało składa się z miliardów komórek. Twoja forma tkwi w każdej komórce i w każdym organie, natomiast twoje ciało jest twym własnym makrokosmicznym kształtem. Podobnie, każdy z was jest kosmiczną boską formą (wiszwa wirat swarupa). Musisz dokonać wysiłku, aby w pełni docenić tą rzeczywistość.

Sathya Sai Speaks, Volume 32, Part 2; Chapter 16: Complete Surrender Confers Bliss

Bóg jest…przewodnikiem i opiekunem

Nie musisz nawet czytać Gity ani Upaniszad. Usłyszysz Gitę przygotowaną specjalnie dla ciebie, jeśli zwrócisz się do Pana obecnego w sercu. Przebywa w nim jako twój woźnica. Zwróć się do Niego, a otrzymasz odpowiedź. Siedząc spokojnie w miejscu przeznaczonym na medytację, miej przed oczami formę Pana, a podczas dżapam powtarzaj Jego imię, to znaczy każde święte imię. Jeśli odprawiasz dżapam nie mając przed sobą obrazu lub formy, to kto ci odpowie? Nie możesz mówić przez cały czas do siebie. Forma (rupam) będzie słuchała i forma ci odpowie.

Pewnego dnia znikną wszelkie niepokoje. Medytacja nad formą i powtarzanie imienia to jedyny cel tego zadania.

Sathya Sai Speaks, Volume 1, Chapter 5: Japasahitha Dhyaana

Miłość, którą Pan podtrzymuje w ludziach i rzeczach, należy przekształcić we wzniosłe, czyste uwielbienie Boga. Wtedy przemieni się ona w boską miłość (bhakti). Upewnij się, że Pan przebywa w tobie jako woźnica, że trzyma lejce pięciu rumaków (zmysłów) i udziela ci nieustannie wskazówek, tak samo jak wtedy, gdy Ardżuna modlił się do Niego o wskazanie drogi i przewodnictwo. Wówczas z łatwością się przekonasz, że ten sam woźnica przewodzi i kieruje wszystkimi ludźmi, a nawet wszystkimi istotami.

Kiedy mocno w to uwierzysz, uwolnisz się od nienawiści i złej woli, od chciwości i zazdrości, od gniewu i przywiązania.

Sathya Sai Speaks, Volume 7, Chapter 27: Sweetness Invisible

Wybierając się w podróż, wręczasz szoferowi kluczyki od auta i siadasz wygodnie na tylnym siedzeniu, nie myśląc o ewentu-

alnych trudnościach na drodze. Twoje życie jest teraz w rękach tego człowieka - zaufałeś jego inteligencji, czujności i umiejętnościom. Niektórzy ludzie nie potrafią w pełni się poddać, są na to zbyt samolubni! Bez przerwy przeszkadzają swymi wskazówkami, radami i sugestiami dotyczącymi prowadzenia samochodu oraz pytaniami i wątpliwościami co do stanu wozu i drogi! W ten sposób wprawiają kierowcę w zakłopotanie i do tego stopnia podważają jego pewność siebie, że doprowadzają do wypadku. Bądź wytrwały, miej wiarę i bezpiecznie dotrzyj do celu. Życie jest samochodem, twoje serce kluczykiem, Bóg jest szoferem (sarati). Poddaj Mu się i uwolnij od dalszych zmartwień. Podróżuj bezpiecznie i przyjedź szczęśliwy.

Sathya Sai Speaks, Volume 11; Chapter 12: Love, The Sine Qua Non

Aby doświadczyć Boga, musisz przejść od medytacji do koncentracji, a następnie do stanu amanaski, w którym umysł pozornie zanika i uwalniamy się od przywiązania do ciała. Na tym poziomie doświadczamy samadhi. Samadhi ma dwa znaczenia. Jedno jest równoznaczne z zachowaniem spokoju we wszystkich sytuacjach – w bólu i przyjemności, w stracie i zysku. Nie powinieneś czuć się załamany nieszczęściem ani uniesiony radosnym wydarzeniem. Taki stan umysłu umożliwia rozwinięcie nadzwyczajnych mocy. W świecie dnia codziennego trzeba wykonywać określone czynności. Jednak odnoszące się do nich nauki niektórych guru prowadzą do dehumanizacji. Termin 'guru' oznacza rozpraszającego ciemność ignorancji. 'Gu' opisuje tego, kto wznosi się ponad atrybutami (gunami), a 'ru' – ponad formami (rupami). Potrafi to jedynie Bóg. To dlatego pozdrawiamy guru jako Brahmę, Wisznu lub Śiwę. Tylko Bóg jest prawdziwym guru. Wszyscy inni są po prostu nauczycielami, takimi jak wykładowcy w koledżu nauczający różnorodnych przedmiotów.

Sathya Sai Speaks, Volume 30; Chapter 18: Manifest the Divine Within You

Bądź zawsze zanurzony w boskości, nie upijaj się winem. Jedynie ci, którzy pogrążyli się w Bogu, są mi bliscy i zostają moimi drogimi przyjaciółmi. Jeśli chcesz zostać drogim przyjacielem Swamiego, postępuj jak Bóg. Wtedy nie będziesz musiał przyjeżdżać tutaj. Przyjdę do ciebie, gdziekolwiek się znajdziesz. Będę tam, gdzie się zatrzymasz. Jestem z tobą, w tobie, wokół ciebie i za tobą. Nie jestem od ciebie oddzielony. Ja i ty stanowimy jednię. *Wahe guru* znaczy, że istnieje tylko jeden guru i jest nim Bóg. On jest celem. Nie wędruj od jednego guru do drugiego. We wszelkich okolicznościach mocno trzymaj się Boga. *Guru Brahma Guru Wisznu Guru Dewo Maheśwara*... Twoim prawdziwym guru jest Bóg. Możesz Go wzywać każdym imieniem. W słowie 'guru', 'gu' oznacza gunatitę (nie posiadającego atrybutów), a 'ru' ruparahitę (bezpostaciowego).Tak więc guru nie posiada formy i wznosi się ponad atrybuty. Zatem twoim prawdziwym guru jest Bóg.

Skoro przyjechałeś do tego miejsca wydatkując mnóstwo pieniędzy i energii, praktykuj to, czego się tutaj nauczyłeś. Kiedy wrócisz do swojej ojczyzny, podziel się doświadczeniami i radością z młodymi przyjaciółmi. Jedynie wtedy zrealizujesz cel, dla którego uczestniczysz w tej konferencji. Służ otaczającym cię istotom i uświęcaj swoje życie.

Sathya Sai Speaks, Volume 32, Part 2; Chapter 14: Seek God Within

Los kraju zależy od charakteru jego mieszkańców, a charakter uwzniośla się i oczyszcza dzięki praktyce duchowej (sadhanie) - trudnemu procesowi regulacji postępowania i kontroli pragnień. Bóg jest opiekunem i jako opiekun musi ostrzegać i karać ludzi, aby odzwyczaić ich od szkodliwych nawyków. Jeśli to konieczne, opiekun ucieka się również do zadawania bólu jako środka leczniczego i korygującego.

Sathya Sai Speaks, Volume 5, Chapter 56: The Rules of the Game

Gita mówi, że jeśli odrzucisz wszelkie dharmy i poszukasz schronienia tylko w Bogu, On zbawi cię od grzechu i osuszy twe łzy. Odrzucenie dharmy nie oznacza, że wyrzekniesz się prawego i szlachetnego postępowania. Oznacza rezygnację z egoistycznego przekonania, że jesteś 'wykonawcą' oraz umocnienie się w wierze, że On robi wszystko. Tym właśnie jest prawdziwe 'odrzucenie'. Na świecie istnieją hotele, szpitale, domy rozrywki, teatry, place sportowe, stadiony, muzea, pałace sztuki, etc., etc. Jedynym domem radości (anandanilaja) jest świątynia Pana (dewalaja), czyli ludzkie ciało, w którym Bóg jest wewnętrznym przewodnikiem i opiekunem.

Sathya Sai Speaks, Volume 9, Chapter 14: The Voice of the Ocean

Kiedy zwracacie się do niższego oficera o niewielkim autorytecie, zwieszacie nisko głowy i w lęku płaszczycie się przed nim albo podchodzicie do niego ze strachem i szacunkiem obawiając się, że da wam naganę za niedociągnięcia i błędy. Kiedy zbliżacie się do Boga, źródła wszelkiego autorytetu, którego rozporządzenia kierują całym wszechświatem, to jakże pokorni, uczciwi i szczerzy powinniście być w swoim hołdzie, lęku i czystości! Pamiętajcie, Bóg opiekuje się wami, gdy śpicie, kiedy czujecie się bezradni, a nawet gdy o Nim zapominacie lub odrzucacie Go. Nie potrzebuje rzeczy, które mu ofiarowujecie lub przyrzekacie ofiarować. Jest zawsze zadowolony, zawsze pełen błogości, zawsze pełen nadziei, zawsze wolny. Wypełniaj obowiązki ze względu na siebie – to dla Niego wystarczająca ofiara.

Sathya Sai Speaks, Volume 10, Chapter 27: Maaya and Mayaa

Prawdę, że pomiędzy indywidualnym a uniwersalnym istnieje doskonała tożsamość, ujawnia bezgłośnie każdy twój oddech oznajmiający Soham (jestem Nim). Bóg jest najbliższym, najczulszym, najbardziej niezawodnym towarzyszem. Ale człowiek w swojej ślepocie ignoruje Go i szuka czegoś innego. Bóg jest

obecny wszędzie i zawsze. Jest najbogatszym i najpotężniejszym z opiekunów. A jednak Go lekceważysz. Pan jest tutaj, blisko, pełen miłości, dostępny i czuły. Lecz wielu nie dostrzega tej wielkiej sposobności. Jego imię przyciągnie Go bliżej do ciebie.

Sathya Sai Speaks, Volume 8, Chapter 8: Atom of Majesty

Boskość obejmuje spojrzeniem całą ludzkość. Nie ogranicza jej do jednej kasty czy do jednego wyznania. Ten awatar (boska inkarnacja), choć narodzony w określonej społeczności, przyszedł do słabych, chorych, strapionych i uciskanych, do oddanych Bogu i poszukujących Boga, do wszystkich ludzi. Niesłusznie twierdzicie, że nie macie opiekuna (anathy)! Przecież istnieje Bóg, który was strzeże i podtrzymuje, zawsze gotów odpowiedzieć na modlitwę, na prawość, na dobroć. Jedynie On jest anathą, ponieważ nie ma nathy (obrońcy). Jest opiekunem wszechświata! Nikt nie może Go kontrolować, rozkazywać Mu czy Nim kierować.

Każda istota cierpiąca głód ma prawo prosić Boga o pożywienie! To On nałożył głód, więc Jego obowiązkiem, Jego przyjemnością, jest dostarczenie uśmierzającego pokarmu! Macie zatem prawo modlić się, aby pomógł wam w samorealizacji. Oto wiedza (widja), dzięki której możecie wzniecać w sobie odwagę.

Sathya Sai Speaks, Volume 11; Chapter 26: Raajas as Raajarishis

Prawość rozwija się jedynie w atmosferze wiary w jednego Boga. Uwierz w Jego wszechobecność, uwierz, że Bóg jest świadkiem, przewodnikiem i opiekunem. Ufność we własne siły, przekonanie, że jesteś czystą, nieograniczoną jaźnią to największe pokrzepienie, jakie może ofiarować ci religia. Jeśli umocnisz to przekonanie w sercu, będzie ci można powierzyć wszelkiego rodzaju odpowiedzialność, wszelkiego rodzaju pracę.

Sathya Sai Speaks, Volume 12; Chapter 41: Instruments of the Divine Will

Ten dzień jest przeznaczony na wielbienie guru. Kim jest guru? Czy człowiek, który nie osiągnął celu, może cię ku niemu prowadzić? Skoro sam kroczy w ciemności, w jaki sposób może oświetlić ci drogę? Większość nauczycieli duchowych uprawiających zawód przewodnika nie jest do końca pewnych wybranej przez siebie ścieżki, pozostali są przekonani, że wybrali ją trafnie. 'Gu' znaczy ciemność lub niewiedza. 'Ru' to usuwanie. Zatem guru powinien znać proces usuwania ludzkiej ignorancji. Jak może go przeprowadzić u innego człowieka, skoro nie przeprowadził go u siebie? Ślepiec nie może prowadzić ślepca.

Guru posiada jeszcze jedno znaczenie. 'Gu' oznacza gunatitę (wznoszącego się ponad trzy pasma energii, z których zbudowany jest kosmos), a 'ru' wskazuje na ruparahitę (pozbawionego określonej formy). A więc żaden śmiertelnik nie przekroczył przymiotów (gun) ani formy (rupy). Można powiedzieć, że jedynie Bóg nie ulega ich wpływowi. Bóg jest guru obecnym bezpośrednio w twoim sercu, gotowym cię prowadzić i oświecić. Jest wszechwiedzący, wszechmocny i wszechobecny.

Rozpędź ciemne chmury ignorancji i egoizmu, które zasnuwają oblicze słońca jaśniejącego na niebie twojego serca. Mogą się ciebie wyprzeć rodzice, opuścić krewni, odrzucić przyjaciele, możesz stracić majątek. Ale Bóg pozostaje zawsze blisko ciebie, zawsze kochający, zawsze gotów udzielać ci wskazówek i dodawać odwagi. Dopóki posiadasz pieniądze i władzę, otaczają cię ludzie. Gdy je stracisz, pozostaniesz zupełnie sam. Ludzie przypominają stada żab zatruwających całe jezioro, rechoczących pochlebstwa, lecz znikających, gdy wyschnie w nim woda.

Sathya Sai Speaks, Volume 12; Chapter 42: Many Voices and the Voice

Skierujcie umysły w stronę Boga a doświadczycie boskiej błogości. To z tego powodu Swami od czasu do czasu doradza wam, jak powinniście postępować i czego unikać. Nie czynię tego dla własnej korzyści, lecz dla waszego dobra, chcąc skłonić was do wstąpienia na drogę samorealizacji, nauczyć najwyższej prawdy

o brahmanie, namówić do uświęcenia życia i sprawienia, że stanie się ono idealne.

Każdy człowiek powinien dążyć do tego, by stać się doskonałą ludzką istotą. Oznacza to, że każdy powinien dawać świadectwo boskości. Wyobraźcie sobie, jak wszyscy byliby szczęśliwi, gdyby cały świat napełnił się tym czystym, wzniosłym i świętym ideałem.

Uznajcie, że Bóg jest waszym nauczycielem. On jest nauczycielem nauczycieli. Skoro posiadacie wszechobecnego nauczyciela duchowego, to dlaczego wzdychacie za guru mniejszego kalibru?

Sathya Sai Speaks, Volume 29; Chapter 30: Seek the Guru Within You

Sarwada sarwakalesu sarwatra dajwa ćintana – myśl o Bogu zawsze i wszędzie. Bóg jest w tobie, z tobą, ponad tobą, pod tobą, wokół ciebie. I nieustannie się o ciebie troszczy. Czy wiesz, dlaczego? Ponieważ jest twoim najlepszym przyjacielem! Twoi tak zwani ziemscy przyjaciele są samolubni i mają na oku własne cele, lecz Bóg jest inny. Jest całkowicie wolny od pragnień i niczego nie oczekuje. On tylko pomaga, podtrzymuje i ochrania. W zamian pragnie jedynie twojej miłości. Nie ma absolutnie żadnych pragnień. Jego serce jest wypełnione miłością i współczuciem do wyznawców. Czy taki skarb bezinteresownej miłości jest gdzieś dostępny?

Zaraz od dzisiaj zacznij rozwijać w sobie święte uczucia, służ rodzicom, szanuj starszych i uznaj Boga za przyjaciela. Z Bogiem jako przyjacielem z pewnością znajdziesz życiowe spełnienie. Pogodnie przyjmuj wszelkie testy, którym poddaje cię Pan pamiętając, że mają one zawsze na celu twoje dobro. „To jest dla mnie dobre, to jest dla mnie dobre". Uwierz w pełni, że wszystko, co czyni Bóg, jest dla twojego dobra i pomyślności. Chorujesz i musisz poddać się operacji. Lekarz rozcina cię ostrym nożem, ponieważ chce cię wyleczyć. Zrozum, że Bóg z miłości

do ciebie również cię uzdrawia. Nie okazuj więc niezadowolenia i nie narzekaj.

Summer Showers in Brindavan – 2000; Chapter 7:
God Is the Only True Friend

Nie robię niczego dla siebie ani nic na tym nie zyskuję. Nie ma nic, co chciałbym osiągnąć przez swoje działania. Wszystko, co robię, ma na celu dobro świata. Powinieneś to zrozumieć i gorliwie naśladować mój przykład. Bóg uczy cię wszystkiego nie tylko w przykazaniach, lecz także przez praktykę. Możesz zrozumieć tę prawdę jedynie dzięki właściwym badaniom. Szukaj szczerze i z niezachwianą wiarą. Jeśli brakuje ci wiary, niczego nie zrozumiesz, choćbyś próbował najdłużej. Każdy mój krok ma zdefiniowany cel. Każdy mój czyn odzwierciedla określone oblicze dharmy. Nic na świecie nie dzieje się bez mojej woli (sankalpy). Lecz ty nie możesz zrozumieć ani mojej woli ani mojej dharmy. Bóg inkarnował nie ze względu na siebie, lecz dla dobra wszystkich istot. Bóg jest rzeczywistością, a świat jest Jego odbiciem. To naturalne, że odbicie odwzorowuje rzeczywistość. Wszystko, co robi Bóg, ma na celu twoje dobro. Podobnie, wszystko, co ty robisz, powinno sprawiać Bogu przyjemność.

Możesz głosić publicznie, że twoje czyny zadowalają Boga. Ale to nie oznacza, że Bóg rzeczywiście jest z ciebie zadowolony. Odczuwa radość dopiero wtedy, gdy zaczynasz wzbudzać w sobie lęk przed grzechem i miłość do Boga oraz budować moralność w społeczeństwie – *papa bithi, dajwa prithi, sangha mithi*. Bez moralności, w prawdziwym znaczeniu tego słowa, nie możesz być nazwany ludzką istotą. Znakiem szczególnym ludzkiej istoty jest moralność. Ci, którzy strzegą moralności, tworzą prawdziwą ludzką rasę (manawa dżathi).

Uphold Truth Under All Circumstances – dyskurs wygłoszony 11.04.2004 r.
w Brindawanie z okazji konferencji młodzieży Kerali

Bóg jest… ojcem, matką, przyjacielem

Ojciec nie przekazuje bogactw synowi, który się buntuje i okazuje lekceważenie, lecz temu, który szanuje jego życzenia i słucha poleceń. Pan jest ojcem wszystkich (Loka - pita). Posiądziesz skarb (asthi), jeśli zaakceptujesz istnienie Boga i odpowiednio do tego ukształtujesz swe życie (asthika). Lecz jeśli ktoś jest głupcem nie rozumiejącym, na czym polega jego prawdziwe dobro i nie uświadamiającym sobie swojego upadku, ten nic nie otrzyma. Jego sprawy tak długo pozostaną pod nadzorem opiekuna, dopóki nie udowodni, że potrafi nimi w sposób odpowiedzialny kierować.

Sathya Sai Speaks, Volume 3, Chapter 1: Climb the Right Tree

Język nie powinien mówić tego, co złe. Oczy nie powinny wypatrywać zła. Uszy nie powinny poszukiwać zła. Obecność Boga we wszystkich istotach sprawia, że każda z nich jest święta. Myślenie źle o innych sprowadza się do myślenia źle o Bogu. Skoro przestrzegasz zwyczaju zwracania się do innych *sodara sodarimanulara* (bracia i siostry), to rozwiń w sobie uczucie, że Bóg jest ojcem i że wszyscy bez wyjątku jesteście braćmi i siostrami. To braterstwo jest bardziej rzeczywiste i obowiązujące niż więzy krwi, ponieważ tutaj ojcowskie dziedzictwo, do którego dążycie, dzieli się bez umniejszania w jakikolwiek sposób innych części. Pełni nie ubędzie, jeśli od pełni (purna) odejmie się pełnię.

Sathya Sai Speaks, Volume 6, Chapter 32; Poorna Minus Poorna is Poorna

W imienu 'Rama' obecne są trzy bóstwa – ogień (agni), słońce i księżyc. Skąd pochodzą? Słońce posiada moc spopielenia ziemi z odległości milionów kilometrów.

Kim są rodzice słońca? Czy nie powinni być od niego potężniejsi? To jest pierwsza zasada. Ogień może zniszczyć wszystko.

Kim są rodzice agniego? Księżyc jest źródłem chłodu i światła. Kim są rodzice księżyca? Gdyby przeprowadzić badania dotyczące pochodzenia tych trzech potężnych istot, okazałoby się, że ich ojcem jest Bóg.

Wszystko pochodzi od Boga. Zwykli ludzie nie prowadzą podstawowych badań nad pochodzeniem rzeczy. Nic nie może istnieć bez podstawy. Nawet uczeni zaangażowali się teraz w próby jej odnalezienia. W rzeczywistości podstawą jest imię i na nim spoczywa cały kosmos. Imię umożliwia najszybszą identyfikację rzeczy i osób. Dlatego najlepszym sposobem odnalezienia Boga i przedstawienia sobie Jego formy jest imię. Imię jest zawsze pomyślne.

Sathya Sai Speaks, Volume 25; Chapter 7: The Power of Divine Name

Cała ludzkość należy do jednej religii – do religii człowieka. Bóg jest ojcem wszystkich ludzi. Jako dzieci jednego Boga ludzie są braćmi. Dlatego ta konferencja jest spotkaniem rodzinnym. Nie jest posiedzeniem narodów i religii. Jest zgromadzeniem umysłów. Nie opowiada się za żadną kulturą czy filozofią. Interesuje się boską drogą życia, ukrytą w naukach każdego wyznania. Jej celem jest dostrzeżenie boskiej jedności.

Bez względu na kraj i rasę, podstawowa prawda wszystkich religii jest jedna i ta sama. Ideały filozoficzne, praktyki i metody ich poznania mogą się różnić. Lecz ostateczny cel jest tylko jeden. Wszystkie religie obwieszczają jedność boskości i potrzebę kultywowania uniwersalnej miłości, bez względu na pozycję społeczną, wyznanie, kraj czy kolor skóry.

Sathya Sai Speaks, Volume 16; Chapter 29: Unity in Divinity

Drogą wiedzy zrozum, że wszyscy są Bogiem – wówczas współczucie skłoni cię do miłości i służby. Drogą bhakti uświadom sobie, że Bóg jest mistrzem lub ojcem, a wy jesteście Jego dziećmi lub sługami – wówczas zalecenie Boga skłoni cię, byś

w odruchu litości i empatii osuszał łzy, karmił chorych czy pomagał kalekim. Drogą wiary w karmę dojdź do przekonania, że Boga należy wielbić przez poświęcenie – wówczas miłość powie ci, że najwyższą formą wielbienia jest sewa (służba) czyniona z miłości.

Sathya Sai Speaks, Volume 10, Chapter 31: The Ray of God

Bądź przekonany, że Bóg jest zawsze z tobą. Matka może zapomnieć o swoim dziecku, lecz Bóg o tobie nie zapomni. Jest bliżej ciebie niż jakakolwiek matka. Nigdy nie zapominaj o Bogu. Czy wszyscy przybywający do Prasanthi Nilayam doświadczają spokoju (praśanti)? Nie. Zbyt wiele mówią i chodzą z miejsca na miejsce. Po co przyjechaliście? Do czyjego domu? Dlaczego nerwowo włóczycie się bez celu? Wykorzystajcie tę złotą okazję i zdobądźcie spokój umysłu. Skoro już tutaj jesteście, zbierzcie jak najwięcej doświadczeń duchowych i po powrocie do domu roztrząsajcie je, jak przeżuwająca krowa.

Przybyliście tutaj, by umocnić swoją relację z Bogiem. Trzymajcie się tego mocno. Praktykujcie przynajmniej jedną rzecz, której się tutaj nauczyliście. Jaki pożytek wynika z ogromu wiedzy książkowej, jeśli nie jest wsparta choćby odrobiną praktyki?

Sathya Sai Speaks, Volume 30; Chapter 32: Recognise Your Divine Identity

Jest to opowieść o bogaczu, którego wiedziono po śmierci do wyższego świata. Błagał anielską eskortę, aby pozwoliła mu na chwilę się zatrzymać i spojrzeć za siebie. Otrzymał na to zgodę. Odwrócił się, popatrzył uważnie, a potem rzekł: „Tak, teraz jestem gotowy. Prowadźcie mnie!" Posłańców zdziwiła ta dziwna chęć wędrowania z nimi. Zapytali, co sprawiło, że czuje się tak zrezygnowany i zdeterminowany. Odpowiedział: „Zebrałem wielki majątek grzesząc i popełniając przestępstwa. Żywiłem i poiłem ogromną liczbę przyjaciół i krewnych. Spojrzałem do tyłu, żeby się przekonać, czy może chociaż jeden z nich podąża za mną,

aby mnie wesprzeć w tej smutnej chwili! Żaden się o mnie nie zatroszczył. Teraz pójdę, gdziekolwiek mnie poprowadzicie".

Bóg jest najprawdziwszym przyjacielem. Pewien mędrzec opisał duchową rodzinę, która nigdy nie rani nas niewdzięcznością. Prawda jest ojcem, miłość matką. Wiedza jest synem, pokój córką. Wyznawcy są braćmi, jogini przyjaciółmi. Dbajcie o taką rodzinę. Odczujecie wewnętrzne szczęście.

Sathya Sai Speaks, Volume 11; Chapter 23: The Two Poles

Bóg łaskawie postanowił ustanowić na ziemi pokój i dobrobyt. Odnajdźmy zamysł kryjący się za następstwem dnia i nocy. Po wysiłku dziennym, noc zapewnia ludziom i zwierzętom odpoczynek i odnowę. Sen odświeża umysł i ciało. Bez snu, człowiekowi grozi nadmierne wyczerpanie. Noc, przywracająca zdrowie, jest darem Boga dla człowieka. Pokładając wiarę w boskie współczucie, poznajemy miarę korzyści czerpanych nawet z gwiazd i galaktyk, z fal i oceanu.

W rzeczywistości najlepszym nauczycielem jest własne serce. Najlepszym nauczycielem i budzącym ze snu jest czas. Najlepszym pismem świętym jest świat. Najlepszym przyjacielem człowieka jest Bóg. Nie ma potrzeby wędrować w poszukiwaniu guru (nauczyciela). Bierz lekcje u każdej żywej istoty, u wszystkiego, co znajdujesz wokół siebie. Ucz się wierności i wdzięczności od psa, cierpliwości i hartu ducha od osła, zapobiegliwości od pająka, dalekowzroczności od mrówki i monogamii od sowy.

Sathya Sai Speaks, Volume 15; Chapter 15: The Universe, The Guru

Tym, czego musisz szukać u Boga, jest sam Bóg, a nie drobne i bezwartościowe korzyści. Nawet kiedy modlisz się do Pana o łaskę, nie ulegaj chęci zarzucania Go nadmiernymi pochwałami i pochlebstwami, chcąc zdobyć Jego aprobatę i zyskać przychylność. „O Panie, jesteś oceanem współczucia! Twoje miłosierdzie

jest bezgraniczne! Jesteś schronieniem strapionych i opiekunem porzuconych!" Nudzisz Go, mówiąc w ten sposób.

Takie pochwały, dla zapewnienia sobie Jego życzliwości, mają handlowe zabarwienie. Nawet względy otrzymane dzięki takim pochwałom byłyby niewłaściwie. Ponieważ mędrcy i jogini w dawnych czasach uciekali się do tego rodzaju pochwał, musieli pokutować przez setki lat, aby otrzymać wizję Pana.

Bóg znalazł upodobanie w ludzkiej formie. Mówi się: *Dajwam manusza rupena* (Boga trzeba doświadczać w ludzkim ciele). Bóg czuje się najbardziej zadowolony, gdy traktujemy Go jak przyjaciela i towarzysza.

Sathya Sai Speaks, Volume 22; Chapter 34: Yearn for God Alone

Wierzcie jedynie w atmę. Ciało, umysł i intelekt są jak nałożone ubrania. Czy płaczecie zamieniając stare ubrania na nowe? Śmierć jest zmianą ubrania. Z powodu długotrwałego związku z ciałem płaczecie, gdy nadchodzi czas umierania. Gdybyście uważali tę relację za tymczasową, nie musielibyście płakać. Przywiążcie się jedynie do Boga, a nie do kogoś lub czegoś na świecie. Bóg jest wiernym przyjacielem.

Sathya Sai Speaks, Volume 26; Chapter 18: Tame the Mind and Realise the Self

Przyjaźń z Bogiem jest jedną z dziewięciu form oddania. Poczynając od słuchania o chwale Pana, przyjaźń kształtuje fazę poprzedzającą najwyższe oddanie (*atma-niwedanam*). Każdy wyznawca powinien dążyć do osiągnięcia poziomu przyjaźni (sneham). Jakiego to rodzaju przyjaźń? Nie jest nowa. To stara przyjaźń. Jedynie taka przyjaźń może przynieść poznanie i bliskość Pana. Z przyjacielem utrzymujesz zewnętrzne stosunki. Skoro jednak Bóg pozostaje odwiecznym przyjacielem, wielbiciel może doświadczać nieograniczonej bliskości. Kiedy poznasz tę prawdę, będziesz odnosił się do Boga w sposób naturalny i swobodny. Takiemu przyjacielowi będziesz mógł nieskrępowanie wyznać swoje

błędy. Otrzymasz od Niego radę. Oczyścisz swoje serce. Ofiarowanie Panu splamionego serca przypomina przedłożenie w banku depozytowym zabrudzonego banknotu w celu otrzymania nowego. Banknot, którego nie mogą przyjąć inne banki, tutaj zostanie przyjęty. Jedynie Bóg może go zaakceptować i wymienić na nowy. Dlatego ofiaruj Bogu swoje wady i przyjmij od Niego wszelkie zalety. Nie przekazuj innym złych cech swojego charakteru.

Sathya Sai Speaks, Volume 28; Chapter 19: Acquire Friendship of God

Nie ma wspanialszego mistrza niż serce. Czas jest wielkim nauczycielem. Świat to tekst świętej księgi. Bóg jest największym przyjacielem. Człowiek żyjąc na ziemi powinien zachować pełną wiarę w te cztery prawdy. Miłość (*prema*) stanowi naturalną własność każdej ludzkiej istoty. Jest owocem drzewa życia. Istnieją pewne bariery przeszkadzające ci w cieszeniu się tym owocem. Zanim go posmakujesz, musisz usunąć skórkę i łupinę osłaniającą wewnętrzny miąższ oraz pozbyć się pestki. Owoc miłości pokryty jest grubą skorupą ego. Odrzuć skorupę 'mojego' i 'twojego'. Jedynie wtedy poczujesz rozkoszny smak soku. Dlatego Wedy opisują Boga jako najsłodszą esencję – *raso waj sah*.

Sathya Sai Speaks, Volume 30; Chapter 15:
Love God, Fear Sin, Guard Human Values

Czytamy dzisiaj święte księgi, aby osiągnąć stan błogości, lecz wszystkie posiadają własne ograniczenia. Człowiek nie uzyska bezgranicznej błogości studiując pisma święte. Aby doświadczyć bezgranicznej błogości musi badać księgę bezkresu. Jest tak wiele rzeczy, których możemy nauczyć się od świata.

Kim są twoi przyjaciele? Nie są nimi koledzy z klasy ani współlokatorzy. Jedynie Bóg jest twoim prawdziwym i wiecznym przyjacielem. Tylko z pomocą takiego przyjaciela możesz studiować bezkresną księgę świata. Jeślibyś zechciał studiować tą nieskończoną księgę, musiałbyś praktykować pięć ważnych

nauk podanych przez Buddę. Są to: właściwe widzenie (samjak driszti), właściwe odczuwanie (samjak bhawam), właściwe słuchanie (samjak śrawanam), właściwe mówienie (samjak wak) i właściwe postępowanie (samjak karma). Prawdziwa ludzka istota podąża drogą prawdy. Prawda, prawość i poświęcenie powinny wyznaczać drogę życia. Budda powiedział: *Buddham śaranam gaćhami, sangham śaranam gaćhami*. To znaczy: 'Intelekt (buddhi) ma kroczyć drogą dharmy, a dharma ma żywić społeczeństwo'. Jedynie wtedy kraj się rozwinie.

Słowo SAI ma także tajemne znaczenie. **S** wskazuje na przemianę duchową, **A** oznacza przemiany społeczne, a **I** przemianę indywidualną. Ludzki umysł stanie się czysty i święty tylko wtedy, kiedy dojdzie do tych trzech przemian.

Sathya Sai Speaks, Volume 32, Part 1; Chapter 15: Control Your Senses

Jeśli posiadasz bezinteresowną miłość, nie musisz niczego się obawiać. Pozostań nieustraszony, nawet gdyby niebo miało ci spaść na głowę. Nigdy nie obawiaj się podążać za prawdą. Prawda jest Bogiem, miłość jest Bogiem. Żyj w miłości. Zanurz się w boskiej miłości. Ludzie nikczemni, mający umysły wypełnione złem, nie rozumieją boskiej miłości. Z takimi ludźmi nie nawiązuj przyjaźni. Jedynie Bóg jest twoim prawdziwym przyjacielem, wolnym od wszelkich śladów egoizmu. On zawsze ci pomaga, we wszelkich okolicznościach. Bądź w pełni przekonany, ze Bóg zawsze pomaga i nigdy nikogo nie rani. Czy jesteś w lesie czy na niebie, w mieście czy na wsi, na górze czy pośrodku rzeki, Bóg jest zawsze z tobą, w tobie i wokół ciebie.

Ziemscy przyjaciele pozdrawiają cię jedynie wtedy, gdy masz pieniądze i władzę. Kiedy je tracisz, ich „witaj" (*hello*) wypełnia się pustką (*hollow*). Dopóki w stawie jest woda, gromadzi się w nim tysiące żab. Kiedy staw wysycha, nie natkniesz się nawet na jedną. To samo odnosi się do ziemskich przyjaciół. Lecz przyjaźń Boga nie jest taka. On pozostaje z tobą na wszystkich

scenach i w każdej sytuacji. Kochaj Go całym sercem. Znajdź w Nim schronienie. Z pewnością cię osłoni.

Sathya Sai Speaks, Volume 32, Part 1; Chapter 9:
Do Sadhana With Pure Feelings

Na świecie nie ma żebraków. Jeśli ktoś szuka pomocy finansowej lub prosi o pokarm, jest traktowany jak żebrak. W rzeczywistości to my ponosimy odpowiedzialność za to, że stał się żebrakiem. Uważamy takich ludzi za niższych od siebie i źle ich traktujemy. Indie (Bharat) są krainą obfitości i szczęścia. Uprzytomnij sobie, że tu nie ma żebraków i odpowiednio do tego postępuj. Niektórzy ludzie nawet Boga sprowadzają do poziomu żebraka. Kiedy spełnią się ich pragnienia, wychwalają Go. Modlą się: „O Panie, ofiaruję Ci gotówkę i wszelkie dobro, jeśli spełnisz moje życzenia".

Bóg nie jest biedny i dlatego stworzeni przez Niego ludzie też nie powinni być biedni. To człowiek czyni żebraków ze swych bliźnich i źle ich traktuje. Tego rodzaju niskie i godne pogardy praktyki należy odrzucić. Niektórzy myślą, że Pan Wenkateśwara potrzebuje pieniędzy. Uważają, że trudzi się i spełnia ich pragnienia ze względu na pieniądze. W ten sposób sprowadzają Go do poziomu żebraka. To wielki błąd.

Bóg nie jest żebrakiem. Powinniście Go uważać za ojca i matkę. Podsycajcie miłość do Boga i do otaczających was ludzi. Nigdy nie poczytujcie nikogo za żebraka i nie traktujcie go źle. Spieszcie z pomocą zrozpaczonym. Wzmacniajcie miłość do Boga i strzeżcie się grzechu. Nie traktujcie nikogo jak człowieka słabszego i gorszego od siebie tylko dlatego, że prosi was o pomoc. Nie upokarzajcie go. Wewnętrzna boskość przejawi wam się wtedy, gdy będziecie każdego kochać i szanować. Traktujcie wszystkich jak braci i siostry. Nigdy nie sądźcie, że ktoś jest żebrakiem. Wielkim błędem jest myśleć, że wy jesteście ofiarodawcami, a ktoś inny jest przyjmującym.

Uphold The Diginity And Honour Of Bharat Matha (Mother India) – dyskurs wygłoszony 2.10.2004 r. w Prasanthi Nilayam z okazji Widżaja Dasami

Bóg jest . . . reżyserem

Poświęcenie może się przejawiać w różnorodny sposób. Weźmy na przykład zjadany pokarm. Przed spożyciem ofiaruj Go Bogu. Wtedy stanie się nieskalany i napełniony mocą. Każdy czyn wykonany na chwałę Pana nabiera czystości i siły. Nie jest w stanie zranić wykonawcy, przyjmującego ani społeczeństwa, ponieważ napełnił się miłością, będącą Bogiem. Bóg jest reżyserem tego przedstawienia marionetek, to On pociąga za sznurki. Wejdź za scenę i zobacz Go. Teraz scena Go zasłania. Musisz tylko zerknąć za kwiat, zajrzeć za chmurę, żeby zobaczyć, jak pociąga za sznurki, chcąc pokazać ci piękno, chcąc pokazać ci mrok grząskiego błota. Podobnie, musisz zajrzeć za swoje myśli, za swoje uczucia. Znajdziesz za nimi Wewnętrzne Źródło.

Sathya Sai Speaks, Volume 9, Chapter 23: Forsake the Fete of Fancy

Niektórzy z was mogą się zastanawiać, jak Swami aranżuje te skomplikowane uroczystości i jak przydziela funkcje. Kogo czyni odpowiedzialnym za różnorodne punkty programu? Nie przydzielam zadań tej czy innej osobie ani z nikim się nie konsultuję w sprawie pomysłów i sugestii. Wszystko dzieje się zgodnie z boską wolą i wypełnia dzięki potędze miłości. Na przykład, chociaż przebywa tutaj kilka tysięcy osób, panuje absolutna cisza. Co do niej skłania? Jedynie miłość. W innych miejscach, gdzie zbiera się setka ludzi, utrzymanie spokoju wymaga obecności 150 policjantów! Tutaj, aby zapewnić ciszę, nie potrzeba żadnego. Bo tutaj Panem jest Bóg i stworzenie tańczy z radości. Nie ma nikogo trzeciego. Jedynie Bóg i natura, purusza i prakriti. Wystarczy jedno spojrzenie rzucone kątem oka, żeby wszystko zakończyło się szczęśliwie. Miłość ożywia, miłość wypełnia.

Sathya Sai Speaks, Volume 10, Chapter 30: The Commentary on the Message

Trzymaj się Go mocno podążając ścieżką wiedzy, wielbienia lub pracy (dżniana, bhakti i karma margi). Czy podróżujesz pociągiem w pierwszej, w drugiej czy w trzeciej klasie - cel pozostaje ten sam, ponieważ wszelka wiedza skłania się ku tezie, że Bóg jest immanentny i transcendentny (przenika stworzenie i wykracza poza nie). Bhakti wierzy, że Bóg jest stwórcą, opiekunem i niszczycielem, że trzeba Go wielbić i przejednywać czynami, które On aprobuje, ponieważ Bóg jest mistrzem, a ty dostąpiłeś przywileju służenia Mu. Działanie (karma) bierze pod uwagę trzeci rodzaj – naturę! To nie jest po prostu Bóg i człowiek. Człowiek musi współdziałać z naturą, żyć w naturze i w zgodzie z nią – czyniąc wszystko na chwałę Boga, zapominając o sobie oddawać Mu cześć i nie myśleć o owocach swojej pracy, bo one pozostają w rękach Boga. Wykonuj swoje obowiązki, a resztę pozostaw Panu.

Sathya Sai Speaks, Volume 10, Chapter 31: The Ray of God

Ludzkie ciało jest określane jako świątynia, w której przebywa jaźń indywidualna. Wolę je opisać jako wynajęty przez ciebie dom. Bóg jest Panem, właścicielem. Dżiwi (lokatorka) wynajęła go i zajmuje. Płaci za nie dobrymi uczynkami, dobrymi myślami, dobrymi słowami i dobrym postępowaniem.

Sathya Sai Speaks, Volume 15; Chapter 1: "Kingdom of Mother Sai"

Pomoc kryjąca w sobie motywy egoistyczne nie stanowi żadnej pomocy. Ponieważ Bóg nie szuka nigdy własnych korzyści, więc to, co robi, jest wolne od skaz i ma na celu wyłącznie pomyślność świata. Podważanie poprawności boskich czynów jest niemądre. Nic nie przewyższa Jego potęgi. On jest stwórcą, opiekunem i tym, który niszczy. Kiedy nas osłania, nie pytamy, dlaczego w ten sposób postępuje. Lecz kiedy tego nie robi, zastanawiamy się, czemu pozostał bezczynny. Kiedy Pan karze, myślimy: „Dlaczego Bóg karze? Czy w Jego wypadku takie postępowanie

nie jest czymś niestosownym?". Te pytania wynikają z egoizmu i samolubstwa. Bóg jest całkowicie wolny od wszelkich śladów interesowności. Uleganie pokusie dyskutowania o czynach Boga jest czystą głupotą.

Sathya Sai Speaks, Volume 21; Chapter: 8: Karma and Divine Grace

Bóg jest Stwórcą. Stworzył wszystko w kosmosie. Lecz nie zatrzymał w swych dłoniach odpowiedzialności za stworzenie. Podarował istotom ludzkim wszelkie zdolności i określił warunki, na jakich mogą ich używać. Ludziom wolno żyć, jak chcą. Mogą wykorzystywać wszelkie obiekty materialne na świecie. Nikt tego nie podważa, nawet Bóg. Jednak Bóg ogłosił, że nie ma ucieczki od konsekwencji ludzkich czynów. Trzeba to właściwie rozumieć.

Na przykład, w porannym wykładzie podany został dobry przykład. Wieje wiatr. Pada deszcz. W dwaparajudze (w erze miedzianej) Indra sprowadził wielkie deszcze. Ludzie zalani potokami wody modlili się do Pana: „O Panie, my i nasze bydlęta cierpimy z powodu ulewy. Osłoń nas przed deszczem". Pan odparł: „Nie mogę zatrzymać deszczu. Cokolwiek zachodzi w naturze, musi się dokonać. Mam jednak prawo obronić was przed niepomyślnymi skutkami tych wydarzeń. Deszcz przychodzi zgodnie z prawami przyrody. To naturalne zjawisko przebiega w ramach obowiązujących zasad. Ale ze względu na wasze oddanie i modlitwy, uniosę to wzgórze i zapewnię wam wszystkim schronienie. Deszczu jednak nie powstrzymam" (opowieść odnosi się do uniesienia góry Gowardhany przez Pana Krisznę).

Zatem wiatr posiada siłę zdolną zdmuchnąć lampę. Bóg wyposażył lampę w moc dawania światła. Moce wiatru i światła pochodzą od Boga. Byłoby niemądre, by ktoś rozkazywał wiatrowi, aby nie gasił lampy. Może jedynie osłonić lampę od powiewów wiatru, naprawiając komin. To mieści się w możliwościach człowieka.

Sathya Sai Speaks, Volume 25; Chapter 14: From Knowledge to Wisdom

Prahlada powiedział, że ojciec ma prawo czuć się dumny z syna nie w chwili, gdy ten przyszedł na świat, lecz dopiero wtedy, gdy syn zdobędzie opinię dobrego człowieka. Wówczas może świętować jego urodziny. Ci, którzy otrzymali dzisiaj świętą naukę Gajatri, mają wielkie szczęście. W tym jakże pomyślnym dla was dniu narodziliście się ponownie. Zapomnijcie o przeszłości. Bardzo ważna jest teraźniejszość. Od dzisiaj coraz mocniej kochajcie Boga i zyskajcie dobre imię. Bóg jest stwórcą wszystkich istot, ale zrozumcie, że chociaż stworzył glinę i wodę, odpowiedzialność za wymieszanie gliny z wodą i ulepienie garnka ponosi garncarz. Podobnie, Bóg stworzył świadomość (czajtanię) i materię (dżada). Ojciec i matka dali wam ciało i wychowali was. Dlatego waszym obowiązkiem jest uszczęśliwianie rodziców.

Sathya Sai Speaks, Volume 28; Chapter 11: Nearness to God

Fotograf prosi, żebyście przygotowali się do zdjęcia i daje wam na to czas. Lecz boski fotograf nie da wam żadnego znaku. Musicie być zawsze gotowi do sprostania tej chwili. Jeśli zaangażujecie się w śpiewanie bhadżanów i pamiętanie boskiego imienia – kirtanam i smaranam – sytuacja was nie zaskoczy. Załóżmy, że macie mistrza, który trzyma przy bramie owczarka alzackiego, a sam przebywa na piętrze. Można się z nim skontaktować dwojako. Pierwszy sposób to zaprzyjaźnienie się z psem i wejście do domu. Drugi to pozostanie na miejscu i głośne wzywanie mistrza, aby wyszedł, poskromnił psa i pozwolił wam wejść. Iluzja (maja) jest psem. Bóg jest mistrzem. Możesz albo kontrolować maję albo intonować imię Pana i śpiewać o Jego chwale, dzięki czemu On zejdzie do ciebie. Zachowuj Boga w swoim sercu, ponieważ serce jest Jego ołtarzem.

Sathya Sai Speaks, Volume 31; Chapter 17: Love of God with Service to Society

Bóg jest twórcą świata. Jest obecnym tu bogiem działania (karmadjakszą). Nie będziesz mieć stołu, dopóki nie zrobi go stolarz. Bez murarza nie wybudujesz domu. Podobnie, wszystko tutaj zostało powołane przez Stwórcę. Wszystko, co widzicie, ruchome i nieruchome, jest stworzone przez Boga. Dlatego czcijmy go jako karmadjakszę. On przewodniczy każdemu działaniu.

Obecnie aspiranci duchowi wykonują różnego rodzaju *sadhany* takie jak medytacja, wyrzeczenie, joga i śpiewanie hymnów wedyjskich. Podłożem wszystkich tych duchowych ćwiczeń musi być miłość, gdyż w przeciwnym razie okażą się stratą czasu. Ze śpiewania mantr nie wyniknie dobro, jeśli nie nasyci ich uczucie miłości. Wedy głoszą: *Na karmana na pradżaja dhanena thjagenajkena amritatmanasuhu* – ani bogactwo, ani potomstwo, ani dobre uczynki nie zapewnią nieśmiertelności; można ją osiągnąć jedynie dzięki poświęceniu. Nieśmiertelność nie różni się od miłości. Miłość jest słodka, bezkresna i wypełniona błogością.

Współcześni ludzie nie czynią żadnego wysiłku, żeby zrozumieć zasadę miłości. Jedynie potęga miłości unieważnia klątwę i grzech. Jedynie miłość usuwa wszelkie gorzkie uczucia i wzmaga słodycz życia.

Sathya Sai Speaks, Volume 32, Part 2; Chapter 2: Power of Love

Człowiek rodzi się z trzema rodzajami długów – z długiem wobec Boga, z długiem wobec mędrców i z długiem wobec rodziców. Bóg przebywa w każdej komórce ludzkiego ciała pod postacią energii (angirasy), ochraniając i podtrzymując jego istnienie. Zatem człowiek ma wielki dług wobec Boga, wibrującego jako boska energia w organach jego ciała. Jedyny sposób, w jaki człowiek może spłacić ten dług, polega na podejmowaniu świętych działań i pracy dla dobra ludzkich istot. Ścieżka służenia została przypisana człowiekowi po to, aby mógł spłacić dług wobec Boga. Człowiek nie powinien służyć z uczuciem, że robi komuś uprzejmość, lecz ze zrozumieniem, że spłaca Bogu dług.

Każdy drobny akt służenia redukuje sumę twojego zadłużenia wobec Boga.

Sathya Sai Speaks, Volume 33; Chapter 8:
Install Rama Principle in Your Heart

Uważamy, że pieniądze i bogactwo mogą wszystko. Lecz to nie pieniądze są ważne. Ważny jest twój umysł. Jeśli potrafisz kontrolować umysł, sprzyja ci cały świat. Jakiejkolwiek podejmujesz się pracy, wykonuj ją z oddaniem dla Boga. „Niechaj wszystkie twoje czyny sprawiają Bogu radość" – *Sarwa karma bhagawad pretjartham*. Nieustannie pamiętaj, że to Bóg jest wykonawcą, a ty po prostu jesteś Jego instrumentem. Osiągniesz w życiu wszystko, jeśli taka będzie wola Pana. Wypełniaj swoje obowiązki i pozostań świadkiem wszystkiego, co dzieje się na świecie.

Money Comes and Goes, But Morality Comes and Grows – dyskurs wygłoszony 14.01.2009 r. w Prasanthi Nilayam

W dzisiejszym świecie musimy nieustannie modlić się do Boga. Gdy tylko uwierzysz w swą jaźń, otrzymasz wszystko. Jeśli nie posiadasz tej wiary, wszelkie posiadane przez ciebie bogactwo i majątek okażą się niczym. Egoistycznie i arogancko pożądamy ziemskich dóbr, lecz one wiodą nas donikąd. Z pewnością dziś lub jutro sprowadzą na nas niebezpieczeństwo. Dlatego zawsze zachowujcie skromność i wiarę w Boga myśląc: „Wszystko jest darem Boga. Bóg jest wykonawcą wszystkiego".

Contemplate on God, the Real Hero, for Victory – dyskurs wygłoszony 25.12.2008 r. w Prasanthi Nilayam z okazji Bożego Narodzenia

Nie uchwycimy i nie zrozumiemy prawdy, ponieważ nie potrafimy kochać i szanować jedynego Boga, który podarował nam życie, istnienie, i którego potęga sprawia, że żyjemy i umieramy -

gdyż nie potrafimy rozkwitać dzięki myślom o Bogu. Bóg jest Panem wszystkiego, co wokół siebie widzimy. Błędem jest myśleć, że człowiek jest mistrzem i że wyłącznie on odpowiada za wszystko. Kiedy Bóg pod postacią atmy rezydującej w ciele skłania cię do wypowiedzenia słowa Ja, to najbardziej niemądrą rzeczą z twojej strony jest identyfikowanie tego boskiego Ja z przemijającym i materialnym ciałem. Wszelkie uczucia przywiązania do ciała i uleganie złudzeniu, że ciało jest rzeczywiste, jest równoznaczne ze śmiercią. Z drugiej strony świadomość, że jesteś atmą, stanowi odpowiednik nieśmiertelności i niezmienności.

Summer Showers in Brindavan – 1974, Part II;
Chapter 18: Bharat Is of Vedic Origin and is a Sacred Name

Praca wykonywana przez mądrego człowieka może wydawać się taka sama jak praca wykonywana przez zwykłą osobę. Chociaż pozornie wydają się identyczne, efekty będą odmienne. Pracy osoby niemądrej towarzyszy poczucie, że czyniona jest dla korzyści wykonawcy, a także chęć zatrzymania korzyści dla siebie. W tego rodzaju pracę wplątane jest ego, a dążenie do korzyści ego przynosi kłopoty i smutek. Pracy, którą wykonuje człowiek mądry, zawsze towarzyszy świadomość jego tożsamości z aspektem boskim, jak również przekonanie, że jest ona czyniona w imieniu i na rachunek Boga. Człowiek mądry uważa, że w rzeczywistości tę pracę wykonuje Bóg, a on jest tylko Jego instrumentem. To zawsze przynosi dobre rezultaty i wszystkich satysfakcjonuje.

Niektórzy ludzie potrafią połączyć w jednolitą całość swe myśli z wykonywaną pracą. Świadczy to o ich prawdziwie dobrej, ludzkiej naturze. Jedność, tożsamość myśli, słowa i czynu jest ważna. Ludzkie ideały, mowa i działania muszą stać się jednością. To stanowi rzeczywistą podstawę prawdziwej ludzkiej natury.

Summer Showers in Brindavan – 1977; Chapter 10: Be Good, Do Good, and See Good: This Is the Way to God

Bóg jest . . . jedynym schronieniem

Na środku oceanu, dla ptaka przelatującego nad głębokimi, granatowymi wodami, jedynym miejscem odpoczynku jest maszt przepływającego okrętu. Tak samo Pan jest jedyną ucieczką dla człowieka ogarniętego przez sztormy wzburzonego morza. Bez względu na to, jak daleko leci ów ptak, wie, gdzie może odpocząć. Ta wiedza przynosi mu pewność siebie. Przechowuje w umyśle wyraźny obraz masztu. Utrwalił ten kształt w swoim oku. Twoim masztem jest imię Pana. Pamiętaj o imieniu, połącz je z formą, a formę umieść w oku mądrości. Stanie się lampą rozświetlającą blaskiem najdalsze zakątki twego serca. Miej to imię na języku, ono w równym stopniu rozproszy ciemności, tak wewnętrzne jak i zewnętrzne. Wewnętrzny spokój, poczucie braterstwa ze wszystkimi – to znaki osoby zaangażowanej w powtarzanie imienia Pana (namadżapam).

Sathya Sai Speaks, Volume 2, Chapter 33: Near and Far

Dla tych, którzy nie mają gdzie się schronić, schronieniem jest Pan. Dokładnie z tego powodu musiałem wziąć na siebie dolegliwość, która przypadała bezbronnemu bhakcie. Miał cierpieć z powodu strasznej choroby oraz towarzyszących jej czterech ataków serca. Nie przeżyłby tego. Tak więc, zgodnie z moją dharmą ochraniania wielbicieli (bhaktasamrakszana) musiałem go uratować. Oczywiście, nie po raz pierwszy przejmuję chorobę osoby, którą pragnę ocalić. Nawet w poprzednim wcieleniu (sariram) w Śirdi wypełniałem ten obowiązek. Cierpienie, które ujrzeliście, byłoby dla niego zbyt wielkie, więc musiałem go od niego wybawić i sam przez to przejść. To moja lila: moja natura. Stanowi część zadania, dla którego przyszedłem: jest nim ochrona uczniów (siszjarakszana).

Sathya Sai Speaks, Volume 3, Chapter 15: Shiva Shakthi

Nie smuć się, że Pan poddaje cię trudnym próbom i każe ci przez nie przejść, gdyż tylko w ten sposób zdołasz upewnić się, że odniosłeś sukces lub uświadomisz sobie własne ograniczenia. Możesz wówczas skupić się na sprawach, które wymagają uzupełnień i dokładniej im się przyjrzeć, aby zaliczyć je w kolejnym teście. Nie przygotowywuj się do tego w ostatniej chwili. Zrób to zawczasu i zdobądź zrodzoną z wiedzy i umiejętności potrzebną ci mądrość, odwagę i pewność siebie. Przed przystąpieniem do egzaminu starannie przeanalizuj to, co studiowałeś. To wszystko, co musisz wtedy zrobić. To droga do zwycięstwa.

Sathya Sai Speaks, Volume 3, Chapter 7: Bend Before Prema and Sathya

Bóg pragnie cię zbawić w takim samym stopniu, w jakim ty pragniesz zostać zbawiony. On jest miłością. Kocha i współczuje (karuna) wszystkim potykającym się na drodze. Nazywany jest tym, który spełnia pragnienia wielbicieli (bhakta – abhesta – pradha).

Sathya Sai Speaks, Volume 6, Chapter 22: Of Him, To Him, By Him

W świecie rozdartym przez frakcje opierające się na niepewnym gruncie kast, wyznań i kolorów skóry, musicie udowodnić, że można wierzyć w Sai, motywującego do działania wszystkie żywe istoty i dzięki tej wierze zyskać natchnienie do prawdziwej służby. Służenie Sai obecnemu w innej osobie powinno stać się dla was codziennym aktem wielbienia. Ze wszystkich ścieżek duchowych ta jest najbardziej efektywna. Odszukajcie mieszkańców slumsów oraz ubogich, opuszczonych wieśniaków i podarujecie im dużo miłości i światła. Przysłowie mówi, że Bóg jest schronieniem dla tych, którzy nie mają gdzie odpocząć. Odnajdźcie miejsca, gdzie możecie ich znaleźć i przekażcie ich sercom przesłanie nadziei i siły. Bądźcie im wdzięczni za powitanie oraz za danie wam szansy służenia. Wasze szczęście zależy od ich szczęścia. Wasze zdrowie zależy od ich zdrowia. W waszych

domach jest czysto. Ich domy są również waszymi domami, ponieważ rezyduje w nich ten sam Sai, który żyje w was. Dopóki wszystkie domy i ich otoczenie nie staną się czyste, czy możecie czuć się czyści i promienni?

Sathya Sai Speaks, Volume 13; Chapter 20: Why Organise?

Lekarze powinni służyć ubogim w duchu poświęcenia. Nie ma większej służby niż ta. Bóg jest jedynym schronieniem biednych i opuszczonych. Skoro człowiek jest ucieleśnieniem Boga, to jego podstawowym obowiązkiem jest niesienie pomocy ludziom samotnym i pozbawionym środków do życia. Medycyny nie wolno komercjalizować. Jej zadaniem jest tworzenie pomiędzy doktorem i pacjentem relacji z serca do serca i od miłości do miłości. Autentyczny lekarz realizuje tę prawdę i odpowiednio do niej postępuje. Kto widzi w tym biznes, nie jest wcale lekarzem. Przeciwnie, sam jest pacjentem! Cechą oddanego lekarza jest duch poświęcenia.

Spirit of Sacrifice is the Hallmark of a True Doctor – dyskurs wygłoszony 5.07.3003 r. w Brindawanie z okazji Dnia Lekarza

Bóg nie traci ani chwili. Przez cały czas angażuje się w działania dla dobra wszystkich. W każdej sekundzie jest naszą jedyną ucieczką. Dla Boga nie ma nic niemożliwego, ponieważ przenika plan ziemski, niebiański i kosmiczny (andę, pindę i brahmandę). Od Jego woli zależy każdy moment życia. Podlega Mu każdy oddech. Bez Jego zgody nie wciągniemy powietrza nawet raz. Ludzie nie umieją poznać wszechobecnego, wszechmocnego Boga i marnują czas na niepotrzebne dyskusje o Jego istnieniu. Nie doświadczają najmniejszej radości, bo nie wierzą we Wszechmocnego.

Uphold Truth Under All Circumstances – dyskurs wygłoszony 11.04.2004 r. w Brindawanie z okazji Konferencji Młodzieży Kerali

Jesteście jak czyste złoto. Posiadacie szlachetne cechy charakteru. Jesteście cenni. Lecz niektórzy z was dali oszukać się złu. Nie schodźcie z wybranej drogi, gdy inni próbują was zwieść. Bądźcie mocni. Jedynie wtedy zyskacie dobre imię i sławę. To moja rada dla studentów. Współczesne wykształcenie rozwija umiejętności umożliwiające robienie kariery, nie przekazuje jednak wiedzy etycznej. Moralność jest najważniejszym aspektem edukacji. Pieniądze pojawiają się i znikają, moralność przychodzi i wzrasta. Dlatego dbajcie o moralność. Wtedy zyskacie szacunek społeczeństwa.

Bóg jest waszym jedynym schronieniem,
gdziekolwiek jesteście
– w lesie lub na niebie, w mieście lub na wsi,
na szczycie góry lub pośrodku głębokiego morza.

Doskonalcie wzniosłe cechy charakteru. Dam wam wszystko. Mało tego – tym, którzy doskonalą wzniosłe cechy charakteru oraz tym, którzy ich nauczają, dam samego siebie. Naprawdę żyję tylko dla ich dobra. Nie oczekuję niczego w zamian. Niech w waszym życiu przejawi się charakter i szlachetność. Przynieście dobre imię swoim rodzicom, szkole i Swamiemu.

Character Is The Goal Of Education – dyskurs wygłoszony 14.01.2004 r.
w Prasanthi Nilayam z okazji Sankranti

Bóg jest waszą prawdziwą rodziną. Przychodzi do was pod postacią syna, córki, przyjaciela i wszystkich innych krewnych. Bóg jest waszą prawdziwą rodziną w każdej trudnej chwili. Dlatego nazywany jest krewnym na ciężkie czasy (apadbandhawą).

Man without morality is verily a demon – dyskurs wygłoszony 1.05.2008 r.
w Brindawanie

Bóg jest . . . dawcą łaski

Pan przypomina kalpatharu (boskie drzewo spełniające życzenia), które obdarza wszystkim, o co się je poprosi. Trzeba jednak stanąć przy drzewie i zapragnąć rzeczy, którą chce się dostać. Ateista trzyma się od drzewa z daleka. Teista podchodzi do niego blisko. Taka jest różnica. Drzewo nie czyni żadnych różnic. Wszystkich obdarza łaską. Pan nie karze ani nie rewanżuje się temu, kto Go nie rozpoznał i nie okazał Mu czci. Nie wyznaczył szczególnego rodzaju kultu, który jako jedyny mógłby Go zadowolić.

Sathya Sai Speaks, Volume 1, Chapter 9: Examine: Experience

Pan jest zawsze gotów odpowiedzieć na modlitwy wielbicieli. Lecz dzisiaj oddanie zmieniło się w pływanie w oceanie ziemskiego życia [ang.: *devotion – deep ocean*]. Ludzie mówią o boskości, lecz interesuje ich tylko mocne wino, oszołomienie [ang.: *divine – deep wine*]. Mówią o *compassion* [współczuciu], ale interesują się tylko *fashion* [modą]. Wypowiadają wyraz *co-operation* [współdziałanie], ale oddają się jedynie *operation* [działaniu]. Oddanie zostało zredukowane do pompatycznego przedstawienia.

Prawdziwa wiedza przychodzi tylko wtedy, gdy stajemy wobec bardzo poważnego kryzysu moralnego. W takiej sytuacji znalazł się Ardżuna, kiedy stanął pomiędzy dwiema wrogimi armiami. Parikszit musiał sprostać podobnej sytuacji, kiedy dowiedział się, że pozostał mu jedynie tydzień życia. W chwilach wielkiego kryzysu człowiek myśli o Bogu i szuka Jego pomocy.

Sathya Sai Speaks, Volume 16; Chapter 32: Devotion and Divine Grace

Opisujemy Boga jako uosobienie spełnienia życzeń (siddhiswarupę). A także jako niemierzony bezkres (amoghę). To oznacza, że boska moc nie ma granic. Znamy Go również jako niezmierzonego (aprameja). Traktujmy więc przyjemność i ból

w taki sam sposób, jako dary Pana. Ów proces przenika niepowtarzalna radość. W życiu codziennym skłaniamy się do traktowania porażki, straty i smutku jako nieszczęścia. Jednak na świecie nic się nie dzieje bez przyczyny. Głód motywuje do jedzenia. Pragnienie skłania do picia. Trudności są powodem do smutku. Jeśli człowiek pragnie się cieszyć długotrwałym szczęściem, musi odnaleźć źródło szczęścia. Tym źródłem jest miłość (prema). Na świecie nie ma nic większego od miłości. Wszystko ma swoją cenę. Ceną, jaką trzeba zapłacić za nieprzemijające szczęście, jest boska miłość. Bez miłości nic nam nie da prawdziwego szczęścia. Wszyscy powinni dążyć do zdobycia tego skarbu. Z tym skarbem mogą się cieszyć trwałą błogością.

Sathya Sai Speaks, Volume 31; Chapter 1:
Transform Yourselves and Transform the World

Ziemskie ścieżki duchowe są tylko po to, żeby uświęcić czas. Czas jest Bogiem. Nie traćcie czasu. Bądźcie szczęśliwi. Oto sadhana, jaką powinniście wykonywać. Nigdy nie zawężajcie swoich horyzontów. Ekspansja miłości jest życiem. Przeciwieństwem miłości jest śmierć. Szerzenie miłości jest możliwe jedynie wtedy, gdy kochacie Boga. Jeśli kochacie, Bóg może ofiarować wam wszystko. Nie ma nic, czego nie mógłby wam dać. Bóg jest zawsze gotów ofiarować siebie. „Proście, a będzie wam dane. Pukajcie, a będzie wam otworzone". Człowiek nie prosi, nie puka. Zwraca się jedynie do demonów, a puka do drzwi piekieł. Wzywaj Boga całym sercem. Stukaj do drzwi wyzwolenia.

Sathya Sai Speaks, Volume 31; Chapter 40: Light the Lamp of Wisdom

Kiedy Pandawowie czynili przygotowania do odprawienia radżasuja jadżni, Pan Kriszna zbliżył się do Dharmaradży i zapytał, czy wszystko jest już gotowe. Dharmaradża odpowiedział, że zarządzenia zostały wydane i że przydzielił ludziom rozmaite obowiązki. Wtedy Kriszna poprosił o możliwość pełnienia ja-

kiejś służby. Posłużył się słowem ‘służba’, a nie ‘obowiązek’, ponieważ obowiązek wiąże się z dwoistością, natomiast ‘służenie’ wiąże się z jednością. Dharmaradża odparł: „Swami, jaką służbę mógłbym ci przydzielić? Raczej ty daj nam okazję do służenia tobie”. Kriszna odrzekł: „Nie żądam służby od nikogo. Sam służę wszystkim”. Bóg przyjmuje ludzkie ciało, aby służyć i wspierać ludzkość. Jestem waszym sługą, nie panem. Zrozumcie tę prawdę. Przychodzę do was, by dać wam darszan, bez względu na to, gdzie siedzicie. Nigdy nie powiedziałem, że musicie przyjść do mnie. Bóg jest zawsze gotów spełniać życzenia wyznawców. Bóg jest zawsze z tobą, w tobie, wokół ciebie. Bóg służy człowiekowi, aby człowiek mógł służyć innym ludziom. Dharmaradża zapytał Krisznę, jaką służbę chciałby pełnić. Kriszna odparł, że posprząta liście bananowe, kiedy ludzie zjedzą z nich pokarm. Tym czynem Kriszna zademonstrował idealną służbę na rzecz ludzkości.

Sathya Sai Speaks, Volume 33; Chapter 19: God Incarnates to Serve Mankind

Niektórzy z was zapewne wiedzą, jak chwyta się i poskramia słonie. W lesie słoń jest dzikim zwierzęciem. Wędruje w stadzie i atakuje każdego, kto odważy się do niego podejść. Zastawiamy na niego pułapkę, pętamy i przywiązujemy do mocnego pala, żeby nie uciekł. Słoń oswaja się do tego stopnia, że w namiocie cyrkowym staje na małym, okrągłym, trójnogim stołku lub na rozkaz mahauta [kornaka] ciągnie wielkie drewniane bale! Kiedy słoń jest przywiązany do pala, cała jego siła i umiejętności stają się wasze, możecie wykorzystać je dla siebie. Język jest palem, bhadżan z imieniem Pana jest sznurem. Z jego pomocą możesz przyciągnąć i przywiązać do siebie Najwyższego Boga, by Jego łaska stała się twoja. Bóg jest tak uprzejmy, że odpowiada na modlitwy i daje się przywiązać. Musisz Go tylko wezwać, aby stanął u twego boku, był z tobą, prowadził cię i kierował.

Sathya Sai Speaks, Volume 9, Chapter 9: The Tell-Tale Tongue

Bóg jest tak pełen miłosierdzia, że jeśli postawisz w Jego stronę jeden krok, On postawi dziesięć kroków w twoją stronę. Wibhiszana, brat Rawany, pytał Hanumana, czy Rama zaakceptuje jego przysięgę na wierność i weźmie go pod swoje opiekuńcze skrzydła. Mówił: „Jestem bratem jego największego wroga, którego ślubował zniszczyć. Należę do rasy demonów. Nie znam Wed, śastr ani rytuałów Ariów". Hanuman odparł: „Głupcze, czy sądzisz, że on zważa na poprawność obrzędów, na status rodzinny lub na wykształcenie? Gdyby tak było, to czy mógłby zaakceptować mnie, małpę?" To rozwiązywało sprawę. Wibhiszana upewnił się o łasce Pana.

Sathya Sai Speaks, Volume 10; Chapter 24: Lost and Found

Jeśli przywołujemy Boga modlitwą płynącą z głębi serca, chociażby jeden raz, On natychmiast nam odpowiada. Obecnie jednak to wołanie ulatuje z warg, nie dźwięcząc szczerością i wiarą. Z warg musi cofnąć się na język, a z języka spłynąć głęboko do gardła. Z gardła musi dotrzeć do serca. Jedynie nieprzerwane ćwiczenia duchowe mogą zagwarantować sukces tego przedsięwzięcia. Stań się jak noworodek wolny od zahamowań i podstępów. Matka, wykonując swoje codzienne zajęcia na piętrze domu, może zostawić niemowlę na parterze. Lecz kiedy zacznie ono głośno płakać, ze strachu albo z głodu, zbiega na dół, bierze je na ręce, czule przytula, karmi i pociesza trzymając na kolanach. Nie odsuwa się od niego jedynie dlatego, że płacz nie brzmi melodyjnie i dźwięcznie.

Sathya Sai Speaks, Volume 13; Chapter 24: Global Bhajan

Rodzaj spożywanego pokarmu decyduje o uzyskanym przez ciebie stopniu koncentracji. Jego jakość i ilość rozstrzyga o poziomie brakującej ci lub osiągniętej samokontroli. Skażone powietrze i woda pełne są szkodliwych wirusów i zarazków, których trzeba usilnie unikać. Istnieją cztery rodzaje zanieczysz-

czeń, zmuszających człowieka do czujności – zabrudzenie ciała (usuwane przez wodę), skażenie umysłu (usuwane przez prawdomówność), skażenie rozsądku (usuwane przez odpowiednią wiedzę) i skażenie jaźni (usuwane przez tęsknotę za Bogiem). Śastry oznajmiają: *Waidjo narajano harih* – Bóg jest lekarzem. Szukaj Go, polegaj na Nim, a uwolnisz się od choroby."

Sathya Sai Speaks, Volume 14; Chapter 31: Food and Health

W miłości matki do dziecka i w uczuciu nauczyciela do ucznia może pojawić się element egoizmu. Lecz nie ma egoizmu w darach, którymi Bóg obsypuje ludzkość. Bóg nie dąży do uzyskania osobistych korzyści ani egoistycznych celów. Od nikogo nie spodziewa się rewanżu. Bóg ofiarowuje ludzkości niezliczone dobrodziejstwa, których nie może jej ofiarować żadna ludzka istota. Czy światło wszystkich lamp na świecie, wykonanych przez człowieka, może się równać z blaskiem słońca? Czy zainstalowane przez was pompy dadzą tyle wody, ile spłynęło jej wczoraj podczas nocnej ulewy? Kto dał wam życiodajne powietrze, które wszystko napełnia?

W ten sposób Bóg obdarza człowieka nieprzeliczonymi, nadludzkimi dobrami. Nawet elektryczność jest przejawem boskości. Wszelkie postacie energii, od magnetyzmu po elektryczność, ciepło i światło, uważane są za formy materialne. Tak nie jest. To Bóg jest źródłem wszelkich energii. Jeśli tego nie zrozumiemy, nie będziemy umieli ocenić prawdziwego źródła powietrza, którym oddychamy, światła, którym się cieszymy i ciepła podtrzymującego życie.

Sathya Sai Speaks, Volume 29; Chapter 15:
Bhagavaan Baba's Exhortation to Students

Bóg łaskawie obdarza człowieka nieprzebranymi darami: wiatrem, deszczem, światłem słonecznym. Czy człowiek okazuje Bogu za to wdzięczność? Ale płaci wysokie sumy służbom

publicznym za najmniejszą choćby korzyść, jak zaopatrzenie w wodę lub elektryczność. Bóg dostarcza wszystkiego, co niezbędne w życiu. Czy w zamian otrzymuje od ludzi jakąś rekompensatę? Przeciwnie, ludzkość Go prosi o kolejne dobrodziejstwa. To nienasycone pragnienie jest przyczyną wszystkich złych cech człowieka. Prawdziwie ludzkimi cechami są spokój, cierpliwość i współczucie. Człowiek powinien cieszyć się życiem.

Sathya Sai Speaks, Volume 29; Chapter 24: Not Salaries But Service

Człowiek żyjąc na Ziemi pozostaje zależny od wzajemnych relacji pięciu żywiołów: eteru, powietrza, ognia, wody i ziemi. Wszystko na świecie - ptak, owca czy coś innego - posiada własną wartość. Stracił ją jedynie człowiek, angażując się w sprawy doczesne. Nie czuje wdzięczności do pięciu żywiołów, dostarczających mu gratis nieprzeliczonych cennych dóbr, takich jak światło, ciepło, powietrze i woda. Płaci za wiele drobnych udogodnień, np. za elektryczność i bieżącą wodę. Ile jednak kosztuje go światło słońca, oświetlające świat? Światło jest darem Boga. Ile kosztuje go lekka bryza lub obfite opady deszczu? Bóg dostarcza człowiekowi tych cennych dóbr za darmo. W jaki sposób człowiek może okazać Bogu za to wdzięczność? Jedynym sposobem okazania wdzięczności pięciu żywiołom jest nieprzerwane śpiewanie imienia Pana (smarana). Jesteśmy wdzięczni za wiele rzeczy, które nic nie znaczą, jakie jednak podziękowania możemy ofiarować Panu, który jest dostarczycielem tego, co w życiu najcenniejsze? Jeśli wyrażacie Bogu wdzięczność śpiewając Jego imię, śpiewajcie je z głębi serca, a nie jak podczas popisu muzycznego. Rawana, na przykład, powtarzał nieustannie pięciosylabową mantrę Śiwy „*Nama Śiwaja*". Ponieważ recytował ją mechanicznie, nie pozbył się ani jednej demonicznej wady.

Sathya Sai Speaks, Volume 30; Chapter 21: Welcome God's Tests

Na czyny Boga nie wpływa czas, miejsce, odległość ani ich złożoność. Żadne stworzenie nie może ograniczać i krępować Boga. Bóg jest całkowicie pozbawiony ego. Wszystkie Jego czyny są święte, bez względu na to, czy wam się podobają czy nie. Czasami studenci są zakłopotani. Czują, że skoro Swami jest Bogiem, może nie zechce zrobić tego lub tamtego. Jak możecie decydować o tym, co powinien robić Bóg? Nikt nie ma prawa kwestionować Jego potęgi. On sam decyduje, czy ma nagradzać, karać, osłaniać lub niszczyć.

Sathya Sai Speaks, Volume 32, Part 2; Chapter 16: Complete Surrender Confers Bliss

Nie przeżywajcie całego życia na zdobywaniu stopni naukowych. Wszystkie posiadane przez was siły fizyczne, umysłowe i duchowe pochodzą od Boga. Bóg daje i przyjmuje. Tylko Jego doświadczacie. Zrozumcie prawdę, że wszystko – dobro i zło wydarza się zgodnie z boską wolą. Nie szalejcie na punkcie zdobywania stopni naukowych, wyjazdu za granicę i gromadzenia dóbr materialnych. Prawdziwe bogactwo jest w was. Nigdy nie zapierajcie się własnej ojczyzny. Czy z tak błahego powodu, że twoja mama nie jest piękna, porzucisz ją i uznasz za matkę inną, piękną kobietę? Przedkładanie obcego kraju nad własny jest tym samym. *Dżanani dżanma bumiszća swargadapi garijasi* – matka i ojczyzna są większe nawet od nieba. Tak, człowiek powinien kochać swój kraj. Rozwijajcie w sobie ducha patriotyzmu, nie przywiązujcie się do ciała.

Sathya Sai Speaks, Volume 33; Chapter 2: Acquire the Knowledge of Brahman

Dzięki modlitwie można wykonać każde wielkie zadanie. Od tej chwili módlcie się do Boga po cichu. Nie proście Go o spełnianie drobnych pragnień. Odrzućcie wszelkie pragnienia i módlcie się do Pana z całego serca, z miłością. Z pewnością znajdziecie spełnienie w życiu. Jedynie dzięki miłości zrozumiecie boskość

i doświadczycie jej. Niektórzy ludzie narzekają: „Swami, Bóg nie przyszedł nam z pomocą pomimo naszych nieprzerwanych modlitw". Odpowiadam im: „Błąd leży w waszych modlitwach, a nie w Bogu". Jeśli wasze modlitwy będą szczere, na pewno otrzymacie odpowiedź. Nie ma nic, czego nie mógłbym zrobić.

Love and sincere prayers bring success in your life – dyskurs wygłoszony 25.12.2004 r. w Prasanthi Nilayam z okazji Bożego Narodzenia

Nie poddawajcie się zmartwieniom i niepokojom. Bóg nie ma serca z kamienia. Z pewnością zaspokoi wasze potrzeby. Jego serce jest pełne współczucia. Swami troszczy się o was sto razy bardziej niż wy troszczycie się o siebie. Niczym się nie zadręczajcie. Rozwijajcie w sobie przekonanie, że trudności i cierpienia są dla waszego dobra. Nawet największe kłopoty rozwieją się jak dym, jeśli będziecie mocno w to wierzyć. Dlatego nie trwóżcie się przesadnie o swoje sprawy. Trudności przychodzą i odchodzą. Nie tylko biedak, lecz także milioner nie ucieknie przed trudnościami. Swami was błogosławi, abyście wkrótce uwolnili się od cierpienia.

Do Constant Namasmarana for Mental Peace (Divine Discourse on August 23, 2004 in Prasanthi Nilayam)

Życie rodzinne jest jak rydwan. Mąż i żona to konie. Woźnicą jest dharma. Rodzina, inaczej wiązka ziemskich pragnień, jest drogą, a wyzwolenie (moksza) celem. Tak więc konie, to znaczy mąż i żona, mogą prowadzić rydwan życia w kierunku wyzwolenia, jeśli poruszają się po drodze dharmy. Myślenie, że tylko jogini, uczeni i mędrcy mają prawo do mokszy, jest rzeczą niewłaściwą i znakiem słabości. Cel jest dostępny dla każdego. Czy ktoś pozostaje w celibacie (brahmaczarin), jest pustelnikiem (wanaprastą) czy wyrzeczonym (sannjasinem), śpieszy do tego samego miejsca. Z pewnego punktu widzenia to, co dostrzegamy w codziennym życiu jako cztery stany – brahmaćaria, grihasta (głowy domu), wanaprasta i sannjasin – może być różne, ale z punktu widzenia brahmana jest tym samym. Ci czterej docierają do tego samego

celu, chociaż wybrali różne drogi, wędrując ścieżkami arthina, artharthina, dżidżniasu i dżnianina. Skoro ktoś pragnie osiągnąć właściwy cel, Bóg jest zawsze gotów odpowiedzieć mu taką samą postawą. Nawet się przygotowuje, żeby poprowadzić go ku przeznaczeniu. Bóg nie posiada rozmaitych myśli czy opinii na temat poszczególnych ludzi. Te różnice biorą się ze sprzecznych przekonań. Przypisywanie Bogu rozróżnień jest niewłaściwe.

Summer Showers in Brindavan – 1974, Part I; Chapter 7: Karma and Dharma Lead to Realisation of Brahman

Aby zbawić wielbicieli, Bóg planuje ogromną ilość działań i przeprowadza je na różne sposoby. Wielbiciele, nie potrafiąc tego rozpoznać i pojąć wewnętrznego znaczenia, interpretują je niewłaściwie i myślą, że Bóg stawia ich przed niepotrzebnymi trudnościami. Człowiek dysponuje jedynie wglądem zewnętrznym. Bóg posiada wizję wewnętrzną. Paramatma zawsze dba o pomyślność i dobro ludzi. Cokolwiek czyni, jest to dla pomyślności wyznawców. Nawet syn, bardzo starannie wychowywany przez matkę, jeśli popełni błąd, zostaje ukarany klapsem. Na ten widok czujemy, że matka wychowująca syna z troską, miłością i łagodnością, bijąc go okazuje surowość. Lecz matka bijąca dziecko czyni to z uczuciem. Podobnie Bóg, uniwersalny ojciec, jeśli zachodzi taka potrzeba, karze swych wielbicieli z premą, z miłością. Nie sądźmy z tego powodu, że Bóg chce karać ludzi. Bóg jest zawsze pełen łaski. Nigdy nie jest zagniewany. Mimo to używa czasami szorstkich słów, chociaż nie czuje surowości. To tylko słowa brzmią szorstko, lecz Jego serce jest łagodne jak boski nektar, amrita.

Najpierw musimy przyswoić sobie umiejętność rozumienia, jaki rodzaj miłości i delikatności żywi Bóg wobec swoich wielbicieli. Przyjemność wypływa z bólu. Zauważmy, że ból ostatecznie kończy się przyjemnością.

Summer Roses on the Blue Mountain, 1976; Chapter 2: Dharma Never Declines. It is the Practice of Dharma That Declines

Bóg zmusza cię do płaczu jedynie po to, żeby ofiarować ci później niewypowiedzianą radość. Gdy jesteśmy głodni, zjadamy większy posiłek i lepiej go trawimy. Skoro nie strawiliśmy pokarmu, to czy możemy zjeść więcej? W ten sam sposób Bóg zsyła ci najpierw kłopoty, smutki i ból, a kiedy je pokonasz, daje ci szczęście i błogość. W tym kontekście musimy uświadomić sobie, że niełatwo jest zrozumieć boskie posunięcia. Jedynie ci, którzy ich doświadczyli, potrafią się nimi cieszyć, inni nigdy ich nie pojmą. Z powodu zewnętrznych kłopotów myślimy, że Bóg jest bardzo nieprzyjemną osobą. Tak nie jest. W rzeczywistości Bóg przygotowuje cię do przyjęcia wiecznej szczęśliwości. Przyjemności ziemskie są chwilowe i ulotne.

Summer Showers in Brindavan – 1978; Chapter 6: God Is Not Happy Unless He Gives You Some Occasional Sorrow

Bóg jest . . . On jest twój, a ty jesteś Jego

Każda sekunda stanowi nowy moment w twoim życiu. Nie czekaj przez dwanaście miesięcy, aby świętować nowy rok i podejmować noworoczne postanowienia. Wykorzystaj każdą sekundę na oczyszczenie serca i wypełnienie go miłością. Wtedy zrozumiesz, że Bóg jest twój, a ty Go kochasz.

Prawdziwe oddanie jest drogą do realizacji Boga. Oddanie to miłość do Boga pozbawiona pragnienia nagrody. Tego rodzaju oddanie rozwija się tylko dzięki dobremu postępowaniu. Oddanie nie może zaistnieć bez prawości. By radować się boską błogością, konieczna jest czystość myśli, tak jak czystość ciała jest niezbędna dla zdrowia fizycznego.

Atmadżniana (wiedza o jaźni) wznosi się ponad całą wiedzę zebraną w świecie. Nic nie może równać się błogości płynącej z samorealizacji. Staje się ona dostępna jedynie wtedy, gdy ginie poczucie ego, a na jego miejscu pojawia się wypełnione modlitwą poddanie się Bogu. Modlitwa nie może płynąć z warg, lecz

z serca. Modlitwy płynące z warg są jak wezwanie telefoniczne. Nie docierają do osoby, która jest wam potrzebna. Modlitwy z serca są jak osobista rozmowa. Trafiają prosto do Boga.

Sathya Sai Speaks, Volume 16; Chapter 32: Devotion and Divine Grace

We wszechświecie obecne są trzy rzeczywiste byty: paramatma, prakriti i dżiwatma – Bóg, natura i człowiek, wobec których człowiek musi przyjąć określoną postawę. Aby poznawać Boga poprzez naturę (prakriti), człowiek musi Go wielbić. Naturą nazywamy różnorodne obiekty, które wywierając na człowieku wrażenie, pomagają mu odczuć chwałę i splendor Boga. Nosi ona także miano maji. Maja jest szatą Boga, ukrywającą i odsłaniającą Jego piękno i majestat. Czerpiąc z natury radość człowiek nie powinien wikłać się w nią aż do tego stopnia, by całkowicie zapominać o stanowiącym jej ukrytą podstawę Bogu; powinien on korzystać z natury nie dla własnej wygody, lecz dla lepszego zrozumienia inteligencji kierującej wszechświatem. Jak rośnie drzewo, a jak rozkwita kwiat? Czy człowiek mógłby dowiedzieć się o gwiazdach i przestrzeni bez inspiracji i inteligencji, w które wyposażył go przebywający w sercu Pan? Zbliż się do natury z pokorą i modlitwą. Wówczas twoja przyszłość będzie zabezpieczona. Rawana pożądał Sity, reprezentującej prakriti, naturę i ukradkiem ją porwał. Lecz ten egoizm i chciwość przywiodły go do najgłębszego upadku. Gdyby pożądał Boga skrywającego się za naturą, zyskałby wieczną radość.

Sathya Sai Speaks, Volume 7, Chapter 12: The Prop You Need

Życie jest pielgrzymką, podczas której człowiek z trudnością stawia stopy na nierównej i ciernistej drodze. Z imieniem Boga na ustach nie odczuje pragnienia. Z postacią Boga w sercu nie odczuje wyczerpania. Towarzystwo świętego zainspiruje go do podróżowania z nadzieją i wiarą. Pewność, że może we-

zwać Boga, że Bóg jest zawsze blisko, napełni jego członki siłą, a oczom doda odwagi.

Pamiętaj, że każdy krok zbliża cię do Boga. Jeśli postawisz jeden krok w Jego stronę, On postawi ku tobie dziesięć kroków. W tej pielgrzymce nie ma postojów. To nieustanna podróż przez dzień i noc, przez doliny i pustynie, przez łzy i uśmiechy, przez śmierć i narodziny, przez grób i łono.

Kiedy droga się kończy i zostaje osiągnięty cel, pielgrzym odkrywa, że podróżował jedynie od siebie do siebie, że chociaż droga była długa i samotna, to Bóg, który go po niej prowadził, był nieustannie w nim, wokół niego, z nim i za nim! To on był zawsze Bogiem. Jego tęsknota za zanurzeniem się w Bogu była morzem wzywającym Ocean! Człowiek kocha, ponieważ On jest miłością! Dąży do melodii i harmonii, ponieważ On jest melodią i harmonią. Szuka radości, ponieważ On jest radością. Pragnie Boga, ponieważ skomponowany jest z Boga i nie może bez Niego istnieć.

Sathya Sai Speaks, Volume 8, Chapter 9: The True Tablet

Jest powiedziane, że aspiranci gorliwie szukają Boga. To może być lub może nie być prawdą. Lecz to z pewnością jest prawdziwe: Bóg gorliwie poszukuje szczerego aspiranta – i jeszcze go nie znalazł! Wszyscy wyznawcy są aktorami. Ich oddanie rozpada się przy pierwszym dotyku rozczarowania lub rozpaczy. Lub są wyznawcami na część etatu! Kilka minut lub godzin przeznaczonych dla Boga, a reszta na swobodną grę zmysłowych upodobań i uprzedzeń! Mów, co czujesz, rób to, co mówisz – wtedy myśl, słowo i czyn będą wzajemnie się wzmacniały i uzupełniały, przyczyniając się do twojego duchowego sukcesu.

Sathya Sai Speaks, Volume 10, Chapter 21: Ganga Is the Sea

Choćbyś miał krowy z wielu ras i stad, o różnorodnym ubarwieniu, z różnych kontynentów, to mleko, które dadzą, będzie

zawsze takie samo! Choćbyś wydobywał złoto z wielu miejsc i zatrudniał licznych złotników, aby wykonywali dla ciebie wszelkiego rodzaju ozdoby, to podstawowa substancja nie straci przez to na wartości. Pozostanie złotem przez cały czas. Żywe stworzenia należą do szerokiej gamy gatunków, lecz obecna w nich iskra życia, dżiwa (istota indywidualna), pozostaje przez cały czas ta sama. Bóg jest celem wszystkich modlitw bez względu na to, w jakim języku lub dialekcie są wypowiadane.

Sathya Sai Speaks, Volume 13; Chapter 13: The Basic Error

Wszyscy wydają się wielbicielami i rozprawiają o swoim duchu poświęcenia. Każdy uznaje siebie za duchowego aspiranta (sadhakę). Wszyscy wierzący utrzymują, że szukają Boga. Trzeba zbadać, czy to tak zwany wielbiciel szuka Boga, czy też Bóg poszukuje prawdziwego wielbiciela. Czy to sadhaka służy Bogu, czy może Bóg służy sadhace – tu leży problem. Służba wykonywana przez sadhakę jest bez znaczenia. Ofiarowywanie Bogu tego, co dostarcza Bóg, przypomina ofiarowywanie Gangesowi wody z Gangesu. Prawda jest taka, że to Bóg służy wyznawcy. Wszelkie zdolności otrzymane od Boga powinny zostać użyte w służbie dla Boga. Nie ma potrzeby wyruszać na Jego poszukiwanie. Bóg przez cały czas poszukuje prawdziwego i niezachwianego wyznawcy. Duchowy aspirant zbliża się do Pana dla zaspokojenia swoich pragnień. Szuka błahych i przemijających korzyści. Nie chce zrozumieć natury prawdziwej miłości czy boskości, stanowiącej podstawę wszystkiego. Współczesny sadhaka udowadnia, że okłamuje samego siebie i nie ma moralnych zobowiązań.

Prawdziwym kryterium postawy moralnej jest harmonia pomiędzy głoszonymi ideałami a praktyką. Moralność polega na przestrzeganiu zasad odpowiedniego zachowania, zalecanego przez społeczeństwo w określonym czasie i miejscu osobom indywidualnym i grupom. Jeśli pomiędzy słowami i czynami nie ma związku, moralność nie istnieje.

Sathya Sai Speaks, Volume 17; Chapter 1: The Most Precious Period

Dzisiaj człowiek pragnie poznać Boga i nieustannie Go kontempluje, lecz aspiracja i kontemplacja nie wystarczają, aby Go doświadczyć. Boga nie zadowala sama kontemplacja. Aby doświadczyć Boga, trzeba złożyć siebie w doskonałej ofierze. Gdy całkowicie poddasz się Bogu, ty i On staniecie się jednością.

Którą drogę duchową wybrać, aby stać się z jednością Bogiem? Gdy ogień i węgiel znajdują się osobno, pozostają tym, czym są. Węgiel przemieni się w ogień wtedy, gdy zetkną się z sobą i buchnie płomień. Zbliż się do Boga i kochaj Go całym sercem. Taka bliskość i serdeczność wobec Boga ostatecznie sprawią, że staniesz się z Bogiem jednością. Oto, co mówi o tym Wedanta: *Brahmawid brahmajwa bhawati* – kto pozna brahmana, sam stanie się brahmanem. Gdy zjedzony pokarm zostaje strawiony, jego esencja dociera do wszystkich części ciała. To oznacza, że przyjęty pokarm stał się tym samym, co ciało. Podobnie, musisz całkowicie oddać się Bogu. Jedynie wtedy staniesz się z Nim jednością. Wszystkie twoje myśli powinny stać się boskie.

Sathya Sai Speaks, Volume 31; Chapter 38: Offer Yourself to God

Gdy gotujemy na kuchni mleko, wyparowuje z niego woda. Mleko, nie mogąc znieść rozdzielenia z wodą, próbuje rzucić się w ogień. Gdy gotujące się mleko pokropisz wodą, uspokaja się. Mleko jest szczęśliwe, bo zostało połączone z przyjaciółką. Ta sama relacja istnieje pomiędzy duszą indywidualną (narą) a Bogiem (Narajaną). Bóg jest bardzo szczęśliwy, gdy człowiek przyłącza się do Niego. Lecz odczuwa wielki smutek, gdy ten przestaje zwracać na Niego uwagę i oddaje się ziemskim przyjemnościom. Gdy ktoś całkowicie poddaje się Bogu, Bóg znowu odczuwa szczęście. Z powodu efektu wywieranego przez kalijugę, człowiek odsuwa się od Boga. On może nie odczuwać smutku, ale Bogu jest smutno, ponieważ Jego przyjaciel, człowiek, porzucił Go.

Sathya Sai Speaks, Volume 31; Chapter 38: Offer Yourself to God

Światło słoneczne oświetla cały świat i pomaga ludziom wypełniać ich zadania. Ale słońce nie ma nic wspólnego z przyjemnościami i cierpieniami ludzkich istot. Podobnie, nieprzeliczone problemy, przed którymi staje człowiek, pozostają w związku z jego zmysłami i umysłem. Sumienie nie ma z tym nic wspólnego. Mówimy, że wielbiciele poszukują Boga. Lecz wielbiciele nie muszą wyruszać na poszukiwanie Boga, ponieważ Bóg jest wszędzie. W rzeczywistości, to Bóg poszukuje prawdziwego wyznawcy, którego serce byłoby wypełnione duchem jedności.

Jeśli dotkniesz rozpalonej żelaznej kuli, powiesz, że oparzyła ci rękę. Ale to nie żelazna kula oparzyła ci rękę. Uczynił to obecny w niej ogień. Świat, jak żelazna kula, nie jest przyczyną ani twojego cierpienia ani doświadczanych przyjemności. Jest w tobie boska potęga. Lecz ty jej nie rozpoznajesz i jęczysz z powodu bólu i trudności.

Sathya Sai Speaks, Volume 33; Chapter 6: Sanctify Your Life With Sacred Feelings

Jest powiedziane, że sam świat jest Rigwedą. Cały promienieje. Umysł jest Jadżurwedą, a życie Samawedą. Życie obdarza oddechem. Dzięki oddechowi powstaje pieśń. Dlatego Samaweda jest formą życia. Jadżurweda przybrała postać wypływających z umysłu mantr. Zatem trzy Wedy wspólnie oznajmiają, że do Boga będącego blaskiem trzeba się modlić (jak głosi Rigweda), wysławiać Go mantrami (tak nakazuje Jadżurweda) i radować słodkimi pieśniami, które lubi On najbardziej (o tym mówi Samaweda). Boga najbardziej cieszą pieśni, a nie słowa i przemówienia.

Sathya Sai Speaks, Volume 26; Chapter 24: Essence of Shad-Dharshanas

Uwielbienie, składanie ofiar, palenie kadzideł, rytuały z ogniem, takie jak arathi – to wszystko podstawowe kroki, pierwsze stopnie drabiny. Wciąż uczysz się alfabetu. Kiedy zaczniesz mówić i czytać słowa oraz zdania? Czy Pan potrzebuje rzeczy, które Mu dajesz? Czy żąda drogich i luksusowych przedmiotów? Nie,

to ty ich potrzebujesz! Czy Pan istnieje dzięki pokarmowi, który Mu przynosisz? Pamiętaj, osoba, która wznosi się ponad świat zewnętrzny, osiągnie zwycięstwo.

Boga nie zadowalają pozory. Poszukuje uczucia, wewnętrznej potrzeby. Nie potrzebuje kwiatów i owoców, ani rozmaitych paczuszek, które trzymasz w ręku przychodząc do Niego. Zbliż się do mnie z pustymi rękami i powiedz: „Czyż mogę ofiarować ci coś, co nie pochodzi od ciebie? Kiedy podarowałeś mi serce, było czyste i niewinne. Teraz, po przygotowaniu w tym naczyniu pokarmu, jakim jest moje życie, ofiarowuję je tobie, równie czyste i niewinne jak wtedy, kiedy mi je dawałeś. Usunąłem z niego wszelkie ślady wasan, czyli zapachów gotowanych składników". Powiedz tak i podaruj mi swoje serce.

Sathya Sai Speaks, Volume 2, Chapter 22: Madhura Nagara

Ludzie rozmawiają o satsangu. Czym jest satsang? Nie jest to zwykłe spotkanie dziesięciu wyznawców. „Sat" odnosi się to Tego, który istnieje w trzech kategoriach czasu – w przeszłości, teraźniejszości i przyszłości. Ten termin odnosi się do Boga. Zatem satsang oznacza związek z Bogiem. Każde słowo ma głębokie i święte znaczenie. Lecz zwykłym ludziom nie podoba się taka interpretacja. Cieszy ich to, co pospolite i przyjemne dla ucha. Nie chcę w ten sposób zadowalać ludzi. Chcę przekazać im prawdę. Pewnego dnia zrozumieją ją. Ziemskie przysłowia mogą cieszyć przez chwilę, lecz nie zawierają wartości duchowych. Boga cieszy wewnętrzne uczucie, a nie zewnętrzne popisy. Jeśli odłamiesz gałąź z drzewa i wetkniesz ją do piasku, to czy wyrośnie z niej drzewo? Trzeba zasadzić ją w glebie, w której będzie mogła wypuścić korzenie. Podobnie, uczucie musi zrodzić się w sercu i mocno się w nim osadzić. Wtedy w świecie zewnętrznym pojawią się owoce. A więc, doskonalcie wewnętrzne uczucia i cieszcie się zewnętrznymi owocami.

Sathya Sai Speaks, Volume 28; Chapter 8: Install Raama Raajya in Your Hearts

Wczoraj i dzisiaj wielbiciele zagraniczni sprawili nam radość przygotowanymi przez siebie programami muzycznymi. Bóg kocha muzykę i cieszy się nią. Święci wyznawcy, tacy jak Narada i Thumburu, przebywający zawsze blisko Boga, nieustannie śpiewają Jego chwałę. Nic nie daje tak wielkiej radości jak muzyka. Muzyką sprawiacie Bogu przyjemność. Bóg rozkoszuje się muzyką. Dlatego muzyka jest święta. Odzwierciedla stan wewnętrznej istoty. Śpiewając o pięknie Boga, wykonujcie służbę dla ludzi. Odczujecie największą radość, kiedy będziecie śpiewali i służyli.

Sathya Sai Speaks, Volume 30; Chapter 33: Dedicate Your Lives to the Divine

Pełne oparcie się na Bogu uważane jest za doskonałe poddanie (śaranagati). Tym, co jest konieczne do poddania, jest twój umysł, lecz jeśli pozostaje wzburzony i poza twoją kontrolą, to czy możesz go poddać? Umysł poddaje się wtedy, gdy jest spokojny. W ciszy umysłu można odczuć wszechprzenikający aspekt Boga. Skoro wiemy, że Bóg jest we wszystkim obecny, to czy istnieje kwestia poddania się? Kto ma się poddać i komu? Ten świat ma pewne znaczenie jedynie wtedy, gdy kierujesz się pojęciem dwoistości. Gdy twój umysł osiągnie poziom niedwoistości, nie pozostanie już nic do poddania.

Summer Showers in Brindavan 1973; Chapter 28: Self – Confidence Leads to Self - Realisation

Wszystko, co wykonujemy pomiędzy wschodem a zachodem słońca, powinno zostać uświęcone myślą, że jest wyrazem uwielbienia dla Boga. Staramy się zrywać tylko świeże kwiaty i dbamy, by pozostały czyste i niezwiędnięte. Tak samo powinniśmy czynić nieustanny wysiłek, żeby nasze czyny były czyste i nieskalane.

Jeżeli każdego dnia utrzymasz tę wizję przed okiem umysłu i będziesz zgodnie z nią postępował, wówczas twoje życie stanie

się długą, nieprzerwaną służbą dla Pana. Uczucie „ja" i „ty" wkrótce zniknie. Zostaną zniszczone wszelkie ślady ego. Życie przemieni się w prawdziwe hariparajanam (poświęcenie się Hari, czyli Bogu). „Jestem sewakiem (sługą). Świat jest ofiarą. Bóg jest Panem, którego wielbimy" – jeśli ktoś osiąga ten poziom myśli, uczuć i uczynków, wtedy znikają wszelkie różnice pomiędzy „moje" i „twoje".

Prema Vahini; Sub-chapter: The Real Nature of the Life of Man

Sai jest sarwadżanapriją (kochają Go wszyscy ludzie) i dlatego możecie mu nadać każde imię, które sprawia wam radość. Smaki różnią się od siebie zależnie od temperamentów i charakterów żywych istot, kształtowanych w świecie aktywnością całych generacji. Właściciel kawiarni biegnie do pobliskiej apteki po proszki od bólu głowy, a aptekarz wstępuje do kawiarni na filiżankę kawy, która, jak sądzi, może go wyleczyć. Tacy są ludzie. Mają różne smaki (*loko bhinna ričih*). Mędrzec powiada: „W Bogu jest wszystko" – „*Sarwam brahma majam*". Jogin twierdzi, że wszystko jest energią. Bhakta uważa, że wszystko jest grą Bhagawana (Pana) – każdy zgodnie ze swoimi upodobaniami i rozwojem duchowej praktyki (sadhany). Nie popędzaj ich ani się z nich nie wyśmiewaj, gdyż wszyscy pielgrzymi wędrują tą samą drogą.

Sathya Sai Speaks, Volume 1; Chapter 1: Manase Bhajare

Powinieneś rozumieć mój ideał. Jeśli raz powiem, że jesteś mój, nigdy cię nie porzucę. Ty możesz o mnie zapomnieć, lecz ja o tobie nie zapomnę. Możesz mnie znienawidzić, lecz ja do ciebie nie poczuję nienawiści. Nie mam w tym świecie żadnych wrogów i do nikogo nie czuję niechęci. Zawsze spełniam swoje obietnice. Zawsze spieszę, żeby chronić, nigdy się nie wycofuję. Niektórzy mogą to kwestionować, nawet kiedy Swami zaakceptował ich jako swoich. Dlaczego mają problemy? Dlaczego mu-

szą cierpieć? Nie popełniam błędów. Zawsze dotrzymuję słowa. Nikomu nie zsyłam bólu. Aż do ostatniej chwili będę z tobą, w tobie, pod tobą, nad tobą i wokół ciebie.

Wielu ludzi nie czyni żadnego wysiłku, żeby zrozumieć tę prawdę. Nie szukają przyczyn swojego cierpienia. Jego podstawową przyczyną są zmiany w sercu. Odpowiada za nie niespokojny umysł i niewdzięczność. Poprzedni mówca, Ravi, powiedział, że Bóg jest bliżej was niż matka. Chociaż ofiarowuję wam o wiele więcej miłości niż matka, niektórzy ludzie nie okazują mi wdzięczności. Nie oczekuję jej od nich. Lecz skoro wykonuję swoje obowiązki, wy również wykonujcie swoje, na własnym poziomie.

Sathya Sai Speaks, Volume 31; Chapter 35: Bhagavan's Assurance to Devotees